

แผนเผชิญเหตุภัยจากนิวเคลียร์และรังสีจังหวัดพัทลุง ปี ๒๕๖๗

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง
สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง
โทรสาร ๐ ๗๔๖๑ ๑๖๕๒ , ๐ ๗๔๖๑ ๗๐๔๖

แผนเผชิญเหตุภัยจากนิวเคลียร์และรังสี จังหวัดพัทลุง

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง

๑. สถานการณ์ของจังหวัด

๑.๑ สถานการณ์ทั่วไป

เนื่องจากองค์ความรู้ด้านนิวเคลียร์และรังสีของประเทศไทยรวมทั้งในพื้นที่จังหวัดพัทลุงยังมีค่อนข้างจำกัด พื้นฐานและสามารถสนับสนุนปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อรับมือทางนิวเคลียร์และรังสีได้นั้น มีจำนวนไม่มากนัก แต่โดยบทบาทและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของประเทศ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางของรัฐและมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว อาทิ ส่งเสริม สนับสนุน และปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ช่วยเหลือผู้ประสบภัยและฟื้นฟูสภาพพื้นที่ อำนวยการและประสานการปฏิบัติให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยและฟื้นฟูบูรณะสภาพพื้นที่ที่ประสบสาธารณภัย ขนาดใหญ่ จึงต้องมีการศึกษาและหาแนวทางในการป้องกันและรับมือภัยภัยด้านนิวเคลียร์และรังสีต่อไป

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

จังหวัดพัทลุง สภาพภูมิประเทศ มีลักษณะเป็นภูเขาและที่ราบสูงทางด้านทิศตะวันตกประกอบด้วย เทือกเขาบรรทัด ถัดมาทางทิศตะวันออกเป็นพื้นที่ราบสลับที่ดอน และเป็นพื้นที่ราบลุ่มจดทะเลสาบสงขลา พื้นที่ทั้งหมด ประมาณ ๓,๔๒๔.๔๗๓ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๑๔๐,๒๙๕.๖๐ ไร่ เป็นพื้นดิน ๑,๙๑๙,๔๔๖ ไร่ พื้นน้ำ ๒๒๐,๘๕๐ ไร่ เป็นพื้นที่ทางเกษตร ๑,๔๖๗,๑๒๐.๐๐ ไร่ (๖๘.๕๕%) พื้นที่ป่า ๓๙๒,๕๙๔.๕๖ (๑๖.๒๗%) และพื้นที่อื่นๆ ๒๘๐,๕๘๑.๐๔ ไร่ (๑๕.๑๘%) ลักษณะของพื้นที่ ประกอบด้วย พื้นที่ภูเขา มีลักษณะเป็นเทือกเขาที่มียอดสูง ๆ ต่ำ ๆ มีความสูงเฉลี่ยประมาณ ๘๐๐ เมตร และลาดไปทางทิศตะวันออกลงสู่ทะเลสาบสงขลาในอัตราความลาดชัน ๒๕ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่ภูเขา มีเนื้อที่รวมกันประมาณ ๘๓๕.๙๐ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๒๔.๔๑ ของพื้นที่ทั้งหมด อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอป่าบอน อำเภอตะโหมด อำเภอกงหรา อำเภอศรีนครินทร์ อำเภอศรีบรรพต และอำเภอป่าพะยอม พื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน เป็นส่วนที่อยู่ถัดจากเทือกเขาบรรทัด หรือพื้นที่เชิงเขาลักษณะภูมิประเทศเป็นเนินเตี้ย ๆ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๓๙.๗๐ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๑๕.๗๖ ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ราบ มีเนื้อที่รวมกันประมาณ ๑,๔๘๕.๕๔ ตารางกิโลเมตรหรือ ร้อยละ ๔๓.๓๘ ของพื้นที่ทั้งหมด ลักษณะพื้นที่ราบและเนื่องจากเป็นที่ที่เหมาะแก่การกสิกรรม ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัด จึงนิยมตั้งถิ่นฐานหนาแน่นในบริเวณนี้ และพื้นที่เกาะ เป็นพื้นที่ในบริเวณทะเลสาบสงขลาในเขตจังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ในเขตอำเภอปากพะยูน มีเนื้อที่รวมกันประมาณ ๒๑๙.๑๗ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๖.๔๐ ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่เกาะเป็นถิ่นที่อยู่ของนกอีแอ่นกินรังมีเนื้อที่รวมกันประมาณ ๑.๑๒ ตารางกิโลเมตร พื้นน้ำในจังหวัดพัทลุงนั้นนับเป็นส่วนสำคัญของทะเลสาบสงขลา ประกอบด้วยทะเลน้อยและทะเลหลวง หรือทะเลสาบสงขลาตอนใน คิดเป็นเนื้อที่ประมาณ ๓๔๔.๑๖ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

ลักษณะ...

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดพัทลุงมีลมมรสุม คือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ปีหนึ่งมีเพียง ๒ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคม-กลางเดือนกันยายน อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ในช่วงระหว่าง ๒๗ - ๒๙ องศาเซลเซียส
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกันยายน - กลางเดือนมีนาคม

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคใต้ของประเทศไทย ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๖ ลิปดาเหนือ ถึง ๗ องศา ๕๓ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙ องศา ๔๔ ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางสายเอเชีย (ทางหลวงหมายเลข ๔๑) เป็นระยะทางประมาณ ๘๕๘ กิโลเมตร และตามเส้นทางรถไฟระยะทางประมาณ ๘๔๖ กิโลเมตร ความยาวของจังหวัดพัทลุงจากทิศเหนือไปทิศใต้ประมาณ ๗๘ กิโลเมตร และความกว้างจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตกระยะทางประมาณ ๕๓ กิโลเมตร

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอควนเนียง อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา และอำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล

ทิศตะวันออก ติดต่อกับทะเลสาบสงขลา ซึ่งเป็นน่านน้ำติดต่อกับอำเภอระโนด อำเภอกระแสสินธุ์ อำเภอสทิงพระ และอำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเทือกเขาบรรทัด ซึ่งเป็นแนวติดต่อกับ อำเภอห้วยยอด อำเภอเมืองตรัง อำเภอนาโยง อำเภอย่านตาขาว และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

ตารางแสดงขนาดพื้นที่และหน่วยการปกครองจังหวัดพัทลุง

อำเภอ	เนื้อที่ (ตร.กม.)	เขตการปกครอง				ชุมชน	ระยะห่างจากจังหวัด (กม.)
		ตำบล	อบต.	หมู่บ้าน	เทศบาล		
๑. เมืองพัทลุง	๔๒๗.๔๑๒	๑๔	๓	๑๔๔	๑๑	๔๕	๑.๑
๒.กงหรา	๒๖๐.๑๑๕	๕	๑	๕๘	๔	๕	๓๙
๓. เขาชัยสน	๔๕๓.๙๖๐	๕	๓	๑๒๙	๓	๙	๒๘
๔. ตะโหมด	๔๓๓.๒๗๔	๔	-	๖๕	๕	๔	๔๐
๕. ควนขนุน	๒๕๕.๘๕๖	๑๒	๓	๔๕	๑๑	-	๒๑
๖. ปากพะยูน	๒๖๔.๒๖๐	๗	๒	๓๓	๖	๑๘	๖๕
๗. ศรีบรรพต	๒๑๘.๕๐๔	๓	๓	๓๐	-	-	๓๑
๘. ป่าบอน	๓๘๐.๐๔๘	๕	๕	๕๐	๑	๖	๔๘
๙. บางแก้ว	๑๑๙.๐๐๐	๓	๒	๓๔	๒	๘	๓๙
๑๐. ป่าพะยอม	๓๘๖.๔๐๔	๔	๒	๓๙	๒	-	๓๕
๑๑.ศรีนครินทร์	๒๒๕.๖๓๑	๔	-	๔๓	๔	-	๑๕
รวม	**๓,๔๒๔.๔๗๓**	**๖๕**	**๒๔**	**๖๗๐**	**๔๙**	**๙๕**	-

ตารางแสดงจำนวนประชากรในจังหวัดพัทลุง รายอำเภอ ณ สิ้นปี ๒๕๖๖

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	เมืองพัทลุง	๕๖,๗๕๓	๖๓,๓๓๗	๑๒๐,๐๙๐	๕๑,๙๑๙
๒	กงหรา	๑๘,๓๑๐	๑๘,๕๑๙	๓๖,๘๒๙	๑๒,๑๔๐
๓	เขาชัยสน	๒๑,๘๐๗	๒๒,๘๕๖	๔๔,๖๖๓	๑๗,๓๖๓
๔	ตะโหมด	๑๕,๗๙๐	๑๖,๒๓๗	๓๒,๐๒๗	๑๒,๒๗๐
๕	ควนขนุน	๓๙,๖๒๖	๔๓,๑๗๔	๘๒,๘๐๐	๓๓,๐๖๕
๖	ปากพะยูน	๒๔,๗๗๗	๒๕,๗๑๖	๕๐,๔๙๓	๑๘,๒๑๗
๗	ศรีบรรพต	๙,๐๒๐	๙,๐๔๐	๑๘,๐๖๐	๗,๐๘๔
๘	ป่าบอน	๒๓,๕๐๑	๒๓,๙๗๕	๔๗,๔๗๖	๑๘,๑๖๑
๙	บางแก้ว	๑๒,๗๑๕	๑๓,๐๙๓	๒๕,๘๐๘	๑๐,๐๕๒
๑๐	ป่าพะยอม	๑๗,๓๘๖	๑๘,๑๗๐	๓๕,๕๕๖	๑๔,๑๕๘
๑๑	ศรีนครินทร์	๑๓,๕๔๗	๑๓,๒๔๙	๒๖,๗๙๖	๑๐,๖๐๗
รวม		**๒๕๓,๒๓๒**	**๒๖๗,๓๖๖**	**๕๒๐,๕๙๘**	**๒๐๕,๐๓๖**

ประชากรกลุ่มเปราะบางในพื้นที่จังหวัดพัทลุง

อำเภอ	จำนวนกลุ่มคนเปราะบาง (คน)			
	เด็ก (อายุ ๐ – ๑๗ ปี)	ผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป)	คนพิการ	ผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ
๑. เมืองพัทลุง	๗,๑๘๖	๒๓,๑๕๖	๑,๖๐๓	๑๗,๔๔๘
๒. ป่าบอน	๔,๘๗๑	๗,๙๖๖	๒๙๖	๙,๕๐๗
๓. ป่าพะยอม	๓,๔๗๒	๖,๖๘๑	๒๑๘	๑๐,๒๒๓
๔. บางแก้ว	๒,๑๘๘	๔,๔๐๕	๒๒๔	๔,๙๙๐
๕. ศรีบรรพต	๒,๐๔๖	๓,๓๒๐	๒๖๓	๓,๙๑๘
๖. ปากพะยูน	๕,๘๘๕	๙,๕๕๕	๕๗๑	๑๐,๒๒๓
๗. ควนขนุน	๖,๖๕๘	๑๙,๐๗๑	๑,๒๘๐	๑๘,๐๖๖
๘. ตะโหมด	๓,๒๕๙	๔,๔๗๕	๒๕๖	๖,๑๘๖
๙. เขาชัยสน	๔,๐๓๓	๘,๘๖๘	๕๑๓	๘,๖๖๔
๑๐. กงหรา	๓,๗๒๕	๕,๘๔๙	๓๔๗	๘,๒๙๘
๑๑. ศรีนครินทร์	๒,๒๐๙	๔,๕๒๓	๒๘๖	๓,๙๑๘
รวม	**๔๕,๕๓๒**	**๙๗,๘๖๙**	**๕,๘๕๗**	**๑๐๑,๔๔๑**

สิ่งสาธารณประโยชน์ พื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

๑) ด้านศาสนา มีวัด ๒๕๒ แห่ง ที่พักสงฆ์ ๕๑ แห่ง โบสถ์คริสตจักร ๑๒ แห่ง มัสยิด ๘๙ แห่ง

๒) ด้านการศึกษา มีสถานศึกษา จำนวน ๔๗๐ แห่ง ประกอบด้วย ระดับประถมศึกษา จำนวน ๓๘๖ แห่ง ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒๙ แห่ง ระดับอาชีวศึกษา จำนวน ๖ แห่ง ระดับอุดมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง และศึกษานอกระบบโรงเรียน จำนวน ๔๐ แห่ง

๓) ด้านสถานพยาบาล มีสถานพยาบาล จำนวน ๗๗ แห่ง จำแนกเป็นโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑๑ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๒ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๖๔ แห่ง

๑.๒ สถานการณ์...

๑.๒ สถานการณ์เฉพาะ

๑.๒.๑ วัสดุนิวเคลียร์ (Nuclear Material) หมายถึง วัสดุที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาลูกโซ่ (Fission) ซึ่งพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ให้ความหมายไว้ว่า

๑) วัสดุต้นกำลัง ได้แก่ (ก) ยูเรเนียมที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ยูเรเนียมด้อยสมรรถนะทอเรียม ทั้งนี้ รวมถึงสารประกอบหรือสารผสมของธาตุหรือวัสดุดังกล่าว (ข) แร่หรือ สินแร่ซึ่งประกอบด้วยวัสดุตาม (ก) อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างโดยมีอัตราความเข้มข้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒) วัสดุนิวเคลียร์พิเศษ ได้แก่ (ก) พลูโทเนียม ยูเรเนียม ๒๓๓ ยูเรเนียมที่เสริมสมรรถนะด้วยยูเรเนียม ๒๓๓ หรือยูเรเนียม ๒๓๕ หรือสารประกอบของธาตุดังกล่าว (ข) วัสดุใด ๆ ที่มีวัสดุตาม (ก) อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างผสมเข้าไป (ค) วัสดุอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓) วัสดุอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑.๒.๒ วัสดุกัมมันตรังสี (Radioactive Material) หมายถึง ธาตุหรือสารประกอบใด ๆ ที่องค์ประกอบส่วนหนึ่งมีโครงสร้างภายในอะตอมไม่คงตัว และสลายตัวโดยปลดปล่อยรังสีออกมา ทั้งที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือเกิดจากการผลิตหรือการใช้วัสดุนิวเคลียร์ การผลิตจากเครื่องกำเนิดรังสี หรือกรรมวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ไม่รวมถึงวัสดุกัมมันตรังสีที่มีลักษณะเป็นวัสดุนิวเคลียร์

๑.๒.๓ ประเภทวัสดุกัมมันตรังสี

วัสดุกัมมันตรังสีที่อนุญาตให้ผลิต มีไว้ครอบครอง หรือใช้ประโยชน์ในประเทศไทย สามารถจำแนกได้ ๕ ประเภท ตามประกาศคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๔๙ เรื่อง มาตรฐานความปลอดภัยของรังสี ออกตามความในพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙

(๑) วัสดุกัมมันตรังสีประเภทที่ ๑ หรือเรียกว่า วัสดุกัมมันตรังสีที่เป็นอันตรายสูงสุด (Extremely Dangerous)

(๒) วัสดุกัมมันตรังสีประเภทที่ ๒ หรือเรียกว่า วัสดุกัมมันตรังสีที่เป็นอันตรายมาก (Very Dangerous)

(๓) วัสดุกัมมันตรังสีประเภทที่ ๓ หรือเรียกว่า วัสดุกัมมันตรังสีที่เป็นอันตราย (Dangerous)

(๔) วัสดุกัมมันตรังสีประเภทที่ ๔ หรือเรียกว่า วัสดุกัมมันตรังสีที่มีโอกาสเป็นอันตราย (Unlikely to be Dangerous)

(๕) วัสดุกัมมันตรังสีประเภทที่ ๕ หรือเรียกว่า วัสดุกัมมันตรังสีที่ไม่เป็นอันตราย (Not Dangerous)

๑.๒.๔ การจำแนก...

๑.๒.๔ การจำแนกประเภทวัสดุกัมมันตรังสีตามแหล่งการประยุกต์ใช้ประโยชน์ ตามกฎกระทรวงความมั่นคงปลอดภัยทางรังสี พ.ศ. ๒๕๖๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙

ประเภทวัสดุกัมมันตรังสี	การจำแนกประเภทวัสดุกัมมันตรังสีตามการประยุกต์ใช้ประโยชน์	A/D
ประเภทที่ ๑	- เครื่องกำเนิดไฟฟ้าด้วยความร้อนซึ่งใช้ไอโซโทปรังสี (radioisotope thermoelectric generator) - เครื่องฉายรังสีเพื่อการกำจัดเชื้อโรคหรือถนอมอาหาร (irradiators used in sterilization and food preservation) - เครื่องฉายรังสีแบบมีเครื่องกำบังรังสีในตัว (self-shielded irradiators) - เครื่องฉายรังสีเลือดหรือเนื้อเยื่อ (blood/tissue irradiators) - เครื่องรังสีรักษาระยะไกล (teletherapy machine) ที่ใช้ในการรักษาโรคมะเร็ง เช่น เครื่องรังสีรักษาระยะไกลด้วยโคบอลต์-๖๐ - เครื่องรังสีรักษาระยะไกลแบบหลายลำรังสี ชนิดติดตั้งอยู่กับที่ (multi-beam teletherapy machine (gamma knife))	A / D ≥ ๑,๐๐๐
ประเภทที่ ๒	- อุปกรณ์ถ่ายภาพด้วยรังสีแกมมาทางอุตสาหกรรม (industrial gamma radiography devices) - เครื่องรังสีรักษาระยะใกล้ ชนิดอัตราปริมาณรังสีกลางถึงสูง (high/medium dose rate brachytherapy applicator)	๑,๐๐๐ > A / D ≥ ๑๐
ประเภทที่ ๓	- อุปกรณ์วัดระดับ (level gauges) - อุปกรณ์วัดอัตราการไหลบนสายพานลำเลียง (conveyor gauges) - อุปกรณ์วัดระดับในเตาหลอมเหล็ก (blast furnace gauges) - อุปกรณ์วัดตะกอน (dredger gauges) - อุปกรณ์วัดการหมุนของท่อ (spinning pipe gauges) - อุปกรณ์จุดติดการเดินเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์วิจัย (research reactor startup source) - อุปกรณ์วัดแบบแท่งสำรวจหลุมลึกด้วยรังสี (well logging devices) - อุปกรณ์ควบคุมจังหวะการเต้นของหัวใจ (pacemaker)	๑,๐๐๐ > A / D ≥ ๑
ประเภทที่ ๔	- เครื่องรังสีรักษาระยะใกล้ ชนิดอัตราปริมาณรังสีต่ำ (low dose rate brachytherapy applicator) - อุปกรณ์วัดความหนา (thickness gauges) - อุปกรณ์วัดระดับสำหรับการเติมสาร (fill level gauges) - อุปกรณ์วัดความหนาของวัสดุเคลือบผิว (coating thickness gauges) - อุปกรณ์วัดความชื้น (moisture detectors) - อุปกรณ์วัดความหนาแน่น (density gauges) - ชุดอุปกรณ์วัดความชื้น/ความหนาแน่น (moisture/density gauges) - อุปกรณ์วัดความหนาแน่นกระดูก (bone densitometer) - อุปกรณ์กำจัดไฟฟ้าสถิต (static eliminators)	๑ > A / D ≥ ๐.๐๑

ประเภทที่ ๔...

ประเภทที่ ๔ (ต่อ)	- สารตั้งต้นผลิตไอโซโทปรังสีที่ใช้ในงานรังสีวินิจฉัย(diagnostic isotope generators) - เครื่องรังสีรักษาระยะใกล้เฉพาะการรักษาต้อตา (low dose rate eye applicator) และวัสดุกัมมันตรังสีสำหรับการรักษาแบบฝังถาวร (permanent implant sources)	
ประเภทที่ ๕	- อุปกรณ์วิเคราะห์แบบการเรืองรังสีเอกซ์ (x-ray fluorescence devices) - อุปกรณ์ตรวจจับอิเล็กตรอน (electron capture devices) - อุปกรณ์วิเคราะห์โดยกระบวนการ mossbauer (mossbauer spectrometry devices) - อุปกรณ์ตรวจจับควัน (smoke detector) -วัสดุกัมมันตรังสีสำหรับทดสอบเครื่อง (positron emission tomography (PET)) - เป้ารังสีทริเทียม (tritium targets) - อุปกรณ์วิเคราะห์คุณภาพอากาศ (aerosol detectors) - อุปกรณ์ป้องกันตัวรับสัญญาณเรดาร์ (receiver protector tube) - อุปกรณ์กระตุ้นการจุดระเบิด (ignition exciter)	๐.๐๑ > A/D และ A ≥ level for exemtion

หมายเหตุ (๑) ค่า A หมายถึง ค่ากัมมันตภาพ (activity) ของวัสดุกัมมันตรังสี ในหน่วยเทระเบ็กเคอเรล (TBq) หรือคูรี (Ci)

(๒) ค่า D (dangerous value) หมายถึง ค่ากัมมันตภาพจำเพาะ (specific activity) ในหน่วยเทระเบ็กเคอเรล (TBq) หรือคูรี (Ci) ของวัสดุกัมมันตรังสีใด ๆ ซึ่งหากหลุดจากการกำกับดูแลที่เหมาะสมอาจก่อให้เกิดผลกระทบจากรังสีชนิดผลชัดเจน (deterministic effects) อย่างรุนแรงได้ไม่ว่าจะเป็นผลจากการได้รับปริมาณรังสีที่แผ่มาจากวัสดุกัมมันตรังสี ซึ่งอยู่ภายนอกร่างกาย หรือจากการได้รับสารกัมมันตรังสีเข้าไปภายในร่างกาย

(๓) การจำแนกประเภทของวัสดุกัมมันตรังสีอาจใช้ข้อพิจารณาด้านอื่น ๆ เช่น ลักษณะทางเคมี หรือทางฟิสิกส์ของวัสดุกัมมันตรังสี ลักษณะของเครื่องกำบังรังสีหรือบรรจุหีบห่อที่ใช้ ปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุกัมมันตรังสีไปใช้ประโยชน์ หรือประวัติการเกิดอุบัติเหตุทางรังสีอันเนื่องมาจากการใช้วัสดุกัมมันตรังสี นอกเหนือไปจากค่า A/D เพียงอย่างเดียว

(๔) อาจพิจารณาใช้ค่า A/D เพียงอย่างเดียว ในการจำแนกประเภทของวัสดุกัมมันตรังสี ในกรณีที่ไม่ทราบถึงลักษณะการประยุกต์ใช้ประโยชน์ที่แท้จริงของวัสดุกัมมันตรังสีนั้น ๆ หรือเป็นไอโซโทปรังสีที่มีค่าครึ่งชีวิตสั้น หรือเป็นวัสดุกัมมันตรังสีชนิดไม่ปิดผนึก (unsealed source) รวมทั้งเป็นวัสดุกัมมันตรังสีที่อยู่รวมกันหลายชนิด (aggregated sources)

๑.๒.๕ เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่มีโอกาสเกิดขึ้นในประเทศไทย

ตามแนวทางการปฏิบัติงานกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ของสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ระบุถึงเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่มีโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศไทย สามารถแยกประเภทออกเป็น ๕ สถานการณ์

(๑) เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ที่เกิดขึ้นจากเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่หรือเรือดำน้ำที่ใช้เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์เป็นพลังงานในการขับเคลื่อน ซึ่งเข้ามาในเขตน่านน้ำของประเทศไทย

(๒) เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีจากเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัยขนาดน้อยกว่า ๒ เมกะวัตต์ของสถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ตั้งอยู่เลขที่ ๑๖ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว กรุงเทพมหานคร

(๓) เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีจากโรงงานฉายรังสี สำหรับการฉายรังสีอาหารหรือการฉายรังสีสำหรับอุตสาหกรรมการปลอดเชื้อจุลินทรีย์ และโรงพยาบาลที่ใช้ต้นกำเนิดรังสีในการรักษาทางการแพทย์ ซึ่งใช้ต้นกำเนิดรังสีที่มีค่ากัมมันตภาพสูง ซึ่งมีอัตราปริมาณรังสีต่อร่างกายโดยตรงเกินกว่า ๑๐๐ มิลลิเกรย์ต่อชั่วโมง ที่ระยะ ๑ เมตร หากเสียวัสดุกำบังไป

(๔) เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวในข้อ ๑.๒.๓ (๑) – (๓) ซึ่งมีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ ได้แก่

- ต้นกำเนิดรังสีที่ไม่มีการควบคุมด้านความปลอดภัยและด้านความมั่นคงปลอดภัยเช่น การพบต้นกำเนิดรังสีที่ถูกทิ้งไว้โดยปราศจากการดูแล สูญหาย หรือถูกขโมย
- ต้นกำเนิดรังสีที่มีการใช้งานแบบติดตั้งประจำที่
- ต้นกำเนิดรังสีที่มีการใช้งานแบบเคลื่อนที่ได้
- การได้รับรังสี หรือมีการเปื้อนสารกัมมันตรังสีของประชาชนโดยไม่ทราบสาเหตุหรือทั้งสองกรณี
- ดาวเทียมที่มีต้นกำเนิดรังสีเป็นส่วนประกอบตกลงมาในพื้นที่ประเทศไทย
- การได้รับปริมาณรังสีสูงจากการใช้รังสีรักษาในทางการแพทย์
- เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีจากการขนส่งวัสดุนิวเคลียร์หรือกัมมันตรังสี
- การก่อการร้าย หรืออาชญากรรม ที่ใช้วัสดุนิวเคลียร์หรือต้นกำเนิดรังสีในการก่อเหตุ

(๕) เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นจากโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศแต่ส่งผลกระทบทางรังสีต่อประเทศ โดยในปัจจุบันมีโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ที่ตั้งอยู่ใกล้ชายแดนของประเทศไทย จำนวน ๒ แห่ง คือ

- โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฝางเชียงกัง (Fangchenggang Nuclear Power Plant) มีกำลังการผลิตทั้งหมด ๒,๐๐๐ เมกะวัตต์ (Megawatt, MW) ซึ่งตั้งอยู่ในมณฑลกว่างซี สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีระยะห่างจากชายแดนประเทศไทยทางจังหวัดหนองคายประมาณ ๖๐๐ กิโลเมตร (km)
- โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฉางจิง (Changjiang Nuclear Power Plant) มีกำลังการผลิตทั้งหมด ๑,๓๐๐ เมกะวัตต์ (Megawatt, MW) ซึ่งตั้งอยู่ในมณฑลไห่หนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีระยะห่างจากชายแดนประเทศไทยทางจังหวัดสกลนครประมาณ ๔๙๐ กิโลเมตร

๑.๒.๖ข้อมูลความเสี่ยงภัยกรณีนิวเคลียร์และรังสี พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยจากนิวเคลียร์และรังสีในพื้นที่จังหวัดพัทลุง

- พื้นที่ที่มีการใช้งาน ได้แก่ อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
- วัสดุกัมมันตรังสี (ซีเซียม-๑๓๗ (Cs-๑๓๗)) อะเมริเซียม-๒๔๑/เบริลเลียม (Am-๒๔๑/Be)
- หน่วยงานที่มีการใช้งานวัสดุกัมมันตรังสี จำนวน ๑ หน่วยงาน ได้แก่ หน่วยงานด้านศึกษาวิจัย
- วัสดุกัมมันตรังสี จำนวน ๒ ชุด
- วัสดุกัมมันตรังสีประเภท ที่ ๔
- ใช้วัดความชื้น (Moisture Gauges) และอุปกรณ์วัดความหนาแน่น (Density Gauges)

๒. ขอบเขต

การจัดทำแผนเผชิญเหตุจังหวัด เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

๒.๑ พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.๒๕๐๔

๒.๒ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

๒.๓ พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒.๔ กฎกระทรวงความมั่นคงปลอดภัยทางรังสี พ.ศ. ๒๕๖๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙

๒.๕ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐

๒.๖ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐

๒.๗ แผนฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐

๒.๘ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒

๒.๙ ประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

๓. นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

ต้นกำเนิดรังสี หมายถึง วัสดุหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถแผ่รังสีชนิดก่อไอออนออกมา ไม่ว่าจะเป็นการแผ่รังสีด้วยการแปลงนิวเคลียสของตัวเองหรือด้วยวิธีอื่นๆ เช่น สารกัมมันตรังสีและเครื่องกำเนิดรังสี

ต้นกำเนิดรังสีชนิดปิดผนึก หมายถึง วัสดุกัมมันตรังสีซึ่งปิดผนึกอย่างถาวรในปลอกหุ้ม หรือห่อหุ้มอย่างมิดชิดและอยู่ในรูปของแข็ง ปลอกหุ้มหรือวัสดุห่อหุ้มมีความแข็งแรงทนทานเพียงพอที่จะป้องกันการรั่วของสารกัมมันตรังสีในสภาวะการใช้งานปกติ รวมถึงเหตุผิดพลาดที่คาดว่าอาจจะเกิดขึ้นได้

ต้นกำเนิดรังสีชนิดไม่ปิดผนึก หมายถึง วัสดุกัมมันตรังสีที่ไม่เป็นไปตามคำนิยามของต้นกำเนิดรังสีชิดปิดผนึก เช่น วัสดุกัมมันตรังสีไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใด ๆ ที่ไม่ได้มีการบรรจุหรือห่อหุ้มปิดผนึกด้วยโลหะหรือวัสดุอื่นใดอย่างมิดชิดถาวร การใช้ต้นกำเนิดรังสีชนิดนี้ อาจเกิดการแพร่กระจาย ฟุ้งกระจาย หกเปรอะเปื้อน ซึมรั่วออกจากภาชนะที่บรรจุได้

ซีเวิร์ต (Sievert,Sv) หมายถึง หน่วยวัดทางรังสี (ปริมาณรังสีสมมูล หรือปริมาณรังสียังผล) ซึ่งมีหน่วยเดิมคือ เรม (rem) โดย ๑๐๐ เรม เท่ากับ ๑ ซีเวิร์ต

เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี หมายถึง เหตุการณ์ไม่ปกติ ซึ่งมีความเสี่ยงอันตรายหรือมีผลกระทบทางรังสีต่อชีวิต ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม อันเกิดจากสถานประกอบการ หรือระหว่างการขนส่งวัสดุกัมมันตรังสีวัสดุนิวเคลียร์ หรือกิจกรรมใด ที่เกี่ยวข้องทางนิวเคลียร์และรังสีเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีนี้ ซึ่งจำเป็นต้องมีการปฏิบัติป้องกันอันตรายเพื่อลดความเสี่ยงหรือลดผลกระทบทางรังสีที่เกิดขึ้น นอกจากนี้อาจต้องมีการปฏิบัติงานร่วมกันของหน่วยงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินในท้องถิ่นหรือหน่วยงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินระดับชาติหากเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถแบ่งเหตุฉุกเฉินที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกัน ได้แก่

(๑) เหตุฉุกเฉินทางรังสี (Radiological Emergency) หมายถึง เหตุฉุกเฉินที่เกี่ยวข้องกับการได้รับรังสีที่ก่อให้เกิดไอออน ยกเว้นการได้รับรังสีจากปฏิกิริยานิวเคลียร์ และผลผลิตของปฏิกิริยาดังกล่าว

(๒) เหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์ (Nuclear Emergency) หมายถึง เหตุฉุกเฉินที่เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยานิวเคลียร์ และผลผลิตของปฏิกิริยาดังกล่าว ได้แก่ เหตุฉุกเฉินจากโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ หรือเหตุฉุกเฉินจากบ่อเก็บเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ใช้แล้ว หรือสถานที่ผลิตเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ หรือ การขนส่งเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ใช้แล้ว

สาธารณภัย หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณชน ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติมีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุหรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสี (Radiation Safety Officer : RSO) หมายถึง บุคคลผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสีตาม มาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือผู้ได้รับรองให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสีตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ในรับรองยังไม่สิ้นอายุหลังจากวันที่พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ.๒๕๕๙ มีผลใช้บังคับ

๔. การปฏิบัติ

๔.๑ แนวคิดในการปฏิบัติ

เพื่อให้หน่วยงานระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยจากนิวเคลียร์และรังสี ดังนี้

๔.๑.๑ ในการปฏิบัติการเผชิญเหตุภัย โดยให้ยึดถือตามแผนเผชิญเหตุ หลักวิชาการ และคำแนะนำของสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติและหน่วยงานที่เชี่ยวชาญโดยเคร่งครัด

๔.๑.๒ ให้ถือว่าการรักษาชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วนลำดับแรกที่ต้องเข้าระงับและให้ความช่วยเหลือโดยเร็ว ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานด้วย

๔.๑.๓ ยึดหลักการจัดการในภาวะฉุกเฉิน ตามกฎหมายและแผนว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยใช้แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นแผนหลักในการจัดการเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี โดยมีแผนฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ เป็นแผนสนับสนุน ตลอดจนยึดระเบียบและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔.๑.๔ ให้อธิบายหลักการ และนำระบบการบัญชาการเหตุการณ์มาใช้ในการปฏิบัติการเผชิญเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี เพื่อให้การเผชิญเหตุเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ ยึดหลักความเป็นเอกภาพ ให้มีองค์กรปฏิบัติรับผิดชอบการจัดการในภาวะฉุกเฉินในแต่ละระดับอย่างชัดเจน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับจังหวัด โดยดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ แผนฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ ระดับการจัดการสาธารณภัย

การจัดการเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี เป็นไปตามระดับการจัดการสาธารณภัย ซึ่งเป็น ๔ ระดับ ขึ้นกับพื้นที่ ประชาชน ความซับซ้อนหรือความสามารถในการจัดการสาธารณภัย ตลอดจนศักยภาพด้านทรัพยากร ที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าควบคุมสถานการณ์เป็นหลัก ดังนี้

ระดับ	การจัดการ	ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย
๑	สาธารณภัยขนาดเล็ก	ผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการท้องถิ่น และ/หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ควบคุม และสั่งการ
๒	สาธารณภัยขนาดกลาง	ผู้อำนวยการจังหวัดหรือผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ควบคุม สั่งการและบัญชาการ
๓	สาธารณภัยขนาดใหญ่	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ควบคุม สั่งการและบัญชาการ
๔	สาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง	นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย ควบคุม สั่งการและบัญชาการ

หมายเหตุ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐
ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หมายถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ผู้อำนวยการจังหวัด หมายถึง ผู้ว่าราชการจังหวัด
ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร หมายถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
ผู้อำนวยการอำเภอ หมายถึง นายอำเภอ
ผู้อำนวยการท้องถิ่น หมายถึง นายกเทศมนตรี/นายกเมืองพัทยา/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร หมายถึง ผู้อำนวยการเขต

๔.๓ การเตรียมความพร้อมรับกรณีเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

๔.๓.๑ การกำกับดูแลความปลอดภัยทางนิวเคลียร์และรังสี

แนวทางในการกำกับดูแลความปลอดภัยทางนิวเคลียร์และรังสี เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้งาน ประชาชน และสิ่งแวดล้อม รวมถึงกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ

๑. กำกับดูแลการใช้พลังงานนิวเคลียร์และรังสีให้เป็นไปตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัยความมั่นคงปลอดภัย และการพิทักษ์ความปลอดภัย

๒. เฝ้าระวังภัย เตรียมพร้อม และรับมือเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัยทางนิวเคลียร์และรังสีเพื่อสนับสนุนการกำกับดูแลความปลอดภัย

๔. เสริมสร้างเครือข่าย พันธกรณี และความตกลงระหว่างประเทศด้านพลังงานนิวเคลียร์และรังสี

๕. เผยแพร่ความรู้และสร้างการมีส่วนร่วมด้านความปลอดภัยจากการใช้พลังงานนิวเคลียร์และรังสีให้แก่ประชาชน

๔.๓.๒ การเตรียมความพร้อมทรัพยากร

แนวทาง/ขั้นตอนการปฏิบัติในการเตรียมพร้อมด้านทรัพยากร เพื่อเผชิญเหตุภัยจากนิวเคลียร์และรังสีที่อาจเกิดขึ้น ทั้งในด้านกำลังคน เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักรกลสาธารณภัยในการป้องกันและระงับภัยจากนิวเคลียร์และรังสี

๑) จัดทำบัญชีเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักรกลสาธารณภัย (เอกสารแนบ ง)

๒) บัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านภัยจากนิวเคลียร์และรังสี

เจ้าหน้าความปลอดภัยทางรังสี RSO อย่างน้อย ๑ คน ประจำอยู่ ๑ หน่วยงานที่มีการใช้งานวัสดุกัมมันตรังสี โดยการควบคุมของสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ หมายเลขโทรศัพท์ ๑๒๙๖ หรือศูนย์ปรมาณูเพื่อสันติประจำภูมิภาค ภาคใต้ (จังหวัดสงขลา) หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๗๔๘๕ ๙๕๒๗

๔.๔ การปฏิบัติเมื่อเกิดภัย

๔.๔.๑ การแจ้งเหตุภัยจากนิวเคลียร์และรังสี

แนวทางการแจ้งเหตุภัยจากนิวเคลียร์และรังสี

(๑) เมื่อเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีเกิดขึ้นในสถานประกอบการ ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการตอบสนองเหตุในเบื้องต้นตามแผนฉุกเฉินของสถานประกอบการ และต้องแจ้งให้สำนักงานปรมาณู เพื่อสันติทราบทันที หมายเลขโทรศัพท์ ๑๒๙๖

(๒) หากเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการมีความรุนแรงจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมและเกิดเป็นเหตุฉุกเฉินสาธารณะ ให้สถานประกอบการแจ้งสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ โทรศัพท์สายด่วน ๑๒๙๖ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โทรศัพท์สายด่วน ๑๗๘๔ และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง เบอร์โทรศัพท์ ๐ ๗๔๖๑ ๗๐๔๖

ในกรณีประชาชนทั่วไปพบเห็นความผิดปกติของวัตถุต้องสงสัย หรือพบวัตถุต้องสงสัยในพื้นที่สาธารณะโดยไม่มีผู้ดูแลรับผิดชอบ โดยอาจสังเกตุเห็นได้จากสัญลักษณ์เตือนภัยทางนิวเคลียร์และรังสี ให้แจ้งสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ โทรศัพท์สายด่วน ๑๒๙๖ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โทรศัพท์สายด่วน ๑๗๘๔ หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทรศัพท์สายด่วน ๑๙๑ ในทันที

หมายเลข	หน่วยงาน	การให้บริการ
๑๒๙๖	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	รับแจ้งเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี
๑๗๘๔	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	รับแจ้งเหตุและข้อมูลเตือนภัยช่วยเหลือประชาชนและประสานงานด้านสาธารณภัย
๑๙๑	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน
๑๙๙	เทศบาลเมืองพัทลุง	รับแจ้งเหตุเพลิงไหม้
๑๖๖๙	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	สายด่วนการแพทย์ฉุกเฉิน
๑๑๖๓	พัทลุงการกุศลมูลนิธิ	กู้ชีพ

๔.๔.๒ การจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยระดับปฏิบัติเป็นศูนย์กลางในการอำนวยการและการประสานการปฏิบัติของหน่วยงานและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยภายใต้แนวคิด “ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน (Emergency Operation Center : EOC)” โดยเรียกชื่อว่า กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ /กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ มีหน้าที่ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยการบังคับบัญชา อำนวยการ ควบคุม กำกับ และประสานการปฏิบัติ ระหว่างภาคส่วนตั้งแต่ภาวะปกติจนถึงเมื่อคาดว่าจะเกิดหรือเกิดสาธารณภัย โดยจะต้องมีการกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และมอบหมายเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในภารกิจหน้าที่ต่าง ๆ และต้องมีการจัดทำแนวปฏิบัติหรือคู่มือการปฏิบัติงานตามขั้นตอนในแต่ละระดับการปฏิบัติการ (Level of Activation) รวมทั้ง ต้องจัดให้มีสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) สำหรับการปฏิบัติงาน โดยเมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นกลไกดังกล่าวจะปรับเข้าสู่กระบวนการปฏิบัติในภาวะฉุกเฉิน โดยการจัดตั้ง “ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์” ขึ้น ซึ่งแนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

แผนภาพ การจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน (EOC)

- **ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น (ศปก.อปท.)**

ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งพื้นที่ (องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล) **จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น** เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยในพื้นที่ โดยมีผู้อำนวยการท้องถิ่นเป็นผู้ควบคุมและสั่งการเพื่อทำหน้าที่จัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ พร้อมทั้งประสานกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่รับผิดชอบ และประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการจัดการสาธารณภัย ทุกขั้นตอน หากในกรณี ไม่สามารถควบคุมสถานการณ์สาธารณภัยตามขีดความสามารถโดยลำพัง ให้ขอรับการสนับสนุนจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียง และหรือกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ

- **ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์อำเภอ (ศบก.อ.)**

ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ **จัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์อำเภอ** เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นโดยมีผู้อำนวยการอำเภอเป็นผู้ควบคุมและสั่งการ เพื่อทำหน้าที่ในการจัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่สถานการณ์ปกติ พร้อมทั้งเป็นศูนย์กลางในการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในการจัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้น รวมทั้งอำนวยการและประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหาร ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์การสาธารณกุศลในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้อย่างมีเอกภาพ รวดเร็ว และทั่วถึง หากในกรณีไม่สามารถควบคุมสถานการณ์สาธารณภัยตามขีดความสามารถโดยลำพังให้ขอรับการสนับสนุนจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

- **ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัด (ศบก.จ.)**

ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด**จัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัด** เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้น โดยมีผู้อำนวยการจังหวัดเป็นผู้ควบคุม สั่งการ และบัญชาการเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการสาธารณภัยในพื้นที่จังหวัดจนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่ภาวะปกติ พร้อมทั้งเป็นศูนย์กลางในการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในการจัดการสาธารณภัยจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนให้แก่กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระดับพื้นที่ รวมทั้งอำนวยการและประสานการเผชิญเหตุระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหาร ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์การสาธารณกุศลในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

ในกรณีเมื่อมีการยกระดับเป็นการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ ๓) หรือการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔) ให้**ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัดแปรสภาพเป็นศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ส่วนหน้าจังหวัด (ศบก.(ส่วนหน้า) จ.)** ของกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติให้มีหน้าที่ปฏิบัติงานตามการบัญชาการจากกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หรือกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (ส่วนหน้า) โดยรับผิดชอบอำนวยการ ควบคุม ปฏิบัติงาน และประสานการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่จังหวัด พร้อมทั้งเป็นศูนย์กลางในการระดมสรรพกำลังทรัพยากรเพื่อการจัดการสาธารณภัยและประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายในจังหวัด ทั้งฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหาร ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์การสาธารณกุศลในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

- **กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง (กอปภ.ก.)**

ในกรณีการจัดการสาธารณภัยขนาดเล็ก (ระดับ ๑) และการจัดการสาธารณภัยขนาดกลาง (ระดับ ๒) ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางรับผิดชอบอำนวยการ ประสาน การปฏิบัติ ประเมินสถานการณ์ และสนับสนุนการสั่งการจากกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ รวมทั้งติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์ วิเคราะห์สถานการณ์ รายงาน และเสนอความคิดเห็นต่อผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หรือนายกรัฐมนตรี เพื่อตัดสินใจยกระดับเป็นการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ ๓) หรือการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔)

กองบัญชาการ...

- **กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (บกปภ.ช.)**

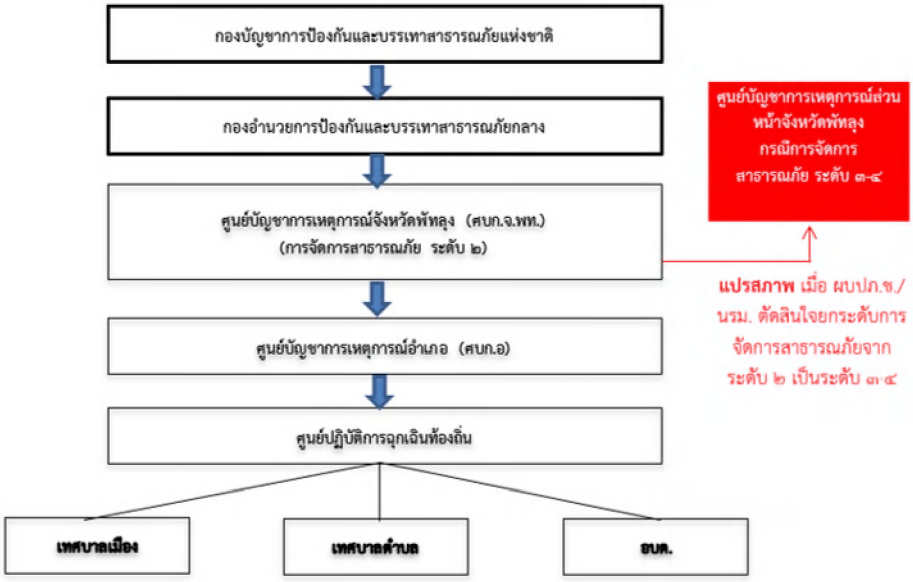
ให้รับผิดชอบบังคับบัญชา อำนวยการ วินิจฉัยสั่งการ ควบคุม และประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการจัดการสาธารณภัยในกรณีการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ ๓) หรือการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔)

- **กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (ส่วนหน้า) บกปภ.ช. (ส่วนหน้า)**

ในกรณีเมื่อมีการยกระดับเป็นการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ ๓) หรือการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔) ซึ่งสถานการณ์มีความรุนแรงมากครอบคลุมในพื้นที่กว้างขวางหลายอำเภอหรือหลายจังหวัด และอาจใช้เวลาในการเผชิญเหตุที่ยาวนานกว่าปกติ ให้กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พิจารณาจัดตั้งกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (ส่วนหน้า) และแต่งตั้งผู้กำกับควบคุมพื้นที่ (Area Commander) เพื่อช่วยเหลือผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติในการบังคับบัญชา และสั่งการในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งควบคุม และกำกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เป็นไปตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ โดยศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ส่วนหน้าจังหวัด (ศบก.จ.(ส่วนหน้า)) มีหน้าที่ปฏิบัติงานตามการบัญชาการจากกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หรือกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (ส่วนหน้า)

แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

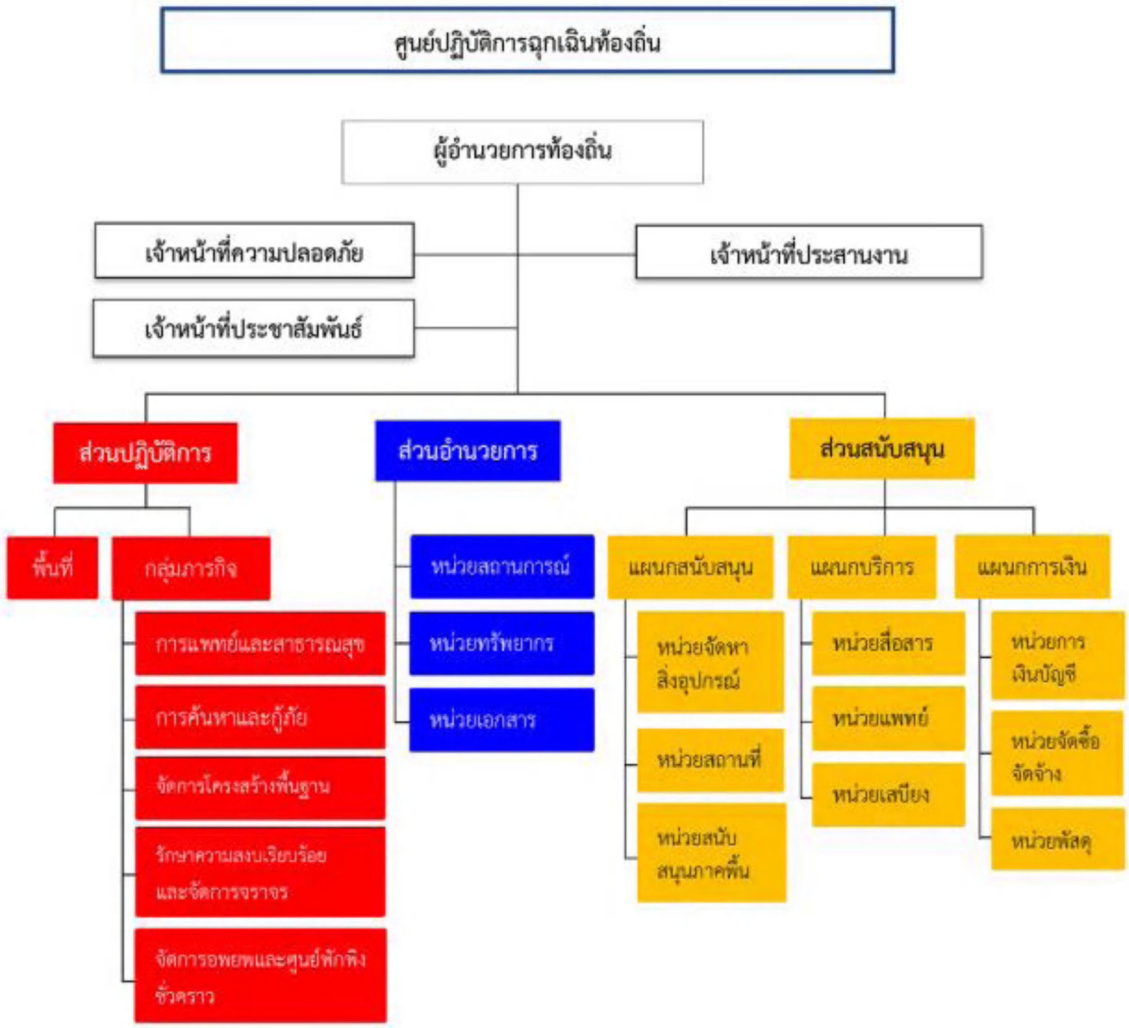
เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้น กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุงจะจัดตั้งองค์กรปฏิบัติเพื่อรับผิดชอบในการจัดการสาธารณภัยในพื้นที่ วางแผนและบูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ ให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกันและรับมือกับเหตุการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้น

แผนภาพ องค์กรปฏิบัติในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

- **การจัดการสาธารณภัยขนาดเล็ก ระดับ ๑ (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่) ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น**

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้น ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งในพื้นที่จังหวัดพัทลุง จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่นในเขตพื้นที่ เพื่อเป็นศูนย์ประสานกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่รับผิดชอบ และประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการจัดการสาธารณภัยทุกขั้นตอน ควบคุมและสั่งการจนกว่าสถานการณ์จะกลับสู่ภาวะปกติกรณีไม่สามารถควบคุมสถานการณ์สาธารณภัยตามขีดความสามารถโดยลำพัง ให้ขอรับการสนับสนุนจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียง และหรือกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ

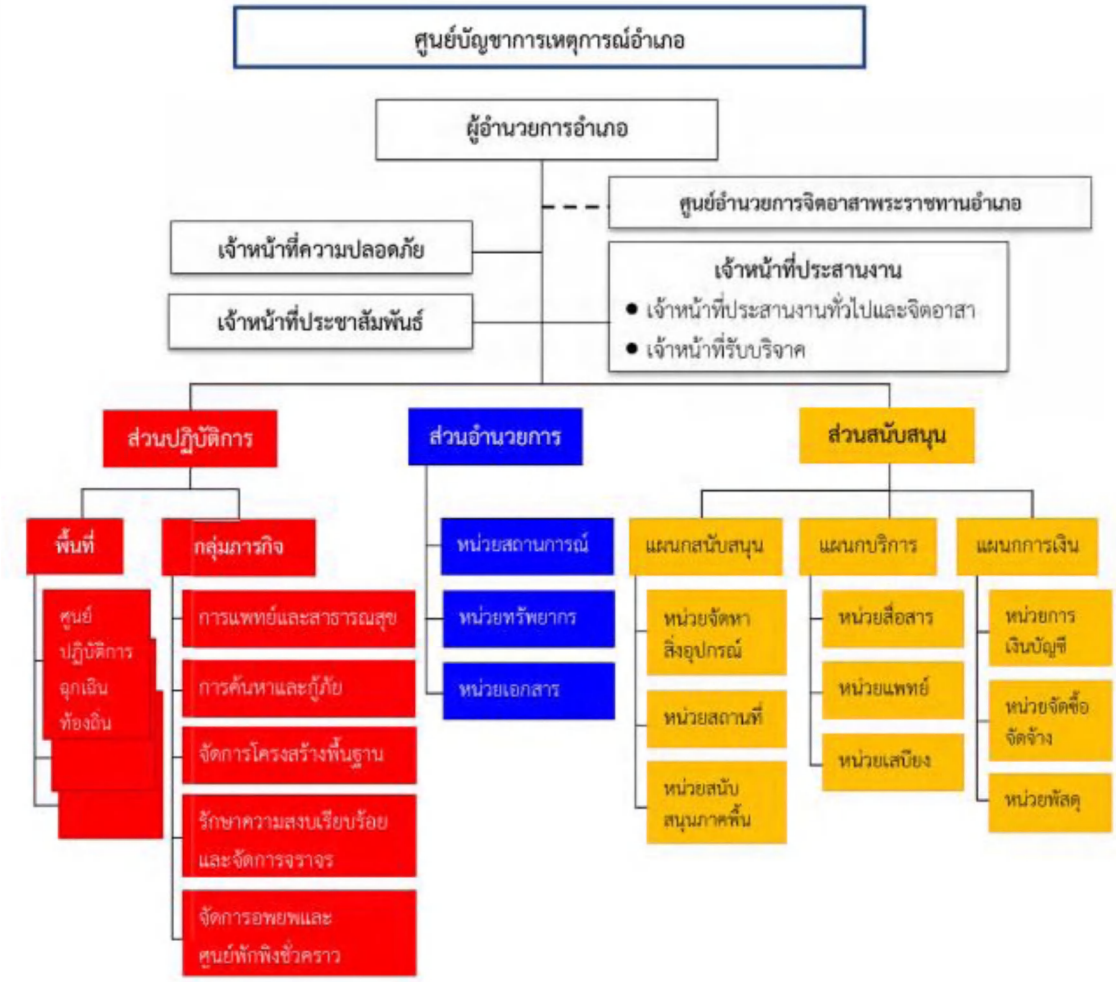

หมายเหตุ : โครงสร้างดังกล่าวสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยยึดหลักมาตรฐาน เอกภาพในการจัดการ และความยืดหยุ่น ของโครงสร้างองค์กรการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

แผนภาพ โครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น

- **การจัดการสาธารณภัยขนาดเล็ก ระดับ ๑ (อำเภอ)**
  ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์อำเภอ (ศบก.อ.)

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้น ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอทุกอำเภอในเขตพื้นที่จังหวัดพัทลุง จัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์อำเภอขึ้น โดยมีผู้อำนวยการอำเภอเป็นผู้ควบคุมและสั่งการ เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เกิดภัยในการจัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่สถานการณ์ปกติ รวมทั้งอาจเข้าควบคุมบัญชาการเหตุการณ์ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ และเพื่อเป็นศูนย์กลางในการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในการจัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้น รวมทั้งอำนวยการและประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหาร ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์การสาธารณกุศลในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้อย่างมีเอกภาพ รวดเร็วและทั่วถึง

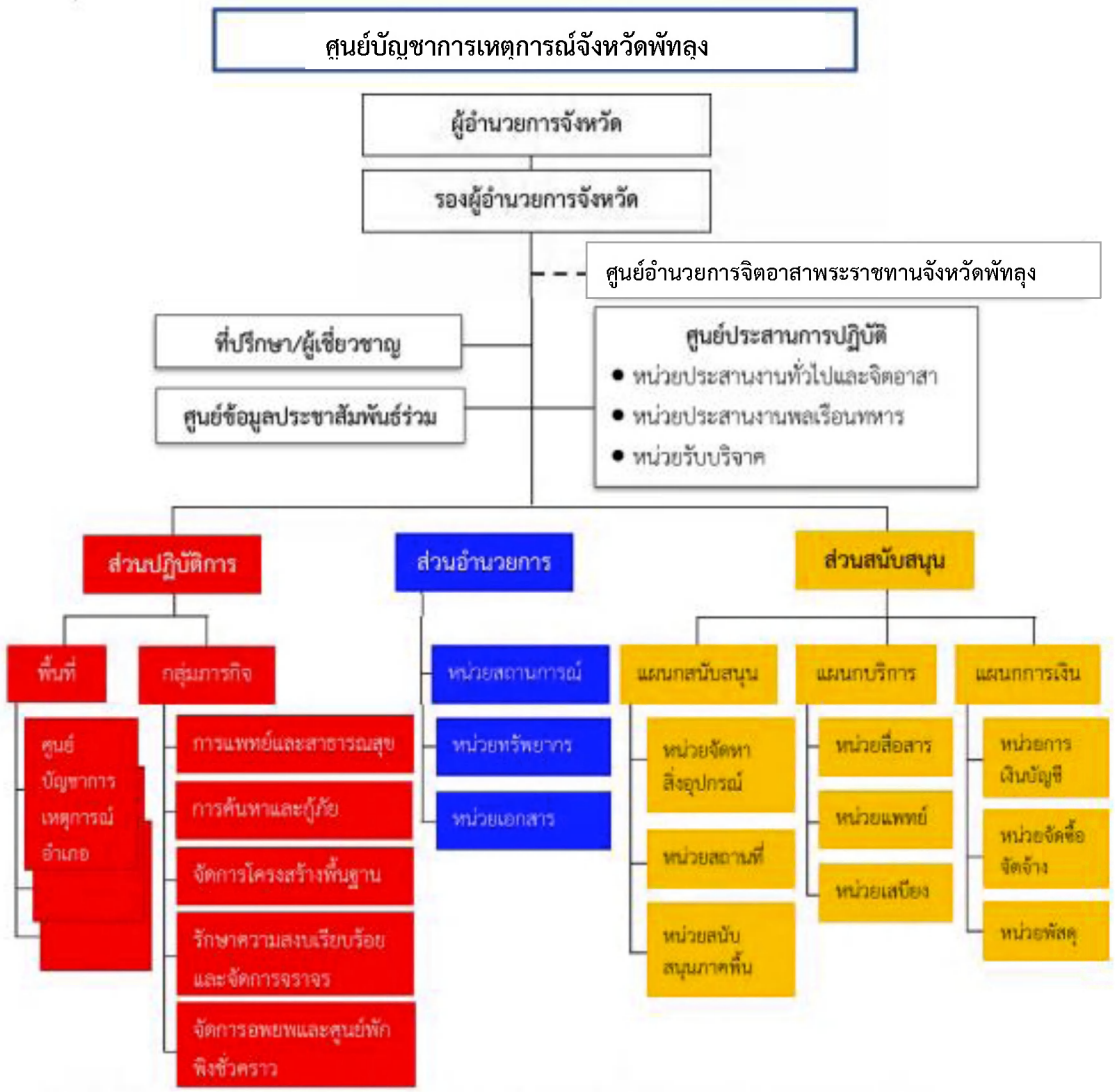
หมายเหตุ : โครงสร้างดังกล่าวสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยยึดหลักมาตรฐาน เอกภาพในการจัดการและความยืดหยุ่น ของโครงสร้างองค์กรการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

แผนภาพ โครงสร้างศูนย์บัญชาการเหตุการณ์อำเภอ (ศบก.อ.)

- **การจัดการสาธารณภัยขนาดกลาง ระดับ ๒ (จังหวัด)**

ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัดพัทลุง (ศบก.จ.พท)

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้น ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง จัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัดพัทลุง โดยมีผู้อำนวยการจังหวัดเป็นผู้สั่งการ ควบคุม และบัญชาการ เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการสาธารณภัยในพื้นที่จังหวัดจนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่ภาวะปกติ พร้อมทั้งเป็นศูนย์กลางในการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในการจัดการสาธารณภัยจากส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนให้แก่กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระดับพื้นที่ รวมทั้งอำนวยการและประสานการเผชิญเหตุระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งฝ่ายพลเรือนและทหาร ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรการกุศลในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

หมายเหตุ : โครงสร้างดังกล่าวสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยยึดหลักมาตรฐาน เอกภาพในการจัดการ และความยืดหยุ่น ของโครงสร้างองค์กรการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

แผนภาพ โครงสร้างศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัด

* ที่ปรึกษา/ผู้เชี่ยวชาญ : มีหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำ ข้อมูลทางวิชาการการสังเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์และเทคนิคการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้นโดยให้คำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ พร้อมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ/ผู้อำนวยการ เห็นสมควร ทั้งนี้ จำนวนของคณะที่ปรึกษา/ผู้เชี่ยวชาญ ให้เป็นไปตามที่เห็นสมควร

* ศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม : มีหน้าที่ประสานข้อมูลเหตุการณ์กับส่วนต่างๆ เพื่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนและสื่อมวลชน รวมทั้งปฏิบัติการทางจิตวิทยามวลชน โดยให้สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดพัทลุง เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำขอบเขต แผนงาน ภารกิจและโครงสร้างภายในศูนย์ฯ

* ศูนย์ประสานการ...

* ศูนย์ประสานการปฏิบัติ : มีความรับผิดชอบหลัก คือ

๑. ทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกที่เข้ามาสนับสนุนการประสานการปฏิบัติในการให้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น และเหมาะสมกับหน่วยงานเหล่านั้น

๒. แจ้งข้อมูลแก่ผู้บัญชาการเหตุการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภายนอก และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๓. ประสานงาน และข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์

๔. จัดทำกำหนดการ และการต้อนรับบุคคลสำคัญ VIP

๕. จัดกำหนดการ กิจกรรม พบปะชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หากจำเป็น

๖. จัดทำทำเนียบการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกพื้นที่เกิดเหตุ

ทั้งนี้ ศูนย์ประสานการปฏิบัติ ประกอบด้วย ๓ หน่วย คือ หน่วยประสานงานทั่วไปและจิตอาสา หน่วยประสานงานพลเรือนทหาร และหน่วยรับบริจาค กรณีการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔) ที่ต้องประสานงานด้านกิจการต่างประเทศ จะประสานการปฏิบัติผ่านกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หรือกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง โดยให้ปลัดจังหวัดพัทลุง เป็นหัวหน้าศูนย์ประสานการปฏิบัติ

* ส่วนปฏิบัติการ : มีหน้าที่ปฏิบัติการลดอันตรายที่เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยรักษาชีวิตและปกป้องทรัพย์สินเข้าควบคุมสถานการณ์ พื้นฟูสู่สภาวะปกติ ดับเพลิง ค้นหาและกู้ภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย บริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข คมนาคม รักษาความสงบเรียบร้อย ประสานทรัพยากรและทางทหาร โดยหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับส่วนปฏิบัติการ ร่วมกันจัดทำขอบเขต แผนงาน ภารกิจ และโครงสร้างภายในของส่วนปฏิบัติการ

* ส่วนอำนวยการ : เป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบบัญชาการเหตุการณ์ ทำหน้าที่ประสานงานภายใน ติดตามความคืบหน้า จัดการประชุมวางแผน กระตุ้น ผลักดัน สนับสนุนกลไกต่างๆ ให้ดำเนินไปตามเวลาที่กำหนด เพื่อให้สามารถควบคุมสถานการณ์ไม่ให้ลุกลามขยายตัวได้โดยเร็ว ประกอบด้วย

๑) หน่วยทรัพยากร มีหน้าที่ จัดระบบทรัพยากร คน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ที่ใช้สนับสนุนการจัดการเหตุการณ์ รวมถึง รับลงเวลาการเข้าปฏิบัติงานของทรัพยากรแต่ละประเภท

๒) หน่วยสถานการณ์ มีหน้าที่ รวบรวมข้อมูลข่าวสารในที่เกิดเหตุและติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง การจัดทำแผนที่ แผนผังสถานการณ์ การส่งต่อข้อมูลที่ถูกต้องเป็นปัจจุบันให้กับผู้ที่มีความจำเป็นต้องรับรู้ข้อมูลเหล่านั้น

๓) หน่วยเอกสาร ทำหน้าที่ จัดเตรียมและดำเนินการประชุมวางแผนและการประชุมอื่นๆ และจัดทำและเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งขณะปฏิบัติงานและเหตุการณ์สิ้นสุด ที่ต้องใช้เอกสารเพื่อประกอบการตรวจสอบ

* ส่วนสนับสนุน : มีหน้าที่จัดหาสิ่งสนับสนุนในการปฏิบัติงาน จัดแบ่งโครงสร้างออกเป็น ๓ แผนก โดย

๑.) แผนกสนับสนุน มีหน้าที่ปฏิบัติงานสนับสนุนการจัดการเหตุการณ์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการ จัดหาสิ่งอุปกรณ์ วางผัง ออกแบบ ก่อสร้าง สถานที่ทีจำเป็นในการสนับสนุนการจัดการเหตุการณ์

๒) แผนกบริการ รับผิดชอบด้านการสื่อสาร การแพทย์ และเสบียงอาหาร

๓) แผนกการเงิน ประกอบด้วย หน่วยเงินและบัญชี หน่วยจัดซื้อจัดจ้าง และหน่วยพัสดุ

- **การจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ และสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง ระดับ ๓-๔**

(กรณี จังหวัดถูกยกระดับการจัดการสาธารณภัยจากระดับ ๒ เป็นระดับ ๓ -๔ โดยแปรสภาพศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัด เป็นศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ส่วนหน้าจังหวัด

ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ส่วนหน้าจังหวัดพัทลุง

เมื่อผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หรือนายกรัฐมนตรี ตัดสินใจยกระดับการจัดการสาธารณภัยของจังหวัดพัทลุง เป็นการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ ๓) หรือการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔) ให้ศูนย์บัญชาการณ์เหตุการณ์จังหวัดพัทลุงแปรสภาพเป็นศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ส่วนหน้าจังหวัดพัทลุง ของกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ให้มีหน้าที่ ปฏิบัติงานตามการบัญชาการจากกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ โดยรับผิดชอบ อำนวยการควบคุม ปฏิบัติงาน และประสานการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่ จังหวัด พร้อมทั้งเป็นศูนย์กลางในการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรเพื่อการจัดการสาธารณภัยและประสาน การปฏิบัติระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหาร ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรสาธารณกุศลในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

การจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน (สาธารณภัยระดับ ๓ - ๔)

(๑) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง (กอปภ.ก)

กรณีการจัดการสาธารณภัยขนาดเล็ก (ระดับ ๑) และการจัดการสาธารณภัยขนาดกลาง (ระดับ ๒) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง รับผิดชอบในการอำนวยการและบูรณาการประสานการปฏิบัติ ดังนี้

(๑.๑) ภาวะใกล้เกิดภัย

เตรียมการเผชิญเหตุ ติดตามและเฝ้าระวังสถานการณ์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องประเมินสถานการณ์และแจ้งเตือนภัยพร้อมทั้งรายงานและเสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติหรือนายกรัฐมนตรีตามแต่ระดับการจัดการสาธารณภัย เพื่อตัดสินใจในการรับมือสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นโดยเรียกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการประกอบกำลังเริ่มปฏิบัติการ

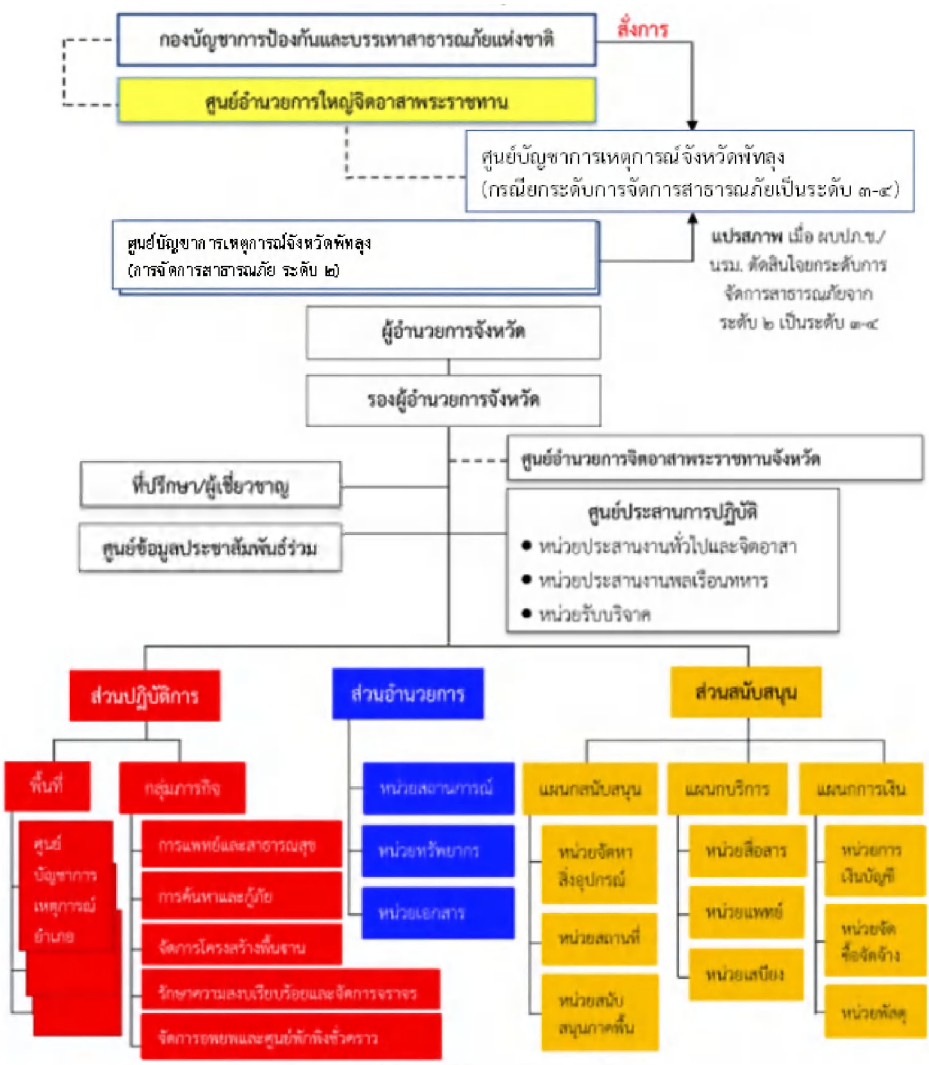
(๑.๒) ภาวะเกิดภัย

๑.๒.๑) อำนวยการ ประสานการปฏิบัติ ประเมินสถานการณ์ และสนับสนุนกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ รวมทั้งติดตาม เฝ้าระวังสถานการณ์ วิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ รายงานสถานการณ์และแจ้งเตือนภัย

๑.๒.๒) รายงานและเสนอความคิดเห็นต่อผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ เพื่อตัดสินใจยกระดับในการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ ๓) และนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย ในกรณีการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔)

กรณีการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ ๓) และการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง ทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งในศูนย์ประสานการปฏิบัติของกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

กองบัญชาการ...

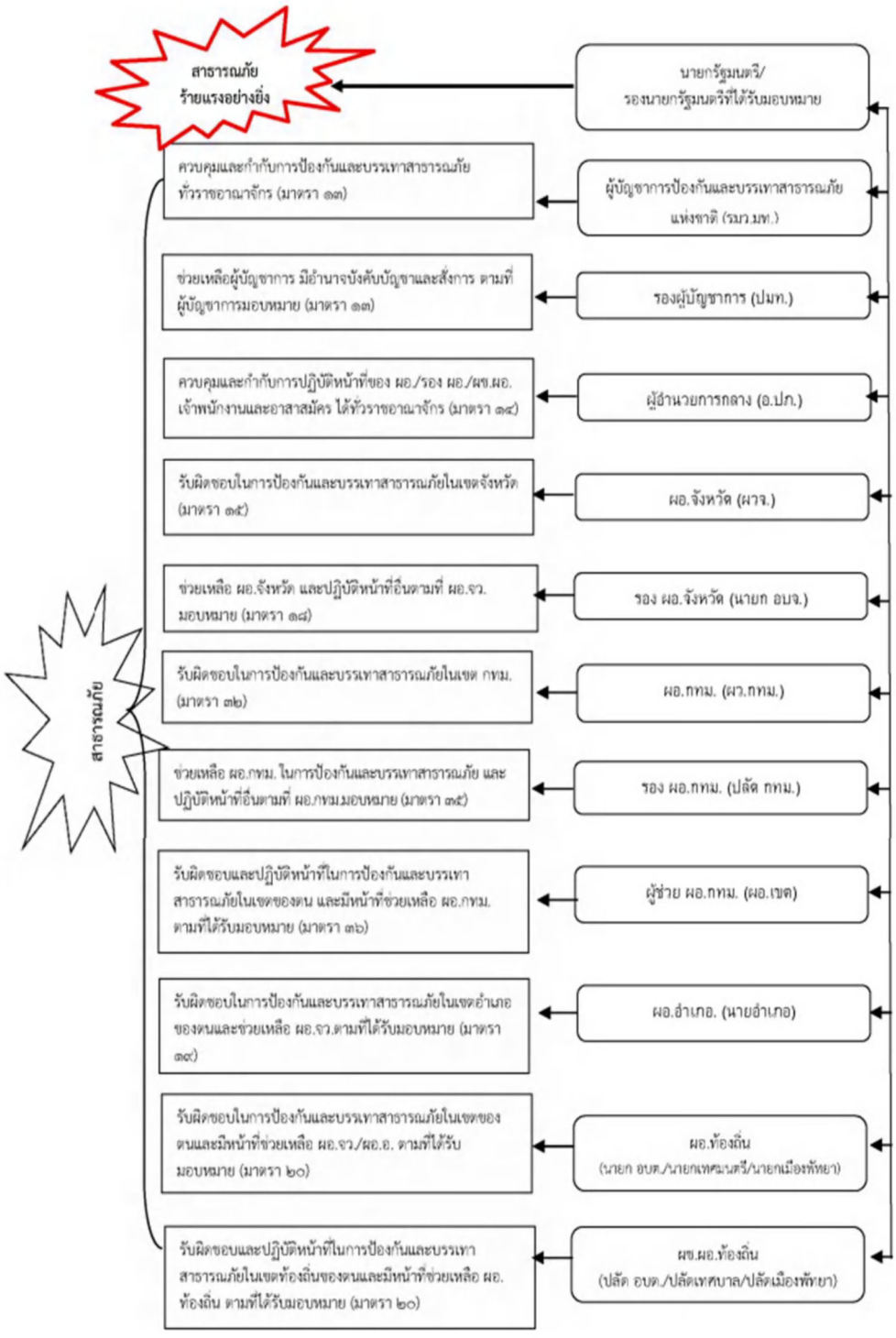

กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (บกปภ.ช.)

กรณีการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ ๓) และการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔) กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติรับผิดชอบบังคับบัญชา อำนวยการ วินิจฉัยสั่งการ ควบคุม และประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการจัดการสาธารณภัย พร้อมทั้งทำหน้าที่บังคับบัญชาอำนวย ควบคุม กำกับ ดูแลและประสานการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกองอำนวยการแต่ละระดับ

หมายเหตุ : โครงสร้างดังกล่าวสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยยึดหลักมาตรฐาน เอกภาพในการจัดการและความยืดหยุ่น ของโครงสร้างองค์กรการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

แผนภาพ กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (บกปภ.ช.)

แผนภาพ : การกำหนดบุคคลผู้มีอำนาจในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

การบัญชา...

การบัญชาการเหตุการณ์

แนวทางปฏิบัติในการบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command)

เป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อการสั่งการ ควบคุม ประสานความร่วมมือของแต่ละหน่วยงานในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน และเป็นระบบปฏิบัติการเพื่อการระดมทรัพยากรไปยังที่เกิดเหตุ เพื่อจัดการเหตุฉุกเฉินให้สามารถปกป้องชีวิตทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปอย่างบรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ โดยให้ทุกส่วนราชการ หน่วยงานและภาคเอกชน ใช้ระบบบัญชาการเหตุการณ์เป็นระบบมาตรฐานของประเทศในการจัดการภาวะฉุกเฉิน รายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงแนวทางปฏิบัติในการบัญชาการเหตุการณ์

การบัญชาการ	สาระสำคัญ
หลักการสำคัญในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน	๑) มาตรฐานในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน
	๒) เอกภาพในการจัดการ
	๓) ความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์กรการจัดการในภาวะฉุกเฉิน
เป้าประสงค์ของการใช้ระบบบัญชาการเหตุการณ์	๑) ความปลอดภัยทั้งผู้ประสบภัยและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
	๒) บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ หรือยุทธวิธี
	๓) ใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ
หลักการพื้นฐานของระบบบัญชาการเหตุการณ์	๑) การใช้ศัพท์มาตรฐาน
	๒) โครงสร้างองค์กรแบบโมดูลาร์
	๓) การจัดการโดยยึดวัตถุประสงค์
	๔) แผนเผชิญเหตุ
	๔) ช่วงการควบคุม
	๖) พื้นที่ปฏิบัติงานและสิ่งอำนวยความสะดวก
	๗) การจัดการทรัพยากร
	๘) การบูรณาการระบบการสื่อสาร
	๙) การโอนการบังคับบัญชา
	๑๐) ลำดับการบังคับบัญชา
	๑๑) การบัญชาการร่วม
	๑๒) การสนับสนุนและจัดส่งทรัพยากร
	๑๓) ความรับผิดชอบ
	๑๔) การจัดการข้อมูลข่าวสาร

จังหวัดพัทลุงกำหนดโครงสร้างองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉิน ในการจัดการสาธารณภัยขนาดกลาง (ระดับ ๒) ตามโครงสร้างของศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ และกรณีที่สาธารณภัยในพื้นที่จังหวัดพัทลุงลุกลามขยายเป็นวงกว้าง ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หรือนายกรัฐมนตรีตัดสินใจยกระดับการจัดการสาธารณภัยนั้นเป็นการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ ๓) หรือ การจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔) ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัดพัทลุงจะแปรสภาพเป็นศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ส่วนหน้าจังหวัดพัทลุง และรับข้อสั่งการจากกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติไปปฏิบัติ

๔.๔.๓ การเผชิญเหตุภัยจากนิวเคลียร์และรังสี

แนวทาง/ขั้นตอนการเผชิญเหตุภัยจากนิวเคลียร์และรังสี	หน่วยงานรับผิดชอบ	หมายเหตุ
๑) การอพยพประชาชนไปยังพื้นที่ปลอดภัย/การดูแลประชาชนผู้ประสบภัย	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ๔๓ กองพันทหารช่างที่ ๔๐๑, ๔๐๒, กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๓๔ กู้ภัยจังหวัดพัทลุง	ภายใต้การพิจารณาของสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติหรือศูนย์ปรมาณูเพื่อสันติประจำภูมิภาค ภาคใต้ (จังหวัดสงขลา) และหน่วยงานทุกหน่วยงานในจังหวัดพัทลุงทั้งหมดที่เกี่ยวข้องเป็นกรณีไป
๒) การตรวจวัดระดับรังสี การปนเปื้อนสารกัมมันตรังสี การฟุ้งกระจายของสารกัมมันตรังสี การตรวจพิสูจน์ทราบชนิดวัสดุกัมมันตรังสี รวมถึงการตรวจวัดคุณภาพอากาศ และสิ่งแวดล้อม	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติหรือศูนย์ปรมาณูเพื่อสันติประจำภูมิภาค ภาคใต้ (จังหวัดสงขลา)	
๓) การบริหารจัดการเหตุฉุกเฉิน รวมทั้งการประเมินสถานการณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลทางเทคนิคทางนิวเคลียร์และรังสี เพื่อเสนอผู้อำนวยการในแต่ละระดับ/ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติประกอบการตัดสินใจและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้น หรือตัดสินใจยกระดับการจัดการสาธารณภัย	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ผู้อำนวยการในแต่ละระดับ	
๔) การสื่อสารความเสี่ยง/การประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้แก่ประชาชน	ประชาสัมพันธ์จังหวัดพัทลุง สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	
๕) การให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และสาธารณสุข	สาธารณสุขจังหวัดพัทลุง พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง	

๔.๔.๔ การประกาศพื้นที่ประสบสาธารณภัย/ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

(๑) การประกาศพื้นที่ประสบสาธารณภัย

กรณีเกิดสาธารณภัยตามนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่งปรากฏชัดเป็นที่ทราบโดยทั่วไปในเขตพื้นที่นั้น ให้มีการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยทันที หรือในกรณีเพื่อประโยชน์ต่อการจัดการสาธารณภัยในเขตพื้นที่ดังกล่าว ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ และใช้เป็นหลักฐานยืนยันถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้นเพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องก็สามารถออกประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยได้โดยมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

(๑.๑) เมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยในพื้นที่ใดให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอและหรือกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานสถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้น ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุงทราบเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจประกาศเขตพื้นที่ประสบภัย

(๑.๒) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นและส่งผลกระทบต่อสาธารณชน และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน ในพื้นที่ ให้ผู้อำนวยการจังหวัดพัทลุง ประกาศเขตพื้นที่ประสบภัยสาธารณภัยตามดุลพินิจ โดยมีแนวทางการประกาศ ดังนี้

- ระบุประเภทสาธารณภัย
- สาเหตุการเกิดสาธารณภัย
- ช่วงเวลา ที่เกิดสาธารณภัย
- พื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย
- ผลกระทบต่อสาธารณชนและก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน

เพื่อประโยชน์ในการจัดการสาธารณภัยในเขตพื้นที่ กำหนดให้มีการออกประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยได้ตามดุลยพินิจ เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ระดับ	การจัดการ	ผู้ออกประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย
๑	สาธารณภัยขนาดเล็ก	ผู้อำนวยการจังหวัด / ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร
๒	สาธารณภัยขนาดกลาง	ผู้อำนวยการจังหวัด / ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร
๓	สาธารณภัยขนาดใหญ่	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ
๔	สาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง	นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ทั้งนี้ ผู้ประสบภัยอาจขอให้มีหนังสือรับรองพื้นที่ประสบภัย ทั้งที่เป็นบุคคลและนิติบุคคลได้ โดยให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กำหนดรูปแบบ แนวทางปฏิบัติในการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย และหนังสือรับรองผู้ประสบภัยประเภทบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐

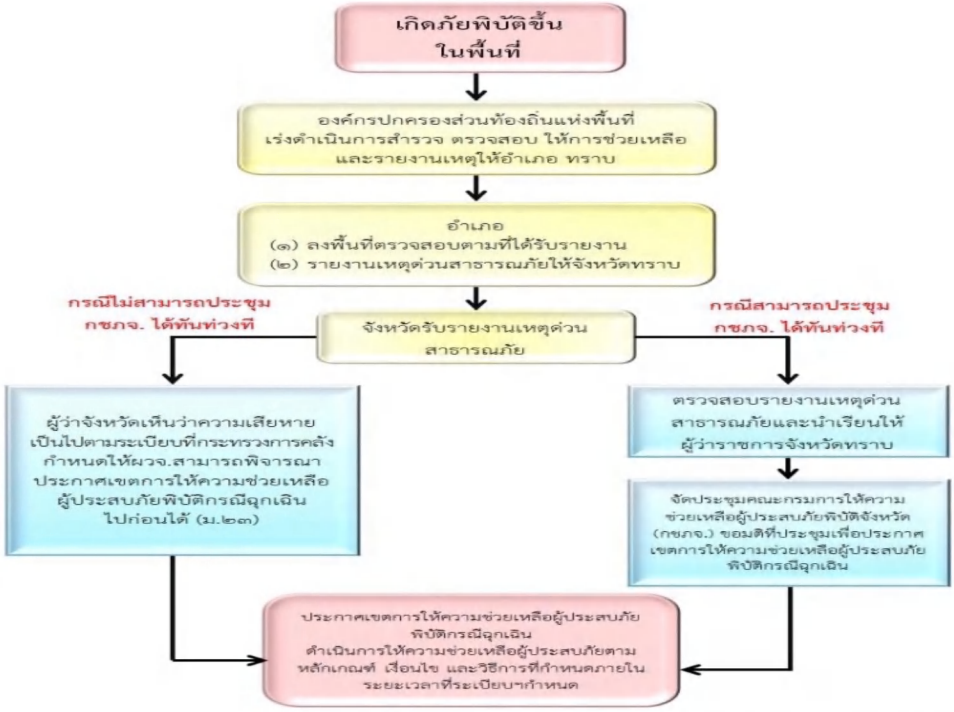
(๒) การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

ระบุแนวทางการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ภัยนิวเคลียร์และรังสี) ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ และประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการนำเงินทดรองราชการมาใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติเป็นกรณีเร่งด่วนตามความจำเป็นและเหมาะสมเมื่อเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด โดยมุ่งหมายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ แต่มิได้มุ่งหมายที่จะชดใช้ความเสียหายให้แก่ผู้ใด ซึ่งการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ถือปฏิบัติตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด เมื่อภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ดังนี้

พื้นที่	ผู้มีอำนาจ
กรุงเทพมหานคร	อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
จังหวัด	ผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.) หากไม่สามารถประชุม ก.ช.ภ.ช. ได้ทันท่วงที และผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่าความเสียหายดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดก็ให้มีอำนาจพิจารณาประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปก่อนได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจาก ก.ช.ภ.ช.

การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินต้องกำหนดพื้นที่และระยะเวลาของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัตินั้นด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

แผนผัง การประกาศพื้นที่ประสบสาธารณภัย/ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

๓.๓.๔ การดำเนินการหลังเกิดภัยจากนิวเคลียร์และรังสี

๑) การให้ความช่วยเหลือด้านการดำรงชีพแก่ประชาชนที่ประสบภัย

แนวทางในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย **โดยการขอใช้เงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน** วงเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ สามารถใช้จ่ายได้เมื่อภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในท้องที่ โดยต้องประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

เมื่อภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดพัทลุง ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.) ดำเนินการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและหลักเกณฑ์วิธีการที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการช่วยเหลือโดยเร่งด่วนตามจำเป็นและเหมาะสมเมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้นในท้องที่ โดยมุ่งหมายที่จะบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ แต่มิได้มุ่งหมายที่จะชดใช้ความเสียหายให้แก่ผู้ใด เมื่อประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและต้องช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและดำเนินการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ใช้วงเงินทดรองราชการ ตามระเบียบที่กำหนดให้สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด แห่งละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ทั้งนี้...

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง การกำหนดวงเงินทดรองราชการของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องสำหรับให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไว้ตามระเบียบนี้ ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในเขตพื้นที่ดำเนินการขอใช้วงเงินทดรองราชการให้ถูกต้องตามวิธีการและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าว

การแจกจ่ายถุงยังชีพ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/อำเภอ/จังหวัดพัทลุง เป็นศูนย์กลางในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย และจัดทำแผนการแจกจ่ายถุงยังชีพให้สอดคล้องกับพื้นที่ จำนวนผู้ประสบภัย เพื่อให้การแจกจ่ายเป็นไปอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ป้องกันไม่ให้เกิดเหตุซ้ำซ้อน

- การให้ความช่วยเหลือด้านการดำรงชีพ การแจกจ่ายถุงยังชีพ จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดพัทลุง หน่วยงานภาครัฐอื่น เอกชน/มูลนิธิ
- การจัดทำแผนการจ่ายแจกตามวงรอบการแจกจ่ายถุงยังชีพ

๒) การซ่อมแซมบ้านเรือนประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

การซ่อมแซมบ้านเรือนที่ประสบภัย พิจารณามอบหมายให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จิตอาสา มูลนิธิ และอาชีวะ ดำเนินการซ่อมแซมบ้านที่ได้รับความเสียหาย โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบหลักเกณฑ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- ให้พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพัทลุง อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ และจิตอาสา สำรวจพื้นที่ความเสียหายที่เกิดขึ้นทุกด้าน ทั้งด้านความเป็นอยู่ประกอบอาชีพ และด้านสิ่งสาธารณประโยชน์ และจัดทำแผนที่ที่เกี่ยวข้อง จัดส่งให้อำเภอเพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือ
- หากการฟื้นฟูสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ชำรุดเสียหายมีจำนวนมาก เกินความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดพัทลุง จะขอความช่วยเหลือไปยังส่วนกลาง การฟื้นฟูบูรณะสิ่งสาธารณประโยชน์ จะต้องดำเนินการให้ใช้ได้ภายใน ๗ - ๑๕ วัน ภายหลังเกิดเหตุภัย หากเกินความสามารถให้รายงานขอรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- อพยพประชาชน กลับที่อยู่อาศัยตามปกติโดยด่วน หากที่อยู่อาศัยชำรุด ไม่สามารถอยู่อาศัยได้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ จิตอาสา ดำเนินการซ่อมแซม และหากจำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออุปกรณ์ซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ให้รายงานขอรับการช่วยเหลือจากศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัดพัทลุง
- ให้ฝ่ายฟื้นฟูบูรณะ ตามคำสั่งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านภัยประสานกับส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อมอบหมายหน้าที่ในการปฏิบัติงานซ่อมแซมฟื้นฟูสภาพความเสียหายในด้านต่าง ๆ ตามลักษณะหน้าที่ที่รับผิดชอบ

๓) การฟื้นฟูสิ่งสาธารณประโยชน์ ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

- ให้คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ (ก.ช.ภ.อ.) พิจารณาให้ความช่วยเหลือตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ หากการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติมากกว่าจำนวนเงินที่อยู่ในอำนาจอนุมัติของนายอำเภอให้นายอำเภอดำเนินการขอรับการสนับสนุน โดยตรงต่อคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.) ทันที พร้อมทั้งประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติม

๔) ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพัทลุง เตรียมความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือและดูแลผู้ป่วยที่ได้รับผลกระทบ

- แจกจ่ายยาให้ผู้ประสบภัย
- ด้านสุขภาพจิต มีทีมสวัสดิการสังคมและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในเขตพื้นที่ คอยให้คำปรึกษา
- ผู้ป่วยเรื้อรัง ได้รับการดูแลการรับยาจากโรงพยาบาลพัทลุง และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดพัทลุง โดยผู้ป่วยมียากิน/ไม่ขาดยา

๕) การดูแล...

๕) การดูแล/ติดตามผลกระทบต่อประชาชนในระยะยาว

๖) การติดตาม/ตรวจสอบคุณภาพอากาศ สิ่งแวดล้อมในระยะยาว

๗) การจัดทำแผนการฟื้นฟูในระยะยาว

๘) การฟื้นฟูผลกระทบที่เกิดขึ้นและสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยจากภัยจากนิวเคลียร์และรังสี

๕. การสนับสนุน

๕.๑ แนวทางการขอรับการสนับสนุนทรัพยากร

(๑) การขอรับการสนับสนุนจากหน่วยทหารในพื้นที่

ในการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมระหว่างพลเรือนกับทหารนั้น จะต้องมีการประสานงานระหว่างกันอย่างใกล้ชิดและเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกัน รวมทั้งดำรงการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง โดยใช้กลไกการประสานและปฏิบัติงานร่วมกัน ภายใต้ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์แต่ละระดับ นอกจากนี้ เพื่อป้องกันความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนระหว่างการปฏิบัติงานร่วมกัน ฝ่ายพลเรือนและทหารอาจพิจารณาร่วมกันจัดตั้งศูนย์ประสานงานระหว่างพลเรือนกับทหาร หรือศูนย์ปฏิบัติงานร่วมระหว่างพลเรือนกับทหารขึ้น ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับระดับของหน่วยและสถานการณ์สาธารณภัย เพื่อประชุมหารือและแลกเปลี่ยนข้อมูลในการจัดการสาธารณภัย โดยยึดกรอบแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานหลักสากลและดำเนินการตามมาตร ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐

โดยจังหวัดพัทลุง มอบหมายให้ส่วนราชการ/หน่วยทหาร/ตำรวจ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมด้านบุคลากร อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รับผิดชอบพื้นที่ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น ๒ โซน ดังนี้

โซนที่ ๑ ประกอบด้วย อำเภอเมืองพัทลุง/อำเภอเขาชัยสน/อำเภอตะโหมด อำเภอบางแก้ว/อำเภอป่าบอน/อำเภอปากพะยูน หน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง/สำนักงานพัฒนาภาค ๔ หน่วยทหารพัฒนา/กองพันทหารช่างที่ ๔๐๑/กองพันทหารช่างที่ ๔๐๒/หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ๔๓ พัทลุง/กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๓๔/โครงการชลประทานพัทลุง

โซนที่ ๒ ประกอบด้วย อำเภอควนขนุน/อำเภอป่าพะยอม/อำเภอศรีบรรพต อำเภอศรีนครินทร์/อำเภอกงหรา หน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง/สำนักงานพัฒนาภาค ๔ หน่วยทหารพัฒนา/กองพันทหารช่างที่ ๔๐๑/กองพันทหารช่างที่ ๔๐๒/หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ๔๓ พัทลุง/กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๓๔/แขวงทางหลวงชนบทพัทลุง

กรณีมีความจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนทรัพยากรจากหน่วยงานทหารในพื้นที่ ให้ประสานการปฏิบัติกับสำนักงานพัฒนาภาค ๔ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย ตามที่กำหนดไว้ในแผนบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๖๔ ผู้ประสาน น.ท.หญิง พีรยา เทพนรินทร์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๓๐๑๕ ๖๒๘๒

(๒) การขอรับสนับสนุนทรัพยากรจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง (ปภ.)

กรณีมีความจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนทรัพยากรจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง (ปภ.) ให้ประสานการปฏิบัติกับกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางผ่านทางสายด่วนนิรภัย ๑๗๘๔ หรือทาง Line Official Account "ปภ.รับแจ้งเหตุ ๑๗๘๔"

(๓) การขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติและหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ

การขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติหรือหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ อาทิ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ (สายด่วน ๑๒๙๖) กรมโรงงานอุตสาหกรรม (สายด่วน ๑๕๖๔) กรมควบคุมโรค (สายด่วน ๑๔๒๒) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (๑๖๖๙) เป็นต้น

(๔) การขอรับ...

(๔) การขอรับสนับสนุนงบประมาณ

(๑) งบประมาณรายจ่ายประจำปี

ก. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local)

ข. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด (Area)

ค. ส่วนราชการ (Function)

(๒) งบประมาณอื่นๆ

ก. งบกลาง

ข. เงินทดรองราชการ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

๕.๒ การสื่อสารและช่องทางการติดต่อประสานงาน

๕.๒.๑ ระบบสื่อสารหลัก

ระบุระบบสื่อสารที่มีใช้โดยทั่วไปของหน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นช่องทางสื่อสารที่ทุกหน่วยงานต้องจัดเตรียมไว้ให้พร้อม เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลา และสามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็น เพื่อการบริหารจัดการสาธารณภัยอย่างรวดเร็วและทั่วถึง อาทิ

๑) ระบบรับแจ้งเหตุสายด่วนกรม ปภ. ๑๗๘๔

๒) วิทยุสื่อสารหลัก ความถี่ ๑๖๒.๐๐๐ MHz, ๑๖๒.๔๗๕ MHz, ๑๗๑.๔๗๕ MHz.

๓) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง

- โทรศัพท์ ๐๗๔-๖๑๗๐๔๖
- โทรสาร ๐๗๔-๖๑๑๖๕๒

๔) บริษัท กสท.โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

- โทรศัพท์ ๐๗๔-๘๒๙๘๘๘, ๐๗๔-๙๒๙๙๙๙

๕) สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดพัทลุง

- โทรศัพท์ ๐๗๔-๖๑๔๐๗๐
- โทรสาร ๐๗๔-๖๑๒๔๐๔

๖) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง

- สายด่วน ๑๑๓๑, ศูนย์นเรนท, สายด่วน ๑๖๖๙

๗) วิทยุสมัครเล่น ความถี่ ๑๔๕.๐๐๐ MHz, ๑๗๑.๔๗๕ MHz, ปภ. ความถี่ ๑๗๑.๔๗๕ MHz

๘) โทรศัพท์สายด่วนกู้ชีพ ๑๖๖๙, ดับเพลิง ๑๙๙, เหตุด่วนเหตุร้าย ๑๙๑

๕.๒.๒ ระบบสื่อสารรอง

ระบุระบบสื่อสารที่มีใช้โดยทั่วไปและใช้ควบคู่กับระบบสื่อสารหลัก โดยเป็นช่องทางสื่อสารเสริมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดให้มีระบบสื่อสารรองให้สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว และทั่วถึง อาทิ

- ความถี่วิทยุกู้ภัย นามเรียกขาน ศูนย์กู้ภัยพัทลุง ๑๖๘.๔๗๕ MHz
- ระบบกลุ่มไลน์ สาธารณภัยพัทลุง, “War Room ptl

๕.๒.๓ระบบสื่อสารสำรอง

โทรศัพท์ โทรสาร โทรศัพท์เคลื่อนที่ (ภาคผนวก จ)

๕.๒.๔ แผนผังการติดต่อสื่อสาร

(ภาคผนวก ฉ)

ผู้เสนอแผนเผชิญเหตุภัยจากนิวเคลียร์และรังสีจังหวัดพัทลุง

ลงนาม ผู้เสนอแผน

(นายคงศักดิ์ คงปาน)

หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง

กรรมการและเลขานุการ

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง

ผู้เห็นชอบแผนเผชิญเหตุภัยจากนิวเคลียร์และรังสีจังหวัดพัทลุง

ลงนาม ผู้เห็นชอบแผน

(นายก้องสกุล จันทราช)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

ผู้อนุมัติแผนเผชิญเหตุภัยจากนิวเคลียร์และรังสีจังหวัดพัทลุง

ลงนาม ผู้อนุมัติแผน

(นางนิศากร วิศิษฏ์สรอรรถ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

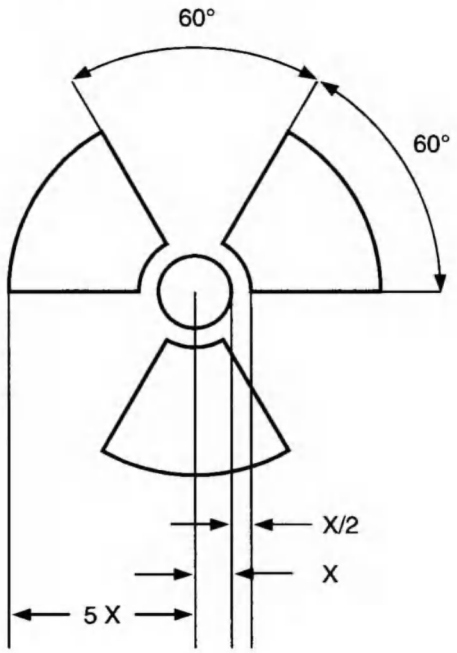
ผู้อำนวยการจังหวัดพัทลุง

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก สัญลักษณ์เตือนภัยทางรังสี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก สัญลักษณ์เตือนภัยทางรังสี

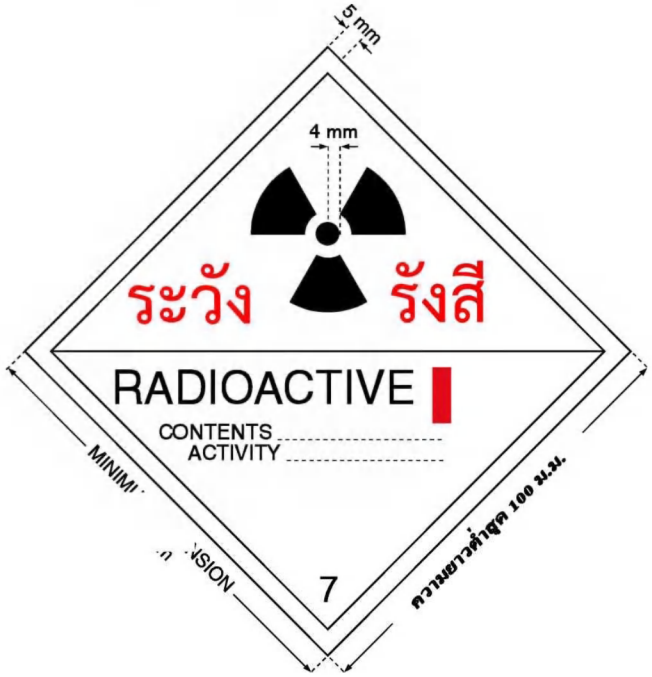
รูปภาพที่ ๑-๑ เครื่องหมายสัญลักษณ์ทางรังสีมีสัดส่วนของวงกลมตรงกลางมีรัศมี X และ X ต้องมีขนาดอย่างน้อย ๔ มิลลิเมตร เครื่องหมายสัญลักษณ์ทางรังสีนี้ต้องมีพื้นป้ายเป็นสีเหลือง วงกลมและแฉกมีสีม่วงแดง (magenta) หรือสีดำ

รูปภาพที่ ๑-๒ ป้ายรังสีสำหรับติดไว้ประจำบริเวณรังสี หรือ ที่เก็บรักษาต้นกำเนิดรังสี

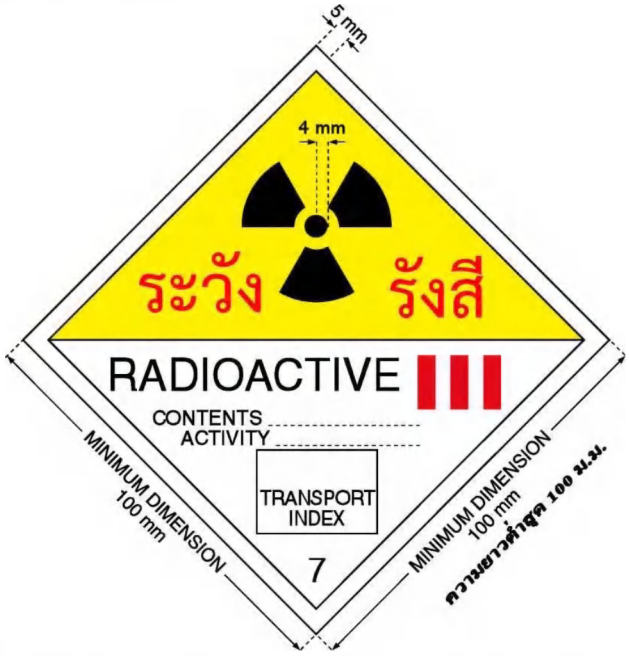
รูปภาพที่ ๑-๓ ป้ายเตือนทางรังสีซึ่งติดไว้ภายในอุปกรณ์ที่มีต้นกำเนิดรังสีอันตรายเป็นส่วนประกอบ เพื่อเตือนไม่ให้ผู้พบเห็นเข้าใกล้หรือถอดชิ้นส่วนอุปกรณ์ของต้นกำเนิดรังสีนั้น โดยป้ายเตือนทางรังสีนี้จะไม่ติดด้านนอกหีบห่อขนส่งต้นกำเนิดรังสี ด้านนอกตู้คอนเทนเนอร์สำหรับการขนส่ง หรือประตูทางเข้าพื้นที่ใช้งานต้น กำเนิดรังสี

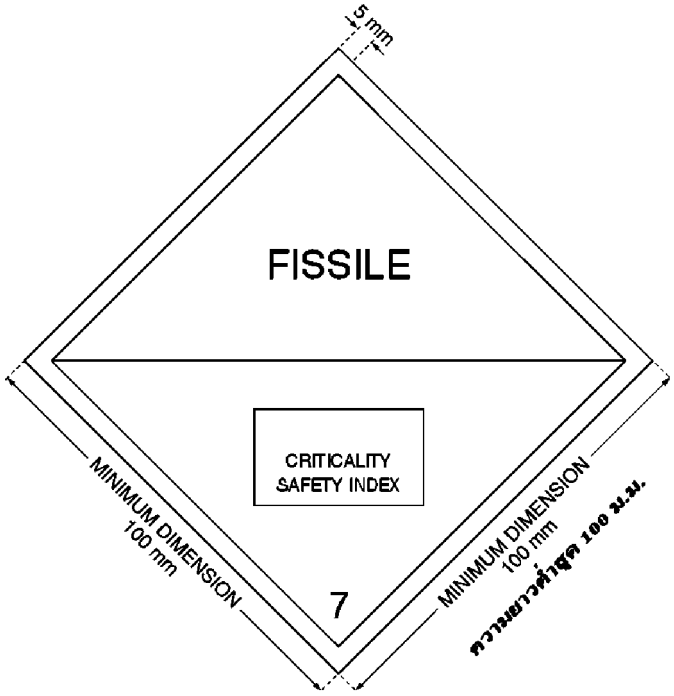
รูปภาพที่ ๑-๔ ฉลากรังสีประเภท I-WHITE สำหรับหีบห่อการขนส่งต้นกำเนิดรังสี โดยมีพื้นหลังเป็นสีขาว ตรารูปใบพัดสามแฉกสีดำ ส่วนข้อความ “ระวัง” “รังสี” และขีดประเภทหีบห่อ I เป็นสีแดง

รูปภาพที่ ๑-๕ ฉลากรังสีประเภท II-YELLOW สำหรับหีบห่อการขนส่งต้นกำเนิดรังสี ซึ่งมีค่าดัชนีการขนส่ง โดย มีพื้นหลังครึ่งบนเป็นสีเหลืองและครึ่งล่างเป็นสีขาว ตรารูปใบพัดสามแฉกสีดำ ส่วนข้อความ “ระวัง” “รังสี” ประเภทหีบห่อ II เป็นสีแดง

รูปภาพที่ ๑-๖ ฉลากรังสีประเภท III - YELLOW สำหรับหีบห่อการขนส่งต้นกำเนิดรังสี ซึ่งมีค่าดัชนีการขนส่ง โดยมีพื้นหลังครึ่งบนเป็นสีเหลืองและครึ่งล่างเป็นสีขาว ตรารูปใบพัดสามแฉกสีดำ ส่วนข้อความ “ระวัง” “รังสี” และขีดประเภทหีบห่อ III เป็นสีแดง

รูปภาพที่ ๑ - ๗ ฉลากสำหรับการขนส่งฟิสไซล์ (Fissile) ซึ่งมีค่าดัชนีความปลอดภัยวิกฤต โดยมีพื้นหลังเป็นสีขาวตัวอักษรสี

รูปภาพที่ ๑-๘ ป้ายรังสีสำหรับติดที่ยานพาหนะ สำหรับการขนส่งต้นกำเนิดรังสี ต้องมีลักษณะและขนาดอย่างต่ำตามที่ระบุ

ยกเว้นกรณีที่พื้นที่ติดป้ายมีขนาดเล็กจนไม่สามารถติดป้ายนี้ได้ ก็ให้ลดขนาดลงเหลือ ๑๐๐ มิลลิเมตร โดยให้มีสัดส่วนเดียวกันได้ แต่ต้องมีตัวเลข ๗ ให้มีขนาดความสูงไม่ต่ำกว่า ๒๕ มิลลิเมตร โดยมีพื้นป้ายครึ่งบนเป็นสีเหลืองส่วนครึ่งล่างเป็นสีขาว ตรารูปใบพัดสามแฉกสีดำ ส่วนคำว่า “RADIOACTIVE” อาจจะใส่ไว้หรือไม่ใส่ก็ได้ เพราะหมายเลข ๗ เป็นหมายเลขสหประชาชาติ มีความหมายเช่นเดียวกัน

ภาคผนวก ข แนวปฏิบัติของประชาชนกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

ภาคผนวก ข แนวปฏิบัติของประชาชนกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

การปฏิบัติของประชาชน
กรณีเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

กรณีเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในประเทศ

เหตุฉุกเฉินที่อาจจะเกิดขึ้นในประเทศไทย ได้แก่ เหตุฉุกเฉินทางรังสีจากการทิ้งวัสดุกัมมันตรังสีอย่างไม่ถูกต้อง การเกิดเพลิงไหม้หรือการเกิดระเบิดของแหล่งเก็บและใช้วัสดุกัมมันตรังสี เช่น โรงงานอุตสาหกรรม โรงพยาบาล เป็นต้น

หากพบป้ายสัญลักษณ์ทางรังสีในที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น กองขยะ พื้นที่สาธารณะ หรือหากพบเหตุเพลิงไหม้หรือระเบิดในพื้นที่ที่มีการเก็บหรือใช้ ให้โทรแจ้งสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ทันที ที่หมายเลข **1296** (ตลอด **24** ชั่วโมง)

อยู่ห่างจากพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางรังสี
โดยพิจารณาถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนี้

- อย่างน้อย **30** เมตร หากพบวัสดุกัมมันตรังสี/หีบห่อทางรังสีแตกหักเสียหาย
- อย่างน้อย **100** เมตร หากพบวัสดุกัมมันตรังสี/หีบห่อทางรังสีมีการเปื้อนไปทั่วบริเวณ
- อย่างน้อย **300** เมตร หากพบวัสดุกัมมันตรังสี/หีบห่อทางรังสีได้รับความเสียหายจากการระเบิด

หากมีอาการอ่อนเพลีย อาเจียน ผมร่วง ผิวหนังไหม้ โดยไม่ทราบสาเหตุ หรืออื่นๆ ที่อาจเกิดจากการได้รับปริมาณรังสีสูง หรือได้รับผลกระทบทางรังสีจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ให้เข้าพบแพทย์และแจ้งความเป็นไปได้ที่อาจได้รับผลกระทบจากรังสี

ติดตามประกาศจากหน่วยงานภาครัฐ ถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและปฏิบัติตามข้อควรปฏิบัติ/ข้อห้ามเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากผลกระทบทางรังสีที่อาจเกิดขึ้น เช่น การอพยพไปยังพื้นที่ที่ปลอดภัย การห้ามบริโภคสินค้าหรือผลิตภัณฑ์จากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น การย้ายที่อยู่อาศัยชั่วคราว เป็นต้น

การปฏิบัติของประชาชน
กรณีเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

<u>กรณีเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ</u>

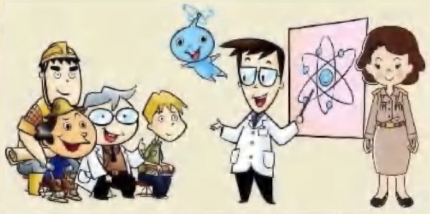
การเกิดเหตุฉุกเฉินในต่างประเทศ อาจจะทำให้เกิดฝุ่นกัมมันตรังสี ที่ลอยเข้ามาในพื้นที่ประเทศไทย

ระยะแรก (ภายใน **48** ชั่วโมง – **7** วัน) ผลกระทบที่เป็นไปได้ ฝุ่นกัมมันตรังสีจากเหตุฉุกเฉินที่ลอยเข้ามาในพื้นที่ประเทศไทย

ระยะกลางและระยะยาว (**1** เดือน – **1** ปี) ผลกระทบที่เป็นไปได้ จากการเปื้อนของสารกัมมันตรังสีในอาหาร

ให้ติดตามประกาศจากหน่วยงานภาครัฐ ถึงสถานการณ์และผลกระทบทางรังสีที่จะอาจเกิดขึ้นในประเทศไทย รวมถึงปฏิบัติตามข้อควรปฏิบัติ/ข้อห้ามในระยะเร่งด่วนหลังจากเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี เช่น การแนะนำให้เข้าไปอยู่ในอาคารหรือที่พักอาศัย เป็นต้น

ติดตามและฟังประกาศจากหน่วยงานภาครัฐ ถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นรวมถึงข้อควรปฏิบัติ/ข้อห้ามเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากผลกระทบทางรังสีที่อาจเกิดขึ้น เช่น การห้ามบริโภคสินค้าหรือผลิตภัณฑ์จากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น เป็นต้น

หากได้รับคำแนะนำให้อยู่ในที่พักอาศัย ให้รอจนกว่าจะได้รับการยืนยันจากภาครัฐว่าไม่มีผลกระทบจากสารกัมมันตรังสีในอากาศแล้ว จึงออกนอกที่พักอาศัยได้

หากจำเป็นต้องออกนอกที่พักอาศัย ให้สวมใส่หน้ากากอนามัย เพื่อป้องกันสารกัมมันตรังสีในอากาศที่อาจเกิดขึ้นจากอุบัติเหตุ

ภาคผนวก ค แนวทางการปฏิบัติงานกรณีเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

ภาคผนวก ค แนวทางการปฏิบัติงานกรณีเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

การปฏิบัติงานระยะแรกกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

๑. การแจ้งเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

๑.๑ การแจ้งเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี สามารถแจ้งเหตุได้ที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ (ปส.) โทรศัพท์สายด่วน ๑๒๙๖ โทรศัพท์ ๐๘ ๙๒๐๐ ๖๒๔๓ (ตลอด ๒๔ ชั่วโมง)

๑.๒ รายละเอียดข้อมูลในการรับแจ้งเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี มีดังนี้

(๑) ข้อมูลของผู้แจ้งเหตุ (ชื่อ นามสกุล และหมายเลขโทรศัพท์ในการติดต่อ)

(๒) รายละเอียดสถานที่เกิดเหตุฉุกเฉินและลักษณะของเหตุฉุกเฉิน

(๓) รายละเอียดและลักษณะของต้นกำเนิดรังสีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน (ประเภทของอุปกรณ์หรือเครื่องมือ และชนิดของต้นกำเนิดรังสี)

(๔) ผู้บาดเจ็บทางรังสี ผู้บาดเจ็บอื่น ๆ และผู้เสียชีวิต (จำนวน ชื่อ - นามสกุล และอาการ)

(๕) สภาพแวดล้อมใกล้เคียงที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี (ชุมชน แหล่งน้ำ สถานที่สำคัญ)

๑.๓ เมื่อเจ้าหน้าที่รับแจ้งฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ให้บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การประสานงาน ให้คำแนะนำ และรวบรวมข้อมูลอื่นๆ ที่คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการ ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีในระยะต่อไป

๒. การดำเนินการของผู้รับแจ้งเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

๒.๑ ให้คำแนะนำต่อผู้แจ้งเหตุเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามสัมผัสวัตถุทุกชนิด ในบริเวณพื้นที่เกิดเหตุ

(๒) ให้แจ้งบุคคลให้ออกจากพื้นที่อันตรายอย่างน้อย ๓๐ เมตร หรือพิจารณาระยะห่างตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

(๓) จำกัดบริเวณพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉิน (ถ้าสามารถกระทำได้)

(๔) ห้ามรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม หรือสูดดมควันใกล้พื้นที่เกิดเหตุ

(๕) ให้ผู้แจ้งเหตุฉุกเฉินเบื้องต้นรอพบเจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีเดินทางมาถึงและเตรียมข้อมูลเบื้องต้นเพื่อรายงานให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์ทราบ

๓. การดำเนินการของผู้บัญชาการเหตุการณ์

๓.๑ เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่รับแจ้งเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี หรือจากเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ทำการประเมินสถานการณ์จากเจ้าหน้าที่รับแจ้งเหตุและจากเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓.๒ สั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเตรียมการเข้าปฏิบัติการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ให้แจ้งสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ทราบทันทีที่หมายเลขสายด่วน ๑๒๙๖ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง (หากยังไม่ได้ดำเนินการดังกล่าว)

๓.๓ ให้บันทึกข้อมูลในการปฏิบัติงานและการตัดสินใจต่างๆ ระหว่างเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ได้แก่

(๑) ระยะเวลาในการเริ่มตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๒) รายละเอียดของผู้แจ้งเหตุฉุกเฉินและเวลาที่ทำการแจ้งเหตุฉุกเฉิน

(๓) หน่วยงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินที่อยู่ในพื้นที่เกิดเหตุ เวลาในการประสานงานและเวลาที่เจ้าหน้าที่เดินทางไปถึง

(๔) การตัดสินใจต่อการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบัน

(๕) ประเมินสถานการณ์เบื้องต้นจากข้อมูลที่ได้รับร่วมกับการประเมินระดับความเป็นอันตรายของเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นตามประเภทของต้นกำเนิดรังสี เพื่อประเมินสถานการณ์ต่อความรุนแรงของเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น

(๖) ตรวจพิสูจน์ประเภทของเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น และทำการประเมินขั้นตอนการปฏิบัติการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ตามรายละเอียดดังนี้

(๖.๑) การพบต้นกำเนิดรังสีหรือการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๖.๒) ต้นกำเนิดรังสีเกิดการสูญหาย

(๖.๓) ต้นกำเนิดรังสีขาดเครื่องกำบังรังสี

(๖.๔) อุบัติเหตุทางนิวเคลียร์และรังสีในห้องปฏิบัติการ

(๖.๕) อุบัติเหตุจากการขนส่งวัสดุนิวเคลียร์และต้นกำเนิดรังสี

(๖.๖) การแพร่กระจายของต้นกำเนิดรังสีที่แผ่รังสีแอลฟา

(๖.๗) อุบัติเหตุจากเครื่องเอกซเรย์และเครื่องเร่งอนุภาค

๓.๔ ต้องมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ดำเนินการตามแนวทางการป้องกันอันตรายจากรังสีขณะปฏิบัติงาน โดยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ ประเมินความปลอดภัยทางรังสี

๓.๕ ต้องมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่เกิดเหตุมีความตระหนักต่อการเข้าพื้นที่ของสื่อมวลชน และควรควบคุมผู้สื่อข่าวให้อยู่ในพื้นที่ที่กำหนด โดยอาจมีการแต่งตั้งผู้ประสานงานสื่อมวลชน (ถ้าจำเป็น) รวมถึงจัดให้มีผู้ให้ข่าวแก่สื่อมวลชนเพียงแหล่งเดียวเท่านั้น

๓.๖ พิจารณาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่ามีระดับความรุนแรงระดับใด ตามระดับการจัดการสาธารณภัยกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีใน เพื่อให้การสั่งการและการควบคุมสถานการณ์ เป็นไปตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๔๗๐ และแผนฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี พ.ศ. ๒๔๖๔ – ๒๔๗๐

๓.๗ การร้องขอเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้ามาปฏิบัติการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีในพื้นที่เกิดเหตุเพิ่มเติมนั้น ต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานทราบถึงถึงความเสี่ยงและอันตรายจากรังสีที่อาจจะเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน รวมถึงวิธีการป้องกันอันตรายจากรังสี

๓.๘ บันทึกสถานการณ์ต่างๆ เป็นระยะ โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

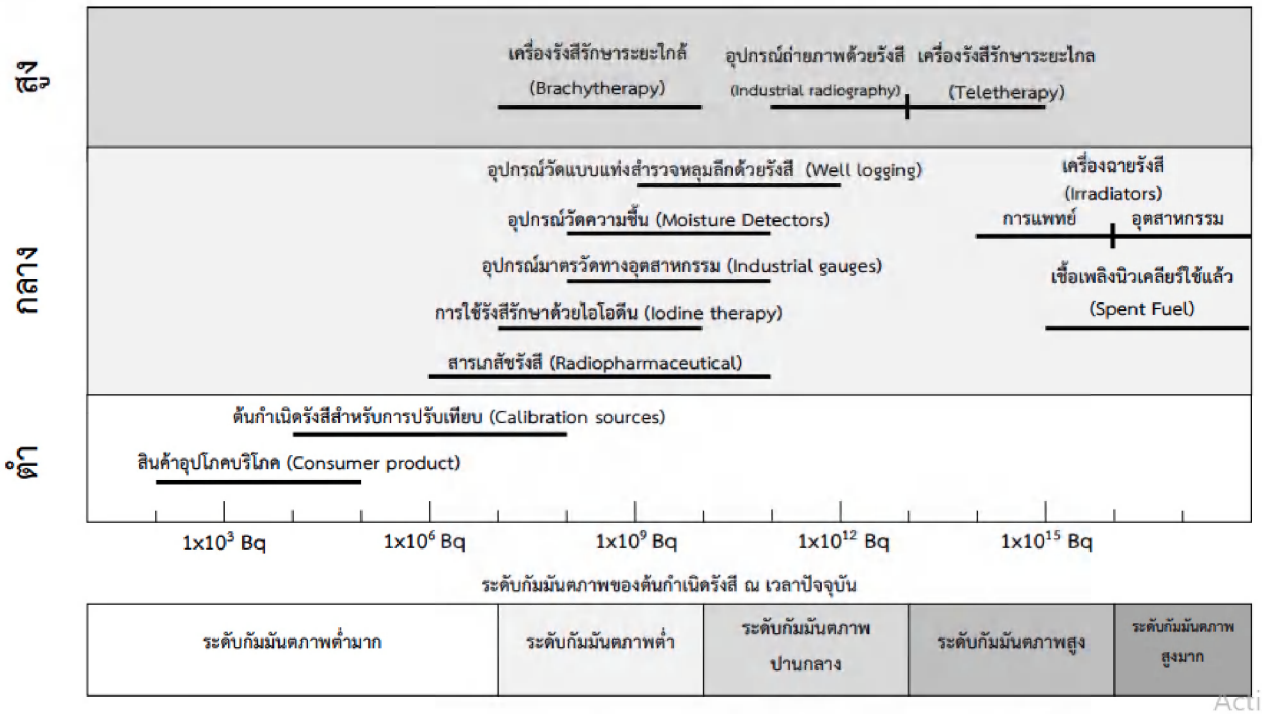
(๑) สถานการณ์ของเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีและเหตุการณ์อื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เพลิงไหม้ เป็นต้น

(๒) ความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่เกิดเหตุและพื้นที่โดยรอบ รวมทั้งการให้คำแนะนำและวิธีการป้องกันอันตรายจากรังสี

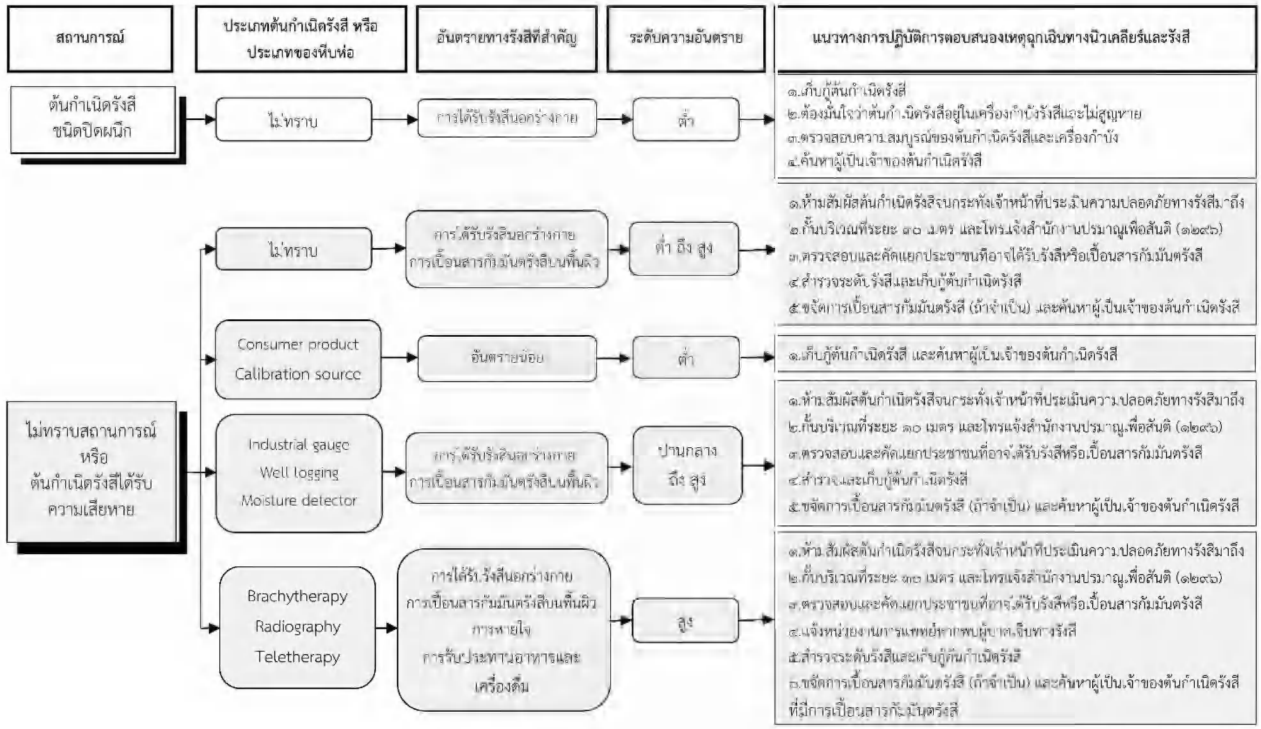
๓.๙ หากมีผลการตรวจวัดระดับรังสีจากเจ้าหน้าที่ประเมินความปลอดภัยทางรังสี ให้ผู้บัญชาการเหตุการณ์ทำการตัดสินใจในการเพิ่มมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับประชาชน

๓.๑๐ ต้องมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ประเมินความปลอดภัยทางรังสีหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับประชาชนในพื้นที่เกิดเหตุ (หากยืนยันว่าเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้น มีโอกาสการเปื้อนสารกัมมันตรังสีในพื้นที่เกิดเหตุ) นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ประเมินความปลอดภัยทางรังสี ต้องให้คำแนะนำในการขนส่งผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาล ซึ่งอาจพบการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับ ผู้บาดเจ็บดังกล่าว รวมถึงต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ว่าผู้บาดเจ็บมีการเปื้อนสารกัมมันตรังสีหรืออาจจะมีการเปื้อนสารกัมมันตรังสี โดยอาจสนับสนุนเจ้าหน้าที่ประเมินความปลอดภัยทางรังสีในการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีที่โรงพยาบาลที่รักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บทางรังสี

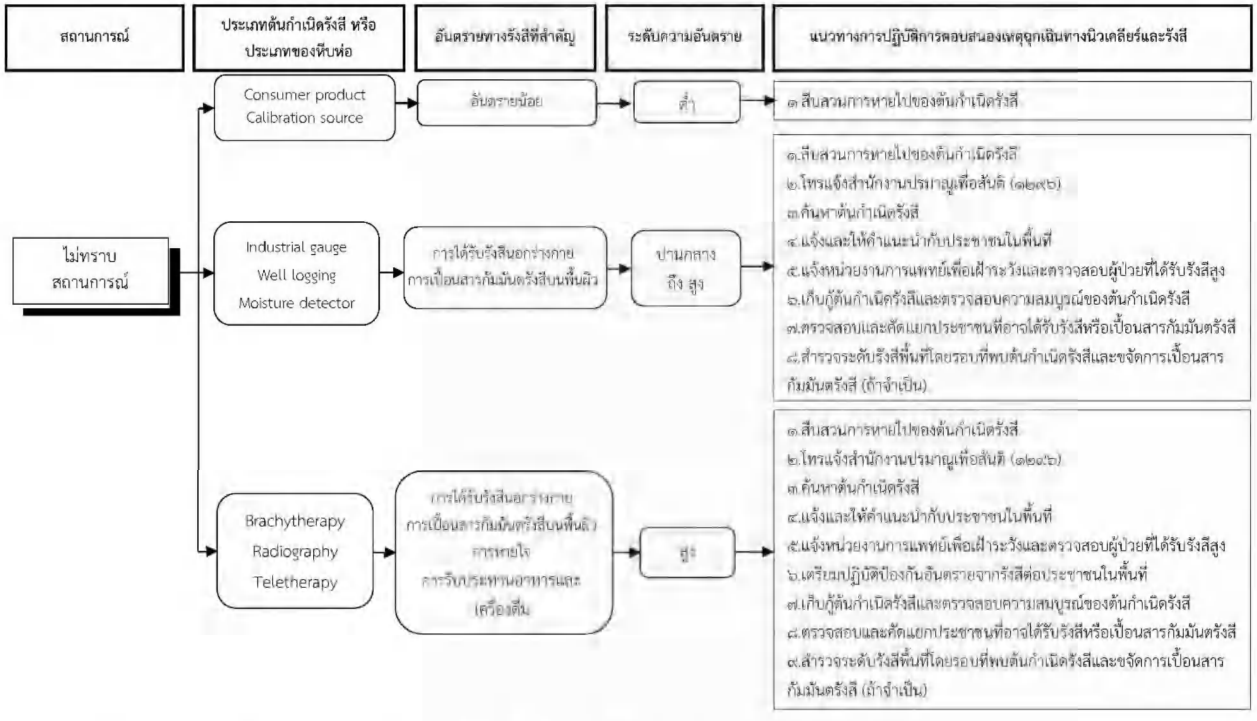
๓.๑๑ เมื่อปิดกั้นพื้นที่อันตรายจากเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นแล้ว ให้ดำเนินการสั่งการให้มีการเก็บกู้ต้นกำเนิดรังสีและทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี (หากยืนยันว่าเหตุ ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นมีการเปื้อนสารกัมมันตรังสีในพื้นที่เกิดเหตุ) จากนั้นให้ประสานงานสถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติในการจัดการกากกัมมันตรังสีที่เกิดขึ้น

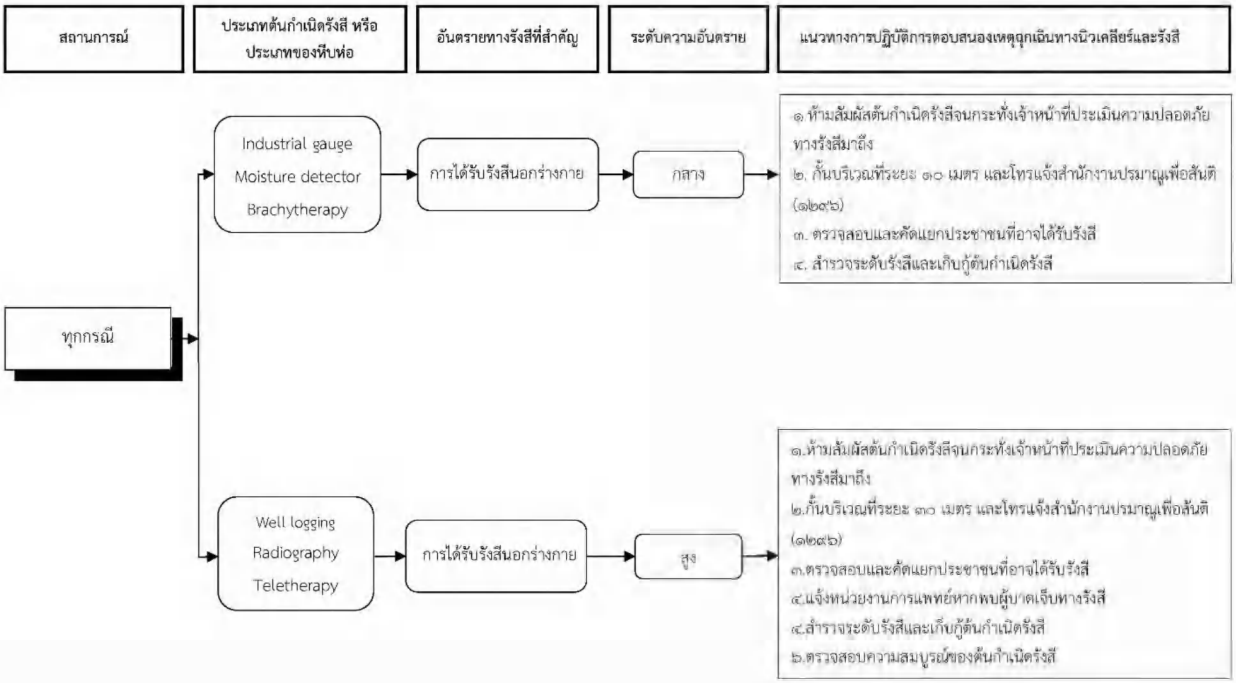
แผนภาพที่ ๑ ระดับความเป็นอันตรายของเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นตามประเภทของต้นกำเนิดรังสี

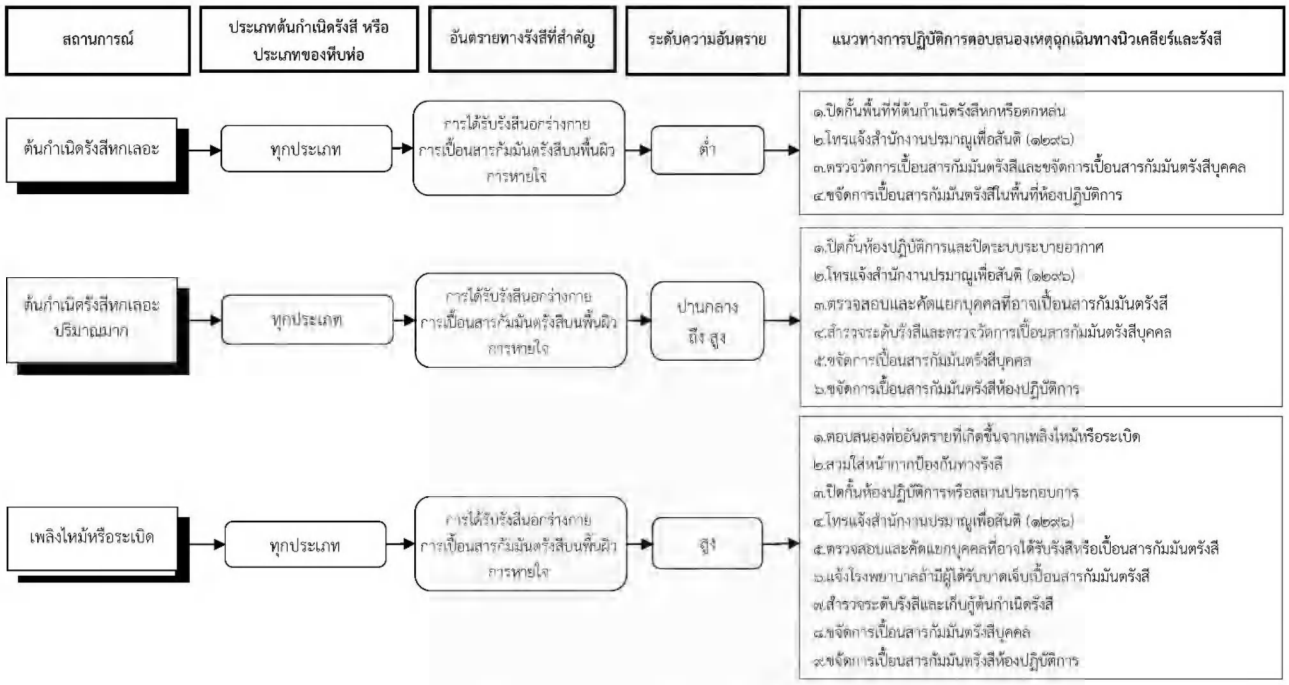
แผนภาพที่ ๒ การประเมินสถานการณ์กรณีการพบต้นกำเนิดรังสีหรือการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

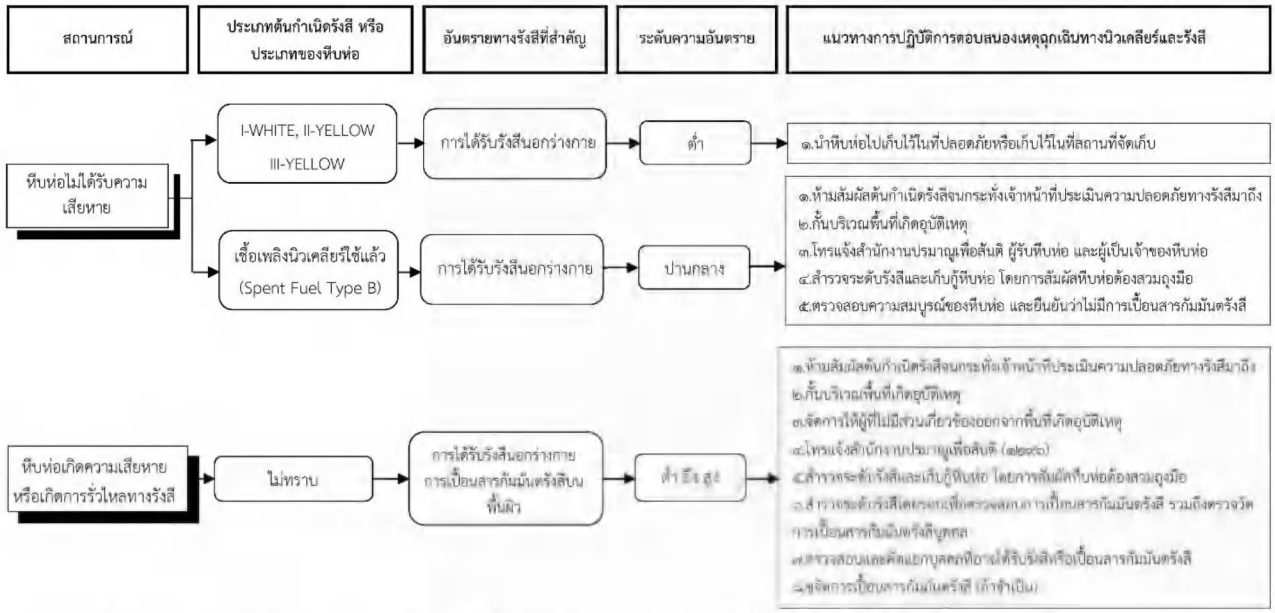
แผนภาพที่ ๓ การประเมินสถานการณ์กรณีต้นกำเนิดรังสีสูญหาย

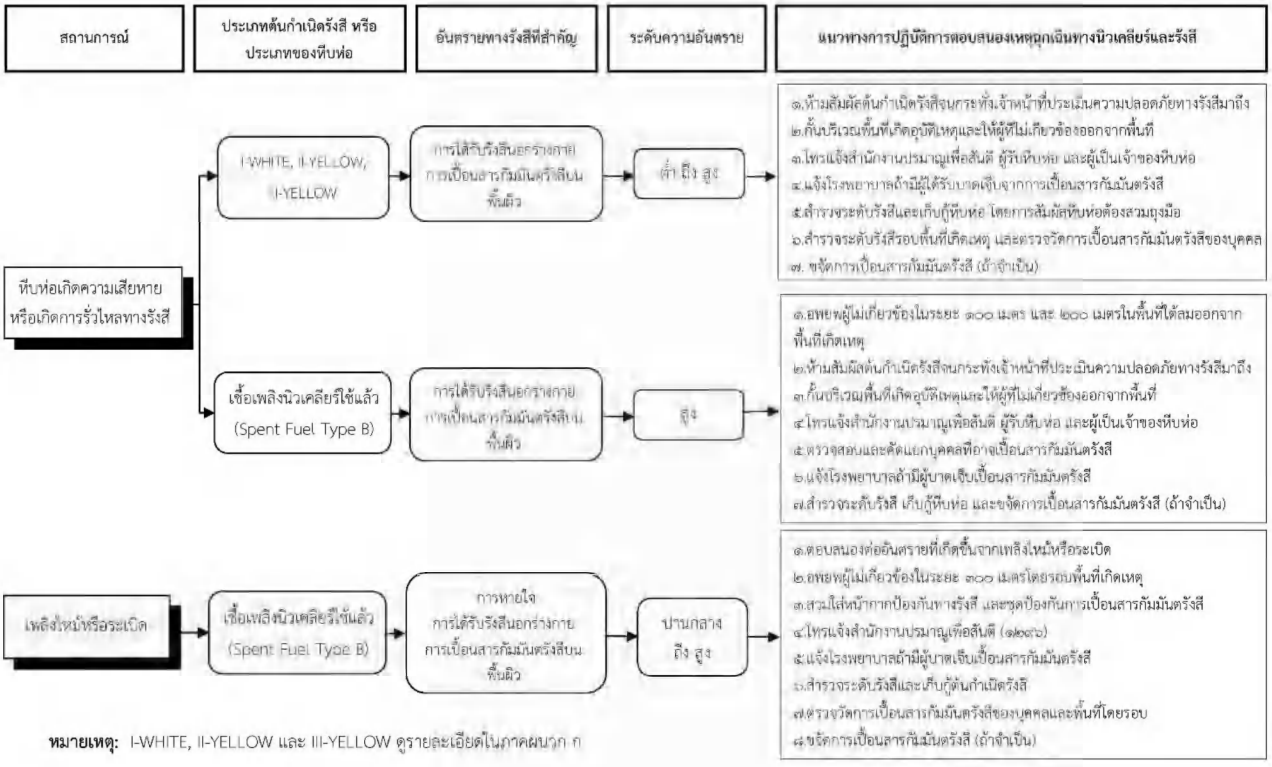
แผนภาพที่ ๔ การประเมินสถานการณ์กรณีต้นกำเนิดรังสีขาดเครื่องกำบัง

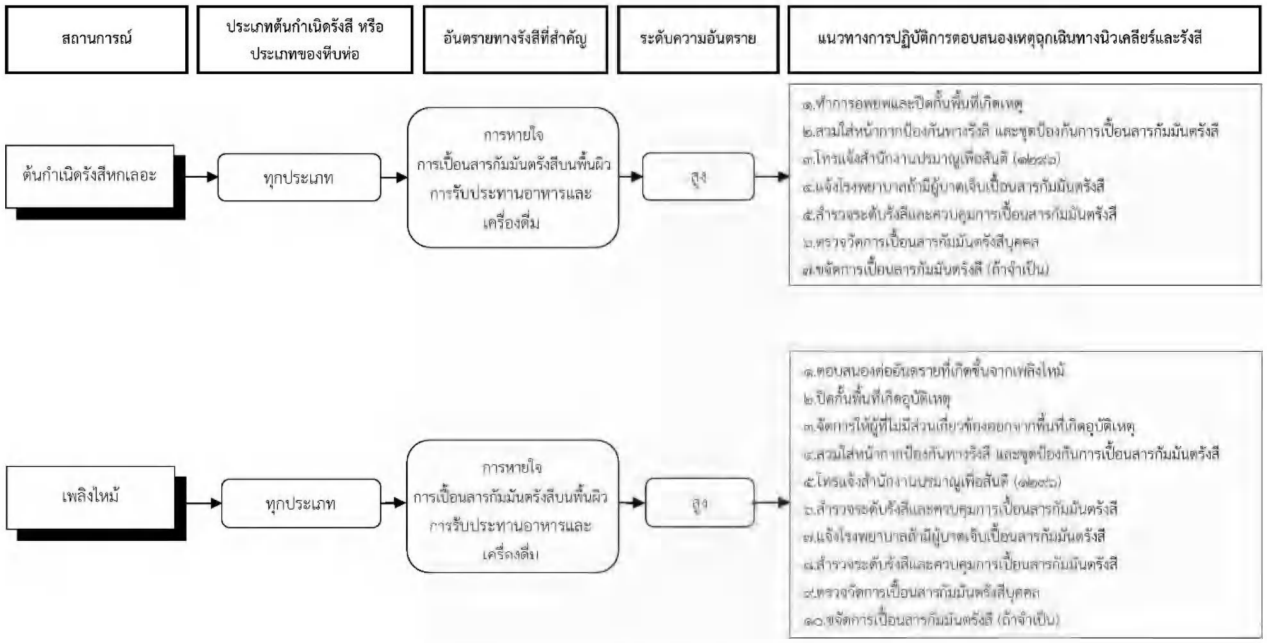
แผนภาพที่ ๕ การประเมินสถานการณ์กรณีอุบัติเหตุทางรังสีในห้องปฏิบัติการทางรังสี

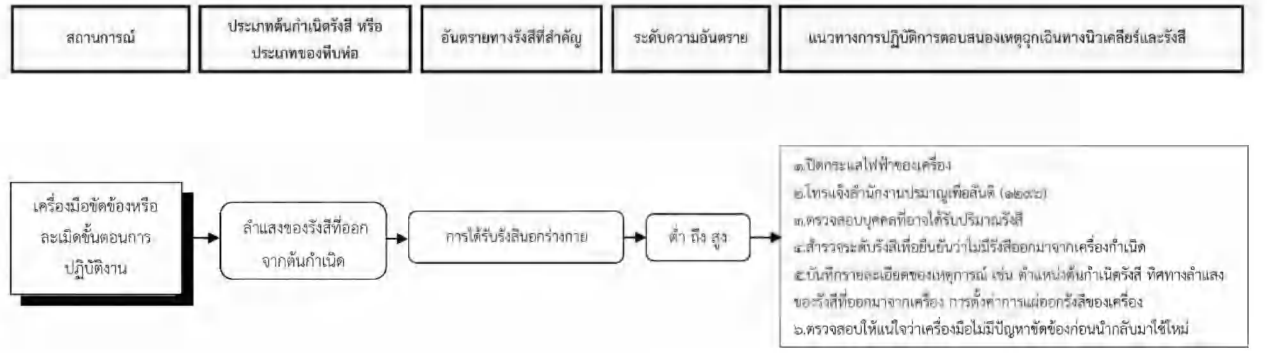
แผนภาพที่ ๖ การประเมินสถานการณ์กรณีเกิดอุบัติเหตุจากการขนส่งต้นกำเนิดรังสี

แผนภาพที่ ๖ การประเมินสถานการณ์กรณีการเกิดอุบัติเหตุจากการขนส่งต้นกำเนิดรังสี (ต่อ)

ภาพที่ ๗ การประเมินสถานการณ์กรณีการแพร่กระจายของต้นกำเนิดรังสีที่แผ่รังสีแอลฟา

แผนภาพที่ ๘ การประเมินสถานการณ์กรณีอุบัติเหตุจากเครื่องเอกซเรย์และเครื่องเร่งอนุภาค

การปฏิบัติงานในพื้นที่เกิดเหตุกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ควรมีการจัดตั้งพื้นที่เพื่อดำเนินการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีรายละเอียดดังนี้

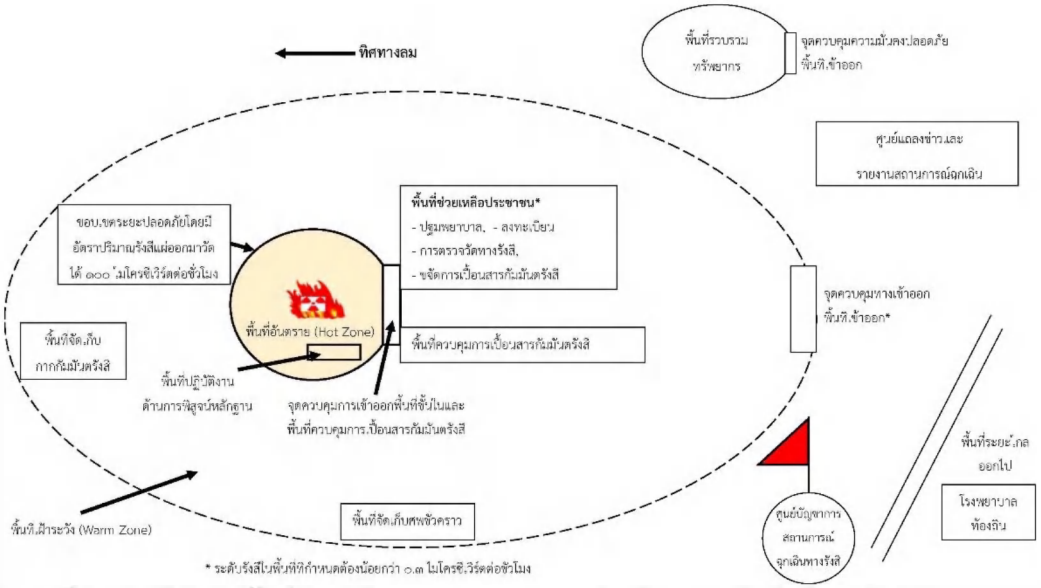
๑. การจัดตั้งพื้นที่ปฏิบัติงาน

เมื่อเจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีมาถึงพื้นที่เกิดเหตุ ควรประเมินสถานการณ์เบื้องต้นและประเมินความเสี่ยงจากการได้รับอันตรายจากรังสี โดยกำหนดพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีเป็นพื้นที่อันตรายทางรังสีซึ่งต้องมีการป้องกันอันตรายจากรังสี การป้องกัน การเปื้อนสารกัมมันตรังสีของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและประชาชน ส่วนพื้นที่ชั้นนอกถัดจากพื้นที่อันตราย จะกำหนดให้เป็นพื้นที่เฝ้าระวังทางรังสี ซึ่งกำหนดให้เป็นพื้นที่ที่มีการจัดตั้งทีมปฏิบัติงานในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ในขณะที่พื้นที่ชั้นนอกถัดจากพื้นที่เฝ้าระวังจะกำหนดให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยทางรังสี แสดงระยะที่เหมาะสมในการกำหนดพื้นที่อันตรายตามสถานการณ์ต่างๆ นอกจากนี้ การกำหนดขอบเขตระยะที่ปลอดภัยควรพิจารณาปัจจัยอื่นร่วมด้วย เช่น เส้นทางถนนเข้าออกพื้นที่เกิดเหตุ โดยการกำหนดขอบเขตระยะปลอดภัยอาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเจ้าหน้าที่ประเมินความปลอดภัยทางรังสี เดินทางมาถึงพื้นที่เกิดเหตุและทำการประเมินสถานการณ์ความเป็นอันตรายของ เหตุฉุกเฉินนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ เมื่อกำหนดขอบเขตระยะปลอดภัยแล้ว ให้กำหนดพื้น อันตราย พื้นที่เฝ้าระวัง และพื้นที่ปลอดภัยเพื่อเตรียมการในการปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

ตารางที่ ๑ การกำหนดระยะพื้นที่อันตรายกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

สถานการณ์	ระยะที่ต้องล้อมบริเวณในที่เกิดเหตุ (ระยะปลอดภัย)
บริเวณภายนอกหรือที่โล่งแจ้ง	
ต้นกำเนิดรังสีอันตรายเสียหายหรือขาดเครื่องกำบังและไม่มีการป้องกัน ใดๆ หรือ หีบห่อต้นกำเนิดรังสีประเภท I-WHITE, II-YELLOW หรือ III-YELLOW ได้รับความเสียหาย	๓๐ เมตร โดยรอบ
ต้นกำเนิดรังสีมีการหกเลอะ มีการเปื้อนทางรังสีเป็นบริเวณกว้าง	๑๐๐ เมตร โดยรอบ
ไฟไหม้ ระเบิด ทำให้เกิดกลุ่มควัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับต้นกำเนิดรังสีอันตราย	๓๐๐ เมตร โดยรอบ
ระเบิดซึ่งต้องสงสัยว่าเป็นอุปกรณ์แพร่กระจายรังสี (Radiological Dispersal Device, RDD)	๔๐๐ เมตร โดยรอบ หรือมากกว่าเพื่อป้องกันการระเบิด

สถานการณ์	ระยะที่ต้องล้อมบริเวณในที่เกิดเหตุ (ระยะปลอดภัย)
บริเวณภายในตึก หรือที่ปิดมิดชิด	
ต้นกำเนิดรังสีเสียหาย หรือขาดเครื่องกำบัง หรือมีการหกเลอะในพื้นที่	ปิดบริเวณที่เกิดเหตุและพื้นที่ใกล้เคียง รวมทั้งชั้นบนและชั้นล่างจากพื้นที่เกิดเหตุ
เพลิงไหม้ หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับต้นกำเนิดรังสีที่สามารถฟุ้งกระจายไปทั่วบริเวณในอาคารผ่านระบบระบายอากาศ	ปิดอาคารที่เกิดเหตุ รวมถึงปิดกั้นพื้นที่นอกอาคารตามสถานการณ์ที่กล่าวข้างต้น
การขยายระยะปลอดภัยจากการวัดระดับรังสีด้วยเครื่องสำรวจรังสี	
อัตราปริมาณรังสี ๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง	ปิดกั้นบริเวณพื้นที่เกิดเหตุในระยะที่รังสีแผ่ออกมา

แผนภาพที่ ๙ การกำหนดพื้นที่ต่างๆ ในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

๑.๑ ลักษณะของพื้นที่ต่างๆ ขณะเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๑) ศูนย์บัญชาการสถานการณ์ฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี เป็นพื้นที่ของผู้บัญชาการ/ผู้อำนวยการสถานการณ์ในการสั่งการระหว่างเกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี และทีมบัญชาการเหตุการณ์เพื่อให้การตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะของพื้นที่ ควรตั้งอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยและสามารถวางแผน ประสานงาน สั่งการได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

(๒) ศูนย์แถลงข่าวและรายงานสถานการณ์ฉุกเฉิน เป็นพื้นที่สำหรับผู้สื่อข่าวที่จะรายงานสถานการณ์ฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

ลักษณะของพื้นที่ ควรตั้งอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย เป็นสถานที่ที่มีบริเวณสำหรับการแถลงข่าวและรายงานสถานการณ์ฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น

(๓) พื้นที่รวบรวมทรัพยากร (เช่น เครื่องสำรวจรังสี ยานพาหนะ และอุปกรณ์ตอบสนองเหตุ เป็นต้น) เป็นพื้นที่เก็บรวบรวมและจัดการทรัพยากรที่ได้รับการสนับสนุนและที่ได้รับการร้องขอ

ลักษณะของพื้นที่ ควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่รบกวนกับพื้นที่ตอบสนองอื่นๆ และสามารถค้นหาและควบคุมทรัพยากรได้ง่าย

(๔) โรงพยาบาลท้องถิ่น เป็นโรงพยาบาลที่รักษาผู้บาดเจ็บที่อาจได้รับปริมาณรังสีสูงหรือการเปื้อนสารกัมมันตรังสีและผู้บาดเจ็บทั่วไป

ลักษณะของพื้นที่ ควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่ได้รับผลกระทบจากเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี และมีการเตรียมความพร้อมในการรักษาผู้บาดเจ็บจากการรับรังสีปริมาณสูงหรือการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๕) พื้นที่ช่วยเหลือประชาชน เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การตรวจวัดทางรังสี การขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี โดยต้องมีพื้นที่สำหรับลงทะเบียนประชาชนที่อพยพออกจากพื้นที่อันตราย และพื้นที่สำหรับปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บและขนส่งไปยังโรงพยาบาลใกล้เคียง

ลักษณะของพื้นที่ ควรตั้งอยู่ในพื้นที่เฝ้าระวังที่มีการขนส่งผู้บาดเจ็บโดยรถพยาบาลได้สะดวก และอัตราปริมาณรังสีอยู่ในระดับใกล้เคียงระดับอัตราปริมาณรังสีพื้นหลัง

(๖) พื้นที่ปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์หลักฐาน เป็นพื้นที่สำหรับกระบวนการด้านการพิสูจน์ หลักฐานในพื้นที่เกิดเหตุ ซึ่งดำเนินการตรวจสอบกระบวนการปฏิบัติงาน บันทึกข้อมูล ถ่ายภาพ วัตถุพยาน ในพื้นที่เกิดเหตุ และรักษาความสมบูรณ์ของวัตถุพยานเพื่อวิเคราะห์และหาสาเหตุการเกิดเหตุฉุกเฉินทาง นิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น

ลักษณะของพื้นที่ ควรตั้งอยู่บริเวณใกล้กับพื้นที่ควบคุมการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ซึ่งติดกับจุดควบคุมการเข้าออก

(๗) พื้นที่ควบคมการเปื้อนสารกัมมันตรังสี เป็นพื้นที่สำหรับควบคุมการเปื้อนสารกัมมันตรังสีจากการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีของเจ้าหน้าที่

ลักษณะของพื้นที่ ควรตั้งอยู่บริเวณทางเข้าออกพื้นที่อันตรายและอยู่ห่างจากพื้นที่ช่วยเหลือประชาชน

(๘) พื้นที่จัดเก็บศพชั่วคราว เป็นพื้นที่ที่จัดเก็บผู้เสียชีวิตและอาจเปื้อนสารกัมมันตรังสี ก่อนนำส่งโรงพยาบาลเพื่อชันสูตรศพต่อไป

ลักษณะของพื้นที่ อาจเป็นลักษณะของเต็นท์ชั่วคราวและตั้งอยู่ในพื้นที่เฝ้าระวังที่ห่างจากจุดที่ ประชาชนทั่วไปสามารถมองเห็นได้

(๙) พื้นที่จัดเก็บกากกัมมันตรังสี เป็นพื้นที่สำหรับเก็บกากกัมมันตรังสีจากการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

ลักษณะของพื้นที่ ควรตั้งอยู่ภายในพื้นที่เฝ้าระวังที่มีความมั่นคงปลอดภัยและมีโครงสร้างที่สามารถป้องกันการแพร่กระจายของสารกัมมันตรังสีหรือการเปื้อนสารกัมมันตรังสีได้

๒. แนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่เกิดเหตุ

๒.๑ ผู้บัญชาการเหตุการณ์ในพื้นที่เกิดเหตุ (On-Scene Commander)

๒.๑.๑ การปฏิบัติงานและการประเมินสถานการณ์ในพื้นที่เกิดเหตุ

(๑) สังเกตบริเวณพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี โดยอยู่ห่างอย่างน้อย ๓๐ เมตร และสังเกตความเป็นไปได้ที่จะได้รับความเสี่ยงจากรังสี รวมถึงความเสี่ยงอื่นที่อาจเกิดขึ้น และให้ใช้มาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานเป็นแนวทางการดำเนินงาน

(๒) พิจารณาเหตุการณ์อื่นที่อาจจะเกี่ยวข้องกับเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี เช่น วัตถุระเบิด เพลิงไหม้ หรือสินค้าอันตรายที่มีการขนส่ง สัญลักษณ์ทางรังสี

(๓) ประเมินสถานการณ์โดยกำหนดพื้นที่อันตราย พื้นที่เฝ้าระวัง และพื้นที่ปลอดภัย ของสถานที่เกิดเหตุ รวมถึงกำหนดพื้นที่ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และจัดเตรียมยานพาหนะและเครื่องมือต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง

(๔) ถ้ามีเครื่องสำรวจทางรังสี ให้จัดทีมสำรวจปริมาณรังสีและตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีในพื้นที่เกิดเหตุ โดยทำการเปิดเครื่องสำรวจรังสีขณะเดินเข้าไปในพื้นที่เกิดเหตุ ทั้งนี้ ห้ามเข้าไปในพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีเด็ดขาดหากยังไม่มีเครื่องสำรวจรังสี

(๕) ดำเนินการสำรวจปริมาณรังสี โดยกำหนดขอบเขตพื้นที่อันตรายเมื่ออัตราปริมาณรังสีมากกว่า ๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง

(๖) ห้ามดำเนินการเก็บกู้ต้นกำเนิดรังสีหรือขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีในพื้นที่เกิด เหตุ จนกว่าจะมีการเตรียมการวางแผนการเก็บกู้และเจ้าหน้าที่ประเมินความปลอดภัยทางรังสีได้ทำการ ประเมินความปลอดภัยทางรังสีแล้ว

๒.๑.๒ การช่วยเหลือชีวิตของผู้บาดเจ็บและการเพิ่มมาตรการป้องกัน

(๑) ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บเป็นอันดับแรก โดยใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ให้แจ้งโรงพยาบาลในพื้นที่หากตรวจสอบพบผู้บาดเจ็บที่อาจเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๒) จัดทำรายชื่อผู้ปฏิบัติงาน กำหนดพื้นที่เข้าออก การดำเนินการตามมาตรการ ป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน การอพยพประชาชนออกนอก พื้นที่ และการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับประชาชน

(๓) ตรวจสอบประชาชนที่ได้รับความเสี่ยงจากเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีและดำเนินการตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับประชาชน

(๔) สอบถามผู้ที่อยู่ในพื้นที่เกิดเหตุถึงรายละเอียดของเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น รวมถึงตรวจสอบความเป็นไปได้ที่ประชาชนในพื้นที่จะได้รับปริมาณรังสีจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

(๕) กรณีอุบัติเหตุจากการขนส่งต้นกำเนิดรังสี ให้สอบถามข้อมูลเอกสารการขนส่งจากพนักงานขับรถหรือเจ้าหน้าที่ที่มากับยานพาหนะ และทำการพิจารณารายละเอียดอื่น ๆ เช่น สัญลักษณ์บนหีบห่อขนส่งต้นกำเนิดรังสี เป็นต้น

(๖) แจ้งสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ที่หมายเลข ๑๒๙๖ หรือหมายเลข ๐๘ ๙๒๐๐ ๖๒๔๓ (ตลอด ๒๔ ชั่วโมง) เพื่อประเมินสถานการณ์ในพื้นที่หรืออาจขอรับการสนับสนุน เจ้าหน้าที่ เครื่องมือสำรวจรังสี และเครื่องมืออื่นในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

๒.๒ เจ้าหน้าที่ประสานงานในพื้นที่เกิดเหตุ

(๑) ดำเนินการภายใต้คำสั่งของผู้บัญชาการเหตุการณ์และปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันอันตรายจากรังสี

(๒) เก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติการของผู้ปฏิบัติงานทุกส่วน และต้องมั่นใจว่าทุกส่วนมีความเข้าใจโครงสร้างการปฏิบัติงานในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี รวมทั้งการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีของเจ้าหน้าที่ และการส่งข้อมูลในการปฏิบัติการตอบสนองเหตุไปยังศูนย์สื่อสารสาธารณะกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๓) กรณีมีผู้บาดเจ็บเป็นจำนวนมาก ให้ประสานงานไปยังหน่วยงานการแพทย์ฉุกเฉินในพื้นที่ เพื่อขอรับการสนับสนุนการปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บ รวมถึงการร้องขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการขนส่งผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาล

(๔) จัดตั้งศูนย์ประสานงานในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์ และรังสีผ่านผู้บัญชาการเหตุการณ์ในพื้นที่เกิดเหตุ เพื่อรับทราบข้อมูลการขอรับการสนับสนุนทรัพยากรในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๕) ทบทวนทรัพยากรที่เหลืออยู่อย่างต่อเนื่อง และดำเนินการประสานงานขอรับการสนับสนุนทรัพยากรเพิ่มเติมทันทีหากมีความจำเป็น

๒.๓ เจ้าหน้าที่ดับเพลิงและกู้ภัย

(๑) ดำเนินการภายใต้คำสั่งของผู้บัญชาการเหตุการณ์และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสี

(๒) จัดเตรียมชุดป้องกันอย่างเหมาะสมในการดับเพลิงและกู้ภัย โดยสวมใส่ชุดป้องกันเพลิงไหม้และหน้ากากป้องกันทางรังสี

(๓) จัดตั้งพื้นที่อันตราย จัดทำบัญชีผู้ปฏิบัติงาน ค้นหาและช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ พร้อมทั้งอพยพผู้ที่เกี่ยวข้องออกจากพื้นที่อันตราย โดยการสั่งการของผู้บัญชาการเหตุการณ์

(๔) ให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้บาดเจ็บจนกว่าเจ้าหน้าที่การแพทย์ฉุกเฉินจะเดินทางมาถึง

(๕) ควบคุมการเปื้อนสารกัมมันตรังสีของบุคคลที่เข้าและออกจากพื้นที่อันตราย นอกจากนี้ให้ดำเนินการเฝ้าตรวจปริมาณรังสี และขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ตามลำดับ

(๖) ให้ข้อมูลสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีแก่เจ้าหน้าที่สื่อสารสาธารณะ

(๗) ประเมินสถานการณ์อยู่เสมอ เพื่อร้องขอทรัพยากรที่ต้องการเพิ่มเติมได้ทันที (หากต้องการ)

๒.๔ เจ้าหน้าที่การแพทย์ฉุกเฉิน

(๑) ดำเนินการภายใต้คำสั่งของผู้บัญชาการเหตุการณ์และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสี

(๒) ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บด้วยความระมัดระวัง และขนส่งผู้บาดเจ็บสาหัสไปโรงพยาบาลใกล้เคียง ทันทีโดยไม่ต้องทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี แต่ลดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีของผู้บาดเจ็บโดยการถอดเสื้อผ้าออกทั้งหมดและห่อด้วยผ้าห่มหรือวัสดุอื่นที่อากาศถ่ายเทได้สะดวกพร้อมติดสัญลักษณ์ให้ทราบว่าผู้บาดเจ็บมีการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ทั้งนี้การปฏิบัติงานให้ดำเนินการรวดเร็วและระมัดระวัง

(๓) สำหรับผู้บาดเจ็บที่ไม่สาหัส ให้ทำการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีก่อนออกจากบริเวณที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๔) ปฐมพยาบาลและคัดแยกผู้ป่วย โดยจัดหาพื้นที่ที่เหมาะสม นอกจากนี้ให้ประสานงานกับโรงพยาบาลใกล้เคียงเพื่อเตรียมการขนส่งและรักษาพยาบาลแก่ผู้บาดเจ็บ

(๕) ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ประสานงานในพื้นที่เกิดเหตุในการจัดหาพื้นที่สำหรับตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับประชาชนที่กังวลว่าอาจจะได้รับปริมาณรังสีหรือเปื้อนสารกัมมันตรังสีจากเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น

(๖) จัดตั้งพื้นที่เก็บศพผู้เสียชีวิตชั่วคราวซึ่งควรอยู่ห่างจากจุดที่ประชาชนทั่วไปสามารถมองเห็น

(๗) ประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจในการรักษาความปลอดภัยให้แก่ประชาชนและสำหรับเจ้าหน้าที่การแพทย์ฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ก่อนดำเนินการลงทะเบียน คัดแยกผู้บาดเจ็บ ปฐมพยาบาลหรือขนส่งผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาล

(๘) ให้ข้อมูลสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีแก่เจ้าหน้าที่สื่อสารสาธารณะ

(๙) ประเมินสถานการณ์อยู่เสมอ เพื่อร้องขอทรัพยากรที่ต้องการเพิ่มเติมได้ทันที (หากต้องการ)

๒.๕ เจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๑) ดำเนินการภายใต้คำสั่งของผู้บัญชาการเหตุการณ์และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสี

(๒) กำหนดขอบเขตของพื้นที่เฝ้าระวัง และรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ ผู้ปฏิบัติงานนอกพื้นที่เฝ้าระวัง เช่น ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ พื้นที่รวบรวมทรัพยากร และศูนย์แถลงข่าวและรายงานสถานการณ์ฉุกเฉิน เป็นต้น

(๓) ตรวจสอบสิ่งผิดปกติที่อาจจะทำให้เหตุฉุกเฉินเพิ่มระดับความรุนแรงขึ้นได้ รวมทั้งป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีในพื้นที่อันตรายและพื้นที่เฝ้าระวัง และอำนวยความสะดวกให้แก่รถพยาบาลในการขนส่งผู้บาดเจ็บไปยังโรงพยาบาล

(๔) รักษาสภาพและความสมบูรณ์ของวัตถุพยานในพื้นที่เกิดเหตุ เฝ้าระวังผู้ต้องสงสัยที่อาจจะเกี่ยวข้องกับเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น รวมทั้งเฝ้าระวังไม่ให้เกิดเหตุการณ์อื่นตามมาในพื้นที่เกิดเหตุ เช่น การก่อวินาศกรรมหรืออาชญากรรม เป็นต้น

(๕) ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับประชาชน และทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อลดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีโดยไม่รบกวนการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ในพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๖) ประสานงานกับโรงพยาบาลในพื้นที่เกิดเหตุและหน่วยงานการแพทย์ฉุกเฉินในการควบคุมและรักษาความปลอดภัยในพื้นที่โรงพยาบาล โดยแจ้งประชาชนที่กังวลต่อการได้รับผลกระทบทางรังสีและการเปื้อนสารกัมมันตรังสีให้ไปตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีในพื้นที่ที่เจ้าหน้าที่ประสานงานในพื้นที่เกิดเหตุได้กำหนดไว้เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชน

(๗) ให้ข้อมูลสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีแก่เจ้าหน้าที่สื่อสารสาธารณะ

(๘) ประเมินสถานการณ์อยู่เสมอ เพื่อร้องขอทรัพยากรที่ต้องการเพิ่มเติมได้ทันที (หากต้องการ)

๒.๖ เจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐาน

(๑) ดำเนินการภายใต้คำสั่งของผู้บัญชาการเหตุการณ์และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสี

(๒) ตรวจสอบพิสูจน์หลักฐานในพื้นที่เกิดเหตุ โดยตั้งสมมติฐานว่าวัตถุทุกชนิดหรือต้นกำเนิดรังสี มีโอกาสเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๓) รักษาสภาพของวัตถุหรือต้นกำเนิดรังสีในพื้นที่เกิดเหตุ จนกว่าจะได้รับการประเมินจากเจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติเรียบร้อยแล้ว

(๔) ประสานงานกับทีมปฏิบัติงานอื่นและจัดตั้งทีมพิสูจน์หลักฐานโดยนำผู้แทนของทีมปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่การแพทย์ฉุกเฉินและเจ้าหน้าที่เฝ้าตรวจปริมาณรังสีในพื้นที่เกิดเหตุ และเจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ เป็นต้น

(๕) กำหนดวิธีในการเก็บรวบรวมวัตถุพยานในพื้นที่เกิดเหตุโดยประสานงานเจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยก่อนที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีจะนำวัตถุทุกชนิดออกจากพื้นที่เกิดเหตุต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐานก่อน รวมทั้งให้คำแนะนำกับเจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีในการรักษาสภาพวัตถุพยาน

(๖) จัดเก็บวัตถุพยานและติดสัญลักษณ์กับวัตถุพยานด้วยความระมัดระวัง พร้อมทั้งบันทึกภาพ และบันทึกข้อมูลจากจุดเกิดเหตุก่อนเคลื่อนย้ายออกจากพื้นที่ รวมถึงการจัดเก็บวัตถุพยานใส่หีบห่อเพื่อนำไปทดสอบต่อไป ในกรณีนี้ให้รวมถึงศพที่เสียชีวิตในพื้นที่เกิดเหตุด้วย

(๗) ประสานงานเจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติในการรักษาความปลอดภัยด้านรังสีในพื้นที่ปฏิบัติงานพิสูจน์หลักฐานในพื้นที่เกิดเหตุ

(๘) ให้ข้อมูลสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีแก่เจ้าหน้าที่สื่อสารสาธารณะ

(๙) ประเมินสถานการณ์อยู่เสมอ เพื่อร้องขอทรัพยากรที่ต้องการเพิ่มเติมได้ทันที (หากต้องการ)

๒.๗ เจ้าหน้าที่สื่อสารสาธารณะ

(๑) ดำเนินการภายใต้คำสั่งของผู้บัญชาการเหตุการณ์และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสี

(๒) ให้คำแนะนำขั้นตอนการปฏิบัติแก่ประชาชนในพื้นที่เกิดเหตุ รวมทั้งข้อมูลที่เหมาะสมของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นโดยไม่ใช้ศัพท์วิชาการหรือคำพูดที่ทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตระหนก

(๓) เตรียมประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อควบคุมสื่อมวลชนที่อาจเข้ามาในพื้นที่เกิดเหตุ

(๔) ประสานงานเจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีและเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงการสื่อสารสาธารณะกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี เพื่อให้ผู้สื่อข่าวและประชาชนรับทราบเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพียงแหล่งเดียว

(๕) เตรียมการแถลงข่าวให้แก่ผู้บัญชาการเหตุการณ์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเตรียมการรายงานสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประชาชนทราบถึงเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น การปฏิบัติของประชาชนเพื่อให้ปลอดภัยจากเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้น

(๖) จัดตั้งศูนย์สื่อสารสาธารณะกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี เพื่อรายงานสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแก่ผู้สื่อข่าว โดยแต่งตั้งผู้ให้ข่าวเพียงคนเดียว หรือทีมผู้ให้ข่าวซึ่งมาจากผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ตามคำสั่งของผู้บัญชาการเหตุการณ์

(๗) เตรียมการสำหรับการสอบถามสถานการณ์จากหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือข่าวลือต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้

(๘) ประเมินสถานการณ์อยู่เสมอ เพื่อร้องขอทรัพยากรที่ต้องการเพิ่มเติมได้ทันที (หากต้องการ)

๒.๘ เจ้าหน้าที่เฝ้าตรวจทางรังสี

(๑) เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสีของสถานประกอบการทางรังสีหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายซึ่งมีความรู้พื้นฐานในการใช้เครื่องสำรวจรังสีได้

(๒) ดำเนินการภายใต้คำสั่งของผู้บัญชาการเหตุการณ์และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสี

(๓) ปฏิบัติการเฝ้าตรวจทางรังสีร่วมกับเจ้าหน้าที่ดับเพลิงและกู้ภัยก่อนที่เจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติจะมาถึง โดยปรึกษากับเจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติถึงแนวทางการปฏิบัติทางโทรศัพท์

(๔) ตรวจสอบเครื่องสำรวจรังสีที่นำไปปฏิบัติงานว่ามีสภาพพร้อมใช้งานและตรวจสอบหน่วยปริมาณรังสีหรืออัตราปริมาณรังสีของเครื่องสำรวจรังสีก่อนใช้งาน เพื่อความถูกต้องในการประเมินสถานการณ์และไม่เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน

(๕) หากอัตราปริมาณรังสีมากกว่า ๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง ให้กำหนดเป็นพื้นที่อันตราย

(๖) ห้ามเข้าไปในพื้นที่อันตรายเมื่ออัตราปริมาณรังสีมากกว่า ๑๐๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อชั่วโมง ยกเว้นการเข้าไปช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ โดยระยะเวลาปฏิบัติงานต้องไม่เกิน ๓๐ นาที

(๗) ทำการเฝ้าตรวจปริมาณรังสีสำหรับประชาชน ผู้ปฏิบัติงาน การปฏิบัติการควบคุมการเปื้อนสารกัมมันตรังสี และการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีหากพบการเปื้อน

(๘) ทำการควบคุมการเปื้อนสารกัมมันตรังสีในพื้นที่เกิดเหตุ

(๙) สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อื่นในการเฝ้าตรวจทางรังสีในพื้นที่เกิดเหตุ

(๑๐) รายงานการปฏิบัติงานเฝ้าตรวจทางรังสีให้เจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติทราบเมื่อเจ้าหน้าที่เดินทางมาถึง

(๑๑) ให้ข้อมูลสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีแก่เจ้าหน้าที่สื่อสารสาธารณะ

(๑๒) ประเมินสถานการณ์อยู่เสมอ เพื่อร้องขอทรัพยากรที่ต้องการเพิ่มเติมได้ทันที (หากต้องการ)

๒.๙ เจ้าหน้าที่ประเมินความปลอดภัยทางรังสีหรือเจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

(๑) การรับแจ้งเหตุทางรังสี

(๑.๑) เมื่อได้รับการแจ้งเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีแล้วให้บันทึกข้อมูลที่ได้พร้อมทั้งประเมินความเป็นอันตรายเบื้องต้นของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เกิดเหตุ

(๑.๒) ประสานงานผู้บัญชาการเหตุการณ์ เพื่อให้คำแนะนำตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน และมาตรการป้องกันอัตรายจากรังสีสำหรับประชาชน รวมถึงข้อพึงระวังที่อาจทำให้เกิดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีในพื้นที่เกิดเหตุ

(๑.๓) เตรียมเครื่องสำรวจรังสี เครื่องมือและอุปกรณ์ในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๑.๔) หากระดับความรุนแรงของเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีมากขึ้นให้จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญร่วมปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉิน พร้อมกำหนดมาตรการในการเข้าปฏิบัติงานและขีดจำกัดการได้รับปริมาณรังสีในขณะปฏิบัติงาน

(๒) การปฏิบัติการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ณ ที่เกิดเหตุ

(๒.๑) ดำเนินการภายใต้คำสั่งของผู้บัญชาการเหตุการณ์และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๒.๒) เมื่อมาถึงพื้นที่เกิดเหตุให้รายงานตัวต่อผู้บัญชาการเหตุการณ์ รับฟังข้อมูลเพื่อประเมินสถานการณ์ร่วมกับเจ้าหน้าที่เฝ้าตรวจทางรังสี และเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒.๓) ประเมินความเป็นอันตรายจากรังสี โดยตรวจวัดอัตราปริมาณรังสีและการเปื้อนสารกัมมันตรังสีจากนั้นให้พิจารณาสถานการณ์และแนวปฏิบัติ

(๒.๔) จัดตั้งพื้นที่ และตรวจสอบทางเข้าออก รวมถึงควบคุมจุดที่อาจมีการเปื้อนสารกัมมันตรังโดยให้อยู่ในพื้นที่เฝ้าระวัง ซึ่งอัตราปริมาณรังสีในพื้นที่เฝ้าระวังต้องใกล้เคียงกับอัตราปริมาณรังสีพื้นหลังและอยู่บริเวณเหนือลม

(๒.๕) ถ้ามีฝุ่นกระจายของต้นกำเนิดรังสีในอากาศ ให้ทำการตรวจวัดค่ากัมมันตภาพรังสีในอากาศและประเมินความเป็นอันตรายจากรังสีที่มีต่อประชาชน

(๒.๖) การประเมินความปลอดภัยทางรังสีแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่ต้องเข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่อันตราย ซึ่งรวมถึงการได้รับปริมาณรังสีขณะปฏิบัติงาน ต้องไม่เกินขีดจำกัดความปลอดภัยทางรังสี การให้เจ้าหน้าที่ติดมาตรรังสีแบบพกพา สนับสนุนการปฏิบัติงาน ด้านการแพทย์ในการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ การควบคุมและขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๒.๗) ประเมินสถานการณ์อยู่เสมอ เพื่อร้องขอทรัพยากรที่ต้องการเพิ่มเติมได้ทันที

ตารางที่ ๒ แนวปฏิบัติในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีเมื่อทราบอัตราปริมาณรังสีและสถานการณ์ขณะเกิดเหตุ

สถานการณ์ขณะเกิดเหตุ	ค่า OILs*	แนวปฏิบัติ
การได้รับรังสีนอกร่างกายจากต้นกำเนิดรังสีแบบจุด	๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง	กั้นบริเวณควบคุมการเข้าออกพื้นที่เกิดเหตุ
การได้รับรังสีนอกร่างกายจากต้นกำเนิดรังสีที่เปื้อนพื้นที่ในบริเวณไม่กว้าง หรือกรณีที่การอพยพกระทำได้โดยง่าย	๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง	กั้นบริเวณควบคุมการเข้าออกพื้นที่เกิดเหตุ
การได้รับรังสีนอกร่างกายจากต้นกำเนิดรังสีที่เปื้อนพื้นที่ในบริเวณกว้าง หรือกรณีที่การอพยพกระทำได้โดยยาก	๑ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง	แนะนำให้อพยพประชาชนออกนอกพื้นที่เกิดเหตุหรือหลบในที่พักอาศัยและปิดประตู หน้าต่าง
การได้รับรังสีนอกร่างกายจากต้นกำเนิดรังสีที่ฟุ้งกระจายในอากาศ	๑ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง	ทำการกั้นบริเวณ (ถ้าเป็นไปได้) ควบคุมการเข้าออกพื้นที่เกิดเหตุและอพยพคนไปที่เหนือลม

หมายเหตุ *ค่า (Operational Intervention Levels (OILs) (ระดับรังสีเพื่อเข้าแทรกแซงการปฏิบัติงาน) คือระดับรังสีที่ถูกกำหนดไว้เพื่อใช้ในการแทรกแซงการปฏิบัติงานป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับประชาชนและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ ๓ ระดับขีดจำกัดการได้รับรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

การปฏิบัติการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี	**ปริมาณรังสียังผล (มิลลิซีเวิร์ต)**
การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บในพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี	๕๐๐
การป้องกันการได้รับบาดเจ็บสาหัสของผู้ที่อยู่ในพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี การป้องกันการเพิ่มปริมาณรังสีรายกลุ่ม (Collective Dose) การป้องกันการเพิ่มระดับความรุนแรงของเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี	๑๐๐
การปฏิบัติงานให้สถานการณ์กลับสู่สภาวะปกติในระยะสั้น การปฏิบัติงานเร่งด่วนในการป้องกันอันตรายจากรังสี การตรวจวัดระดับรังสีและเก็บตัวอย่างทางรังสี	๕๐
การปฏิบัติงานให้สถานการณ์กลับสู่สภาวะปกติในระยะยาว การปฏิบัติงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีโดยตรง	๒๐

หมายเหตุ ปริมาณรังสียังผลที่กำหนดเป็นขีดจำกัดของการได้รับสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการฝึกอบรมด้านการป้องกันอันตรายจากรังสีและทราบถึงความเสี่ยงเมื่อได้รับปริมาณรังสีในปริมาณที่กำหนด

แนวทางการดำเนินงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีกรณีต่าง ๆ

แนวทางที่ ๑ : มาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

แนวทางนี้สำหรับเจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ขณะปฏิบัติงานตอบสนองเหตุ ฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี และอาจได้รับคำแนะนำเพิ่มเติม จากเจ้าหน้าที่ประเมินความปลอดภัยทางรังสีหรือเจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

๑.๑ แนวทางที่ควรปฏิบัติอยู่ตลอดเวลาในขณะปฏิบัติงาน

(๑) ดำเนินการตามมาตรการด้านความปลอดภัยในการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๒) สังเกตด้วยสายตาเพื่อพิจารณาสภาพทั่วไปของพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี และมั่นใจว่าผู้ปฏิบัติงานอยู่ในระบบของการสั่งการและการติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดเวลาเมื่ออยู่ในพื้นที่อันตราย

(๓) ไม่สัมผัสหรือจับวัตถุต้องสงสัยที่อาจจะเป็นต้นกำเนิดรังสี

(๔) สามารถช่วยเหลือผู้บาดเจ็บได้เท่านั้น ที่ระยะทางต่าง ๆ ดังนี้

(๔.๑) ที่ระยะ ๑๐๐ เมตร จากเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดจากเพลิงไหม้หรือเกิดจากการระเบิดยกเว้นมีชุดหรือเครื่องป้องกันอันตรายที่เหมาะสม

(๔.๒) ใช้เวลาปฏิบัติงานให้น้อยที่สุดภายในระยะ ๑๐ เมตร จากวัตถุต้องสงสัยที่อาจเป็นต้นกำเนิดรังสี

(๕) เมื่อต้นกำเนิดรังสีมีการฟุ้งกระจาย (ฝุ่นผงหรือกลุ่มควัน) และสงสัยหรือมั่นใจว่าเกิดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้ดำเนินการดังนี้

(๕.๑) ใช้หน้ากากป้องกันชนิดครึ่งหน้า หรือเต็มหน้า

(๕.๒) ห้ามนำมือไปสัมผัสบริเวณปาก ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม และล้างมือทุกครั้งหลังปฏิบัติงานเสร็จสิ้น

(๕.๓) เมื่อต้องช่วยเหลือหรือขนส่งผู้บาดเจ็บที่เปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้สวมชุดป้องกันการเปื้อนสารกัมมันตรังสี และล้างมือหลังปฏิบัติงานเสร็จสิ้น

(๕.๔) ทำการบันทึกชื่อของผู้ปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีทุกคนเพื่อติดตามผลการได้รับปริมาณรังสีในการปฏิบัติงาน

(๕.๔) ผ่านการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีหลังออกจากพื้นที่อันตราย หากไม่ผ่านการตรวจวัดให้ดำเนินการถอดชุดปฏิบัติงานและชำระล้างร่างกายโดยเร็วที่สุด

(๕.๖) ขณะปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ผู้ปฏิบัติงานต้องปฏิบัติตามแนวทางป้องกันอันตรายจากรังสีอย่างเคร่งครัดและปฏิบัติตามคำแนะนำอื่นเพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

(๕.๗) ข้อควรระวัง สำหรับผู้ปฏิบัติงานที่เป็นเพศหญิงที่ไม่แน่ใจว่าตั้งครรภ์หรือไม่ให้แจ้งผู้บัญชาการเหตุการณ์ ณ ที่เกิดเหตุทันที เพื่อหยุดปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีทันที

๑.๒ แนวทางปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ถ้าทราบอัตราการปริมาณรังสีแกมมา

(๑) ให้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๒) ถ้าอัตราปริมาณรังสีในพื้นที่อันตรายมากกว่า ๑๐๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อชั่วโมง ให้ปฏิบัติงานช่วยเหลือหรือเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บสาหัสไปยังพื้นที่ปลอดภัยเท่านั้น โดยใช้เวลาปฏิบัติงานไม่เกิน ๓๐ นาที

(๓) ห้ามปฏิบัติงานในพื้นที่อันตรายโดยไม่ได้รับคำแนะนำหรือได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ถ้าอัตราปริมาณรังสีมากกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อชั่วโมง

๑.๓ แนวทางตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ถ้ามีมาตรรังสีแบบพกพา

(๑) ให้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๒) การตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีในพื้นที่เกิดเหตุ ต้องได้รับอัตราปริมาณรังสี ไม่เกินค่าขีดจำกัดที่กำหนด

(๓) การตรวจวัดอัตราปริมาณรังสีจากมาตรวัดรังสีแบบพกพาไม่สามารถตรวจวัดปริมาณรังสีจากการหายใจหรือการรับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่มีการเปื้อนสารกัมมันตรังสี หรือการเปื้อนสารกัมมันตรังสีบริเวณผิวหนังได้ ดังนั้น ผู้ปฏิบัติงานต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสี อย่างเคร่งครัด

แนวทางที่ ๒: มาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับประชาชน

แนวทางนี้สำหรับผู้บัญชาการสถานการณ์หรือผู้ที่ได้รับหมายหมาย ขณะปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

๒.๑ สำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่อันตรายเมื่อเจ้าหน้าที่เดินทางมาถึง

(๑) ให้ทำการอพยพประชาชนในพื้นที่อันตรายไปยังสถานที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่สำหรับอพยพ ประชาชนกรณีฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

(๒) ให้คำแนะนำแก่ประชาชน ห้ามหยิบจับวัตถุทุกชนิด ห้ามสูบบุหรี่ รับประทานอาหารและเครื่องดื่ม ห้ามนำมือมาสัมผัสบริเวณปากเมื่ออยู่ในพื้นที่อันตราย นอกจากนี้ให้ล้างมือ อาบน้ำ และเปลี่ยนชุดทันทีหรือเมื่อไหร่ก็ตามที่สามารถกระทำได้ หากไม่แน่ใจว่าอาจเปื้อนสารกัมมันตรังสีหรือไม่

(๓) เมื่ออพยพประชาชนแล้วให้ดำเนินการดังนี้

(๓.๑) ลงทะเบียนประชาชน

(๓.๒) ให้ประชาชนทบทวนว่าตนเองได้สูดดม หรือรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม หรือนำมือมาสัมผัสบริเวณปากในขณะอยู่ในพื้นที่อันตรายหรือไม่

(๓.๓) ถ้ามีเครื่องจรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้ทำการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๓.๔) ถ้าพบว่าประชาชนเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้ทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๔) ให้คำแนะนำและข้อมูลเพิ่มเติมในด้านของสุขภาพของประชาชน โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ การแพทย์ฉุกเฉินหรือเจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติที่อยู่ในพื้นที่อพยพเป็นผู้ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

๔.๒.๒ สำหรับประชาชนที่ออกจากพื้นที่อันตรายโดยไม่ได้มีการลงทะเบียน

(๑) ให้คำแนะนำแก่ประชาชนผ่านสื่อสารมวลชนหรือสื่อสังคมออนไลน์ ดังนี้

(๑.๑) ห้ามหยิบจับวัตถุทุกชนิดในพื้นที่เกิดเหตุ หากหยิบวัตถุใด ๆ ในพื้นที่เกิดเหตุให้ติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบความเป็นอันตรายของวัตถุนั้น

(๑.๒) ห้ามสูบบุหรี่ รับประทานอาหารและเครื่องดื่ม หรือนำมือมาสัมผัสบริเวณปากจนกว่าจะทำการล้างมือ อาบน้ำและเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดใหม่เรียบร้อยแล้ว โดยนำเสื้อผ้าชุดเก่าใส่ถุงพลาสติกและติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบ

(๑.๓) ให้รับฟังข้อมูลข้าวสารและคำแนะนำเพิ่มเติมจากหน่วยงานภาครัฐผ่านสื่อสารมวลชนหรือสื่อสังคมออนไลน์ตลอดเวลา

๔.๒.๓ สำหรับประชาชนที่อยู่นอกพื้นที่อันตราย

(๑) ถ้าเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีเกิดจากเพลิงไหม้หรือจากระเบิดที่มีกลุ่มควันหรือเกิดการฟุ้งกระจายของต้นกำเนิดรังสีในอากาศ ให้แนะนำประชาชนที่อยู่ภายในรัศมี ๑ กิโลเมตร ให้ปฏิบัติตน ดังนี้

(๑.๑) ไม่รับประทานพืชผักทุกชนิดที่ปลูกไว้นอกบ้านและห้ามดื่มน้ำฝน

(๑.๒) ไม่สัมผัสพื้นดินบริเวณที่เกิดเหตุและพื้นที่ใกล้เคียง

(๑.๓) ล้างมือทุกครั้งก่อนรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม

(๑.๔) ไม่ทำกิจกรรมที่ทำให้เกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง

(๑.๕) ให้รับฟังข้อมูลข่าวสารและคำแนะนำเพิ่มเติมจากหน่วยงานภาครัฐผ่านสื่อสารมวลชนหรือสื่อสังคมออนไลน์ตลอดเวลา

๔.๓ แนวทางที่ ๓: การลงทะเบียนประชาชน

แนวทางนี้สำหรับเจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการลงทะเบียนประชาชนที่ไม่จำเป็นต้องทำการรักษาทางการแพทย์ โดยมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

๔.๓.๑ จัดตั้งพื้นที่สำหรับลงทะเบียนบริเวณพื้นที่ปลอดภัย

๔.๓.๒ ถ้าเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายหรือการก่ออาชญากรรมให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบวัตถุระเบิดหรือสิ่งผิดปกติที่ประชาชนอาจนำเข้าพื้นที่ลงทะเบียน

๔.๓.๓ ให้คำแนะนำประชาชนที่ไม่ได้รับบาดเจ็บซึ่งออกมาจากพื้นที่อันตราย ดังนี้

(๑) ห้ามสูบบุหรี่ รับประทานอาหารและเครื่องดื่ม หรือนำมือมาสัมผัสบริเวณปากจนกว่าจะทำ การล้างมือและล้างหน้าแล้ว

(๒) ให้ประชาชนไปสถานที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ลงทะเบียน เพื่อทำการลงทะเบียน

๔.๓.๔ ถ้าเหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นไม่มีการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้ทำการลงทะเบียนประชาชนและรอ จนกว่าการดำเนินการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีเสร็จสิ้น

๔.๓.๕ ถ้าเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดขึ้นมีการเปื้อนสารกัมมันตรังสีของประชาชนให้ ตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี โดยให้ดำเนินการขจัดการเปื้อนสาร กัมมันตรังสี

๔.๔ แนวทางที่ ๔: การเฝ้าตรวจปริมาณรังสีสำหรับประชาชนและผู้ปฏิบัติงาน

แนวทางนี้สำหรับเจ้าหน้าที่เฝ้าตรวจทางรังสี เมื่อเดินทางมาถึงพื้นที่เกิดเหตุและมีข้อสงสัยว่าประชาชนในพื้นที่เกิดเหตุอาจมีการเปื้อนสารกัมมันตรังสีหรือเกิดการฟุ้งกระจายของต้นกำเนิดรังสี

๔.๔.๑ เข้าไปในพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี และทำการสำรวจระดับรังสี หากอัตราปริมาณรังสีมากกว่า ๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง ให้ปิดกั้นและกำหนดให้เป็นพื้นที่อันตราย

๔.๔.๒ ถ้าสงสัยว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอาจเกิดจากการก่อการร้ายหรือการก่ออาชญากรรม ให้ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อดำเนินการตรวจค้นประชาชนในพื้นที่เกิดเหตุก่อนทำการเฝ้าตรวจทางรังสี

๔.๔.๓ ตรวจสอบสภาพของเครื่องมือวัดรังสีก่อนใช้งานในพื้นที่เกิดเหตุ ดังนี้

(๑) ตรวจสภาพของแบตเตอรี่

(๒) ต้องมั่นใจว่าเครื่องสำรวจรังสีสามารถตรวจวัดอัตราปริมาณรังสีพื้นหลัง (Background Radiation) (ระหว่าง ๐.๐๔- ๐.๒ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง) และต้องมั่นใจว่าผู้ปฏิบัติงานเข้าใจหน่วยของอัตราปริมาณรังสีที่หน้าจอแสดงผลและสามารถเข้าใจถึงการใช้งานเครื่องสำรวจรังสีเป็นอย่างดี

(๓) หากมีหัววัดรังสีที่สามารถวัดรังสีบีตาได้ให้ทำการเปิดหน้าต่างของหัววัดรังสีบีตา

(๔) ให้นำพลาสติกคลุมบริเวณหัววัดรังสีเพื่อป้องกันการเปื้อนสารกัมมันตรังสีที่หัววัด

(๔) ก่อนนำเครื่องสำรวจรังสีไปใช้งาน ให้ทำการจดบันทึกหมายเลขเครื่องมือและจดระดับรังสีพื้นหลัง โดยตำแหน่งการวัดระดับรังสีพื้นหลังต้องอยู่ห่างจากพื้นที่เกิดเหตุ

๔.๔.๔ ในการตรวจสภาพเครื่องสำรวจรังสีทุกครั้ง ต้องให้ห่างจากบริเวณที่มีต้นกำเนิดรังสีและห่างจากพื้นที่เกิดเหตุ

๔.๔.๕ จัดตั้งพื้นที่สำหรับขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี เมื่ออัตราปริมาณรังสีต่ำกว่ากว่า ๐.๓ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง

๔.๔.๖ ต้องมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ได้ปิดกั้นพื้นที่อันตรายเมื่อตรวจวัดอัตราปริมาณรังสีได้มากกว่า ๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง

๔.๔.๗ ขณะทำการเฝ้าตรวจทางรังสี ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) สวมถุงมือยางและสวมใส่ชุดป้องกันการเปื้อนสารกัมมันตรังสี โดยเปลี่ยนถุงมือยางเมื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จในแต่ละครั้ง

(๒) ดำเนินการตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๓) การตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีของประชาชน และหากพบอัตราปริมาณรังสีของประชาชนมากกว่า ๐.๓ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง ให้ทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๔) ตรวจสอบเครื่องสำรวจรังสีว่าไม่มีการเปื้อนสารกัมมันตรังสีอย่างสม่ำเสมอ โดยดูอัตราปริมาณรังสีที่วัดครั้งแรกเป็นเกณฑ์ ถ้าเครื่องสำรวจรังสีเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้ทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี จากนั้นให้นำพลาสติกคลุมบริเวณหัววัดรังสี และตรวจสอบ การเปื้อนสารกัมมันตรังสีอีกครั้ง

๔.๔.๘ ตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีประชาชน บริเวณผม มือ ใบหน้า เท้า กระเป๋า และส่วนที่สกปรกของเสื้อผ้าและรองเท้า โดยให้หัววัดรังสีอยู่ห่างจากพื้นผิวของอวัยวะนั้น ๆ ดังนี้

(๑) ระยะห่างประมาณ ๑๐ เซนติเมตร สำหรับตรวจวัดเพื่อคัดกรองเบื้องต้น

(๒) ระยะห่างประมาณ ๒-๓ เซนติเมตร สำหรับการตรวจวัดโดยละเอียด เมื่อพบการเปื้อนสารกัมมันตรังสีอย่างมีนัยสำคัญจากการคัดกรองเบื้องต้น

๔.๔.๙ บันทึกผลการใช้เครื่องสำรวจรังสีทุกครั้งที่มีการเฝ้าตรวจทางรังสี

๔.๔.๑๐ การตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้พิจารณาแนวทางการปฏิบัติ

ตารางที่ ๔ การพิจารณาดำเนินการขณะเฝ้าตรวจปริมาณรังสี

อัตราปริมาณรังสีแกมมา โดยใช้เครื่องสำรวจรังสีทำการตรวจวัดบริเวณพื้นผิวนั้น ๆ	
< ๑ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง	≥ ๑ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง
หลังจากทำการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี : ๑. ให้ชำระล้างร่างกายและเปลี่ยนเสื้อผ้าโดยเร็วที่สุด ๒. ฟังคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่และอนุญาตให้กลับบ้านได้	หลังจากทำการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี : ๑. ทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีทันที ๒. ถ้าไม่สามารถส่งขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีได้ทันที ให้ดำเนินการดังนี้ ๒.๑ ให้ชำระล้างร่างกายและเปลี่ยนเสื้อผ้าโดยเร็วที่สุด ๒.๒ ฟังคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่และอนุญาตให้กลับบ้านได้

แนวทางที่ ๕ การขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

แนวปฏิบัตินี้สำหรับเจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี เมื่อพื้นที่สำหรับการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีได้ถูกกำหนดและติดตั้งอุปกรณ์แล้ว โดยใช้ปฏิบัติกับประชาชนหรือเจ้าหน้าที่ผ่านการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีและพบว่ามีการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

๕.๑ จัดตั้งพื้นที่สำหรับขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีในพื้นที่เฝ้าระวัง ตามความเหมาะสมกับอุปกรณ์ที่มีอยู่และจำนวนประชาชนที่ต้องขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี โดยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทดังนี้

(๑) การขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีภาคสนาม คือ การขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับประชาชนจำนวนมาก โดยจัดตั้งพื้นที่ให้อยู่ในเขตที่เฝ้าระวังบริเวณจุดควบคุมทางเข้าออก โดยจัดเตรียมพื้นที่ให้ประชาชนล้างมือ ล้างหน้า และถอดชุดที่สวมใส่ (ถ้าจำเป็น)

(๒) การขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีทั่วทั้งร่างกาย คือ การขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับประชาชนจำนวนน้อย โดยจัดตั้งพื้นที่ให้อยู่ในเขตเฝ้าระวัง ซึ่งจัดเตรียมจุดชำระล้างร่างกายและทำการเปลี่ยนชุดที่สวมใส่ โดยพื้นที่ที่ทำการจัดเตรียมให้แยกพื้นที่สำหรับผู้ชายและผู้หญิง

๕.๒ สำหรับน้ำที่ใช้ในการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ต้องมีการจัดเก็บเพื่อจัดการกากกัมมันตรังสี ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้การขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีเกิดความล่าช้า

๕.๓ ต้องจัดเตรียมสิ่งปกคลุมร่างกาย เสื้อผ้าหรือสิ่งอื่นใดสำหรับให้ผู้ที่ผ่านการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีได้สวมใส่

๕.๔ ต้องจัดเตรียมภาชนะสำหรับใส่เสื้อผ้าหรือสิ่งอื่น ๆ ที่เปื้อนสารกัมมันตรังสีและที่ไม่เปื้อนสารกัมมันตรังสี โดยจะต้องทำสัญลักษณ์ให้ชัดเจนเพื่อง่ายต่อการจัดการต่อไป

๕.๕ ถ้าเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีที่เกิดพื้นเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายหรือการก่ออาชญากรรม ต้องทำการตรวจสอบวัตถุอันตรายและสิ่งผิดปกติอื่นก่อนดำเนินการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับประชาชนและเจ้าหน้าที่

๕.๖ ให้ทำการขนส่งผู้บาดเจ็บสาหัสไปทำการรักษาพยาบาลทันทีโดยไม่ต้องขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี แต่ให้ทำการลดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีของผู้บาดเจ็บสาหัสโดยการถอดชุดที่เปื้อนสารกัมมันตรังสีออก และหาสิ่งปกคลุมอื่นที่อากาศถ่ายเทสะดวกมาสวมใส่ก่อนส่งต่อไปโรงพยาบาล

๕.๗ ถ้าไม่สามารถจัดเตรียมพื้นที่ที่ขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีได้ให้ประชาชนที่สงสัยว่าจะเปื้อนสารกัมมันตรังสีทำการชำระล้างร่างกายและเปลี่ยนเสื้อผ้าโดยเร็วที่สุด จากนั้นให้ฟังคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

๕.๘ ขั้นตอนการขจัดการเปรอะเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) สวมถุงมือยางและชุดป้องกันการเปื้อนสารกัมมันตรังสี โดยเปลี่ยนถุงมือยางเมื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จในแต่ละครั้ง และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานเมื่อทำการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีและพบค่าอัตราปริมาณรังสีมากกว่า ๑ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง ให้ขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๒) จัดให้ครอบครัวของผู้ที่เปื้อนสารกัมมันตรังสีอยู่บริเวณเดียวกัน โดยให้ผู้ใหญ่ช่วยเหลือเด็ก และผู้ที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้

(๓) เมื่อทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีแล้วให้ทำการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีอีกครั้ง และอาจจะต้องเก็บชุดที่เปื้อนสารกัมมันตรังสีเพื่อดำเนินการพิสูจน์หลักฐานต่อไป

(๔) เก็บถุงที่ใส่เสื้อผ้าหรือวัตถุที่เปื้อนสารกัมมันตรังสีไปไว้ในที่ที่เหมาะสม ปิดกั้นและกำหนดขอบเขตติดสัญลักษณ์ทางรังสี และกำหนดให้เป็นพื้นที่เฝ้าระวังเพื่อเตรียมจัดการกากกัมมันตรังสีต่อไป

(๔) เมื่อเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นแล้ว ห้ามออกจากพื้นที่เด็ดขาดจนกว่าจะผ่านการตรวจวัด การเปื้อนสารกัมมันตรังสีและการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี หากได้รับการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๖) สำหรับแนวทาง วิธีการ และเทคนิคการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีให้ใช้แนวทางตาม

ตารางที่ ๕ วิธีการดำเนินการการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีภาคสนามและทั่วร่างกาย

การขจัดการเปรอะเปื้อนสารกัมมันตรังสีภาคสนาม	**การขจัดการเปรอะขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีทั่วร่างกาย**
- ไม่รับประทานอาหารและเครื่องดื่ม ไม่สูบบุหรี่ และไม่นำมือไปสัมผัสบริเวณปาก จนกว่าจะถอดชุดที่สวมใส่และทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีแล้ว - ถอดชุดที่สวมใส่และนำใส่ถุงพลาสติกที่เตรียมไว้สำหรับจัดการกากกัมมันตรังสี พร้อมทั้งระบุชื่อผู้เป็นเจ้าของ - ล้างมือและล้างหน้าด้วยน้ำสะอาดหรือผ้าเปียก - ชำระล้างร่างกายโดยเร็วและเปลี่ยนชุดใหม่ทั้งหมด	- ไม่รับประทานอาหารและเครื่องดื่ม ไม่สูบบุหรี่ และไม่นำมือไปสัมผัสบริเวณปาก จนกว่าจะถอดชุดที่สวมใส่และทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีแล้ว - ถอดชุดที่สวมใส่และนำใส่ถุงพลาสติกที่เตรียมไว้สำหรับจัดการกากกัมมันตรังสี พร้อมทั้งระบุชื่อผู้เป็นเจ้าของ - ชำระล้างด้วยน้ำหรือสารซักฟอก โดยทำการล้างผมอย่างระมัดระวัง รวมถึงส่วนต่างๆของร่างกายที่คาดว่าอาจเปื้อนสารกัมมันตรังสี - เตรียมชุดใหม่สำหรับให้ผู้ที่ทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีเรียบร้อยแล้ว

ตารางที่ ๖ แนวทางการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีของประชาชนและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน

บริเวณเปื้อนสารกัมมันตรังสี	วิธีการ	ขั้นตอนปฏิบัติ
ผิวหนัง มือและร่างกาย	สบู่และน้ำ	ทำการล้าง ๒ – ๓ นาที จำนวน ๒ ครั้ง และตรวจวัดการเปื้อนสารกันมันตรังสี
	สบู่ แปรงขนอ่อนและน้ำ	ทำการล้าง ๒ นาที จำนวน ๓ ครั้ง และตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี
	สบู่หรือผงซักฟอก (ชนิดน้ำ)	นำสบู่หรือผงซักฟอกผสมกับน้ำ และทำการล้างหรือขัดมือเบาๆ
ตา หู ปาก	น้ำที่ไหลอยู่ตลอดเวลา	ตา: พลิกเปลือกตาและล้างด้วยน้ำที่ไหลเบา หู: ทำความสะอาดช่องหูโดยใช้สำลี ปาก: ใช้ล้างและกลั้วปาก โดยห้ามกลืนน้ำเด็ดขาด
ผม	สบู่และน้ำ	ทำการล้าง ๒ นาที จำนวน ๓ ครั้ง และตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี
	สบู่ แปรงขนอ่อนและน้ำ	น้ำสบู่ผสมกับน้ำใช้แปลงขนอ่อนขัดถูเบาๆ
	กรรไกรตัดผมหรือเครื่องตัดผม	ตัดผมออกเพื่อขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีบริเวณหนังศรีษะจากนั้นให้ดำเนินการเหมือนการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี บริเวณผิวหนัง

แนวทางที่ ๖: การปฏิบัติการควบคุมการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

แนวปฏิบัตินี้สำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ควบคุมการเปื้อนสารกัมมันตรังสี เมื่อมีความเป็นไปได้ว่าพื้นที่เกิดเหตุอาจจะเปื้อนสารกัมมันตรังสี

๔.๖.๑ จัดตั้งพื้นที่ควบคุมการเปื้อนสารกัมมันตรังสีในพื้นที่เฝ้าระวัง

โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) การเข้าไปในพื้นที่อันตราย

(๑.๑) ใช้ถุงพลาสติกคลุมบริเวณหัววัดรังสีก่อนเข้าไปในพื้นที่อันตราย

(๑.๒) บันทึกชื่อของผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๓) ลดการใช้เครื่องมือที่ไม่จำเป็น

(๑.๔) ปฏิบัติตามมาตรการด้านความป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๒) การออกจากพื้นที่อันตราย

(๒.๑) นำถุงพลาสติกที่คลุมหัววัดรังสีออก

(๒.๒) วางเครื่องมือและอุปกรณ์บริเวณทางเข้าออกพื้นที่ เพื่อเตรียมนำกลับไปใช้ใหม่

(๒.๓) ผ่านการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๒.๔) หากพบการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้ทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ทั่วร่างกาย แต่ถ้ายังไม่ได้ทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้รออยู่บริเวณทางเข้าออกพื้นที่อันตรายจนกว่าจะได้รับการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี สำหรับชุดที่สวมใส่ ปฏิบัติงานและเปื้อนสารกัมมันตรังสีให้ใส่ลงถุงพลาสติกเพื่อเตรียมจัดการกากกัมมันตรังสี จากนั้นให้ล้างมือ ล้างหน้าและทำการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีอีกครั้งจนไม่พบการเปื้อนแล้ว

(๒.๕) อนุญาตให้ออกจากพื้นได้

แนวทางที่ ๗: การตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี/การขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับยานพาหนะ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ

แนวปฏิบัตินี้สำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี กรณีสงสัยว่ายานพาหนะหรือเครื่องมือต่างๆ อาจเปื้อนสารกัมมันตรังสี

๔.๗.๑ จัดตั้งพื้นที่ตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีและขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับเครื่องมือที่ใช้ในพื้นที่อันตราย โดยพื้นที่นั้นต้องมีอัตราปริมาณรังสีพื้นหลังต่ำกว่า ๐.๓ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง

๔.๗.๒ ดำเนินการตรวจสอบสภาพของเครื่องมือสำรวจรังสีก่อนนำไปใช้งานในพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี ดังนี้

(๑) ตรวจสภาพของแบตเตอรี่

(๒) ต้องมั่นใจว่าเครื่องสำรวจรังสีสามารถตรวจวัดอัตราปริมาณรังสีพื้นหลัง (Backgound Radiation) (ระหว่าง ๐.๐๔-๐.๒ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง) และต้องมั่นใจว่าผู้ปฏิบัติงานเข้าใจหน่วยของอัตราปริมาณรังสีที่หน้าจอแสดงผลและสามารถเข้าใจถึงการใช้งานเครื่องสำรวจรังสีเป็นอย่างดี

(๓) หากมีหัววัดรังสีที่สามารถวัดรังสีบีตาได้ให้ทำการเปิดหน้าต่างของหัววัดรังสีบีตา

(๔) ให้นำพลาสติกคลุมบริเวณหัววัดรังสีเพื่อป้องกันการเปื้อนสารกัมมันตรังสีที่หัววัด

(๕) ก่อนนำเครื่องสำรวจรังสีไปใช้งาน ให้ทำการจดบันทึกหมายเลขเครื่องมือและจดระดับรังสีพื้นหลัง โดยตำแหน่งการวัดระดับรังสีพื้นหลังต้องอยู่ห่างจากพื้นที่เกิดเหตุ

๔.๗.๓ ต้องมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ได้ปิดพื้นพื้นที่อันตรายเมื่อตรวจวัดอัตราปริมาณรังสีได้มากกว่า ๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง

๔.๗.๔ ในการตรวจสภาพเครื่องสำรวจรังสีทุกครั้งต้องตรวจสอบในพื้นที่ที่อยู่ห่างจากพื้นที่ที่มีต้นกำเนิดหรือพื้นที่เกิดเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสี

๔.๗.๔ ขณะปฏิบัติงาน ให้เจ้าหน้าที่ ดำเนินการดังนี้

(๑) สวมถุงมือยางและสวมใส่ชุดป้องกันการเปื้อนสารกัมมันตรังสี โดยเปลี่ยนถุงมือยางเมื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จในแต่ละครั้ง

(๒) ดำเนินการตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๓) การตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีของประชาชน และหากพบอัตราปริมาณรังสีของประชาชนมากกว่า ๐.๓ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง ให้ทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี

(๔) ตรวจสอบเครื่องสำรวจรังสีว่าไม่มีการเปื้อนสารกัมมันตรังสีอย่างสม่ำเสมอ โดยดูอัตราปริมาณรังสีที่วัดครั้งแรกเป็นเกณฑ์ ถ้าเครื่องสำรวจรังสีเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้ทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี จากนั้นให้น่าพลาสติกคลุมบริเวณหัววัดรังสี และตรวจสอบการ เปื้อนสารกัมมันตรังสีอีกครั้ง

๔.๗.๖ ตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ต้องสงสัย โดยให้หัววัดรังสี อยู่ห่างจากพื้นผิวของเครื่องมือหรืออุปกรณ์นั้น ๆ ประมาณ ๑๐ เซนติเมตร

๔.๗.๗ ทำการขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีล้าระดับการเปื้อนสารกัมมันตรังสีมากกว่าหรือเท่ากับ ๑ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง

๔.๗.๘ การขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีให้ใช้สายดับเพลิงหรือสายยางฉีดน้ำ แปรงขัดและผงซักฟอก ทั้งนี้ควรเก็บน้ำที่'ทำการ'ขจัดการเปือ'นสารกัมมันตรังสีแล้ว เพื่อเตรียมจัดการกากกัมมันตรังสี

๔.๗.๙ การตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี ให้พิจารณาผลแนวทางตามตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ การดำเนินการตรวจวัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสี/การขจัดการเปื้อนสารกัมมันตรังสีสำหรับยานพาหนะ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ

ถ้าอัตราปริมาณรังสีที่ระยะ ๑๐ เซนติเมตร	แนวทางปฏิบัติงาน
มากกว่าหรือเท่ากับ ๑ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง แต่น้อยกว่า ๑๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง	ใช้เพื่อปฏิบัติการตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีเท่านั้น
มากกว่าหรือเท่ากับ ๑๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง แต่น้อยกว่า ๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อชั่วโมง	ใช้สำหรับปฏิบัติการตอบสนองเหตุในภาวะวิกฤติเท่านั้น เช่น การขนส่งผู้บาดเจ็บ เป็นต้น โดยเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานต้องสวมถุงมือยางทุกครั้งขณะปฏิบัติงานและใช้เวลาในการปฏิบัติให้น้อยที่สุด
มากกว่าหรือเท่ากับ ๑๐๐ ไมโครซีเวิร์ตต่อ ชั่วโมง	ปิดกั้นพื้นที่และให้เจ้าหน้าที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติหรือผู้เชี่ยวชาญด้านรังสีทำการตรวจสอบ เพื่อดำเนินการเก็บกู้ต้นกำเนิดรังสีหรือจัดการกากกัมมันตรังสี

๔.๘ แนวทางที่ ๘: การจัดการกากกัมมันตรังสี

แนวปฏิบัตินี้สำหรับหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดการกากกัมมันตรังสี เมื่อดำเนินการเก็บกู้ต้นกำเนิดรังสีเรียบร้อยแล้ว และเตรียมการในการจัดการกากกัมมันตรังสีในขั้นตอนต่อไป

๔.๘.๑ เมื่อปฏิบัติงานตอบสนองเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์และรังสีจนสถานการณ์กลับคืนสู่สภาวะปกติ และประเมินการจัดการกากกัมมันตรังสี คัดแยกชนิดกากกัมมันตรังสีและค่ากัมมันตภาพรังสี

๔.๘.๒ หารือกับผู้บัญชาการเหตุการณ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการจัดการกากกัมมันตรังสีหรือสถานที่เก็บกากกัมมันตรังสีสำหรับกากกัมมันตรังสีที่เกิดขึ้น

๔.๘.๓ เตรียมอุปกรณ์กำบังรังสีสำหรับเก็บกากกัมมันตรังสี เพื่อเตรียมขนส่งจากพื้นที่เกิดเหตุ โดย พิจารณาจำนวนอุปกรณ์กำบังรังสีที่เหมาะสมกับกากกัมมันตรังสีที่เกิดขึ้น

๔.๘.๔ จัดทำแผนการขนส่งกากกัมมันตรังสีจากพื้นที่เกิดเหตุไปยังสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสี โดยเครื่องกำบังรังสีต้องเหมาะสมกับขนาดของยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งกากกัมมันตรังสี นอกจากนี้ให้ขอรับการสนับสนุนเจ้าหน้าที่ตำรวจในการควบคุมระหว่างการขนส่งกากกัมมันตรังสี

๔.๘.๕ จัดทำข้อมูลและรายละเอียดกากกัมมันตรังสีก่อนทำการขนส่ง เช่น ค่ากัมมันตภาพของกากกัมมันตรังสีและอัตราปริมาณรังสีภายนอกอุปกรณ์กำบังกากกัมมันตรังสีที่ระยะสัมผัส และระยะ ๑ เมตร รวมถึงทำการติดลลากรังสีเพื่อติดบริเวณเครื่องกำบัง

ตารางที่ ๘ รายละเอียดระดับรังสีสูงสุดในระยะต่างๆ เพื่อกำหนดประเภทฉลากรังสี

ประเภทฉลากรังสี	ระดับรังสีสูงสุดที่ระยะสัมผัส จากหีบห่อขนส่ง (มิลลิซีเวิร์ดต่อชั่วโมง)	ระดับรังสีสูงสุดที่ระยะ ๑ เมตร จากหีบห่อขนส่ง (มิลลิซีเวิร์ตต่อชั่วโมง)
I-WHITE	๐.๐๐๕	-
II-YELLOW	๐.๕	๐.๐๑
III-YELLOW	๒	๐.๑

ภาคผนวก ง ข้อมูลรายการเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องจักรกลสาธารณภัย

ภาคผนวก ง ข้อมูลรายการเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องจักรกลสาธารณภัย

สรุปบัญชีเครื่องจักรกล ยานพาหนะ และเครื่องมืออุปกรณ์
จังหวัดพัทลุง

| ที่ | หน่วยงาน | เครื่องจักรกลปฏิบัติการ (๑) | | | | | | | | | | เครื่องจักรกลช่วยการ (๒) | | | | ชุดเครื่องจักรกลดับสนุน (ด้านการป้องกันและฟื้นฟู) (๓) | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | ด้านไฟฟ้าและส่องสว่าง (๔) | | ด้านอุปโภคบริโภค (๕) | | | ด้านสนามาคม (๖) | | | | | ด้านสื่อสารและประชาสัมพันธ์ (๗) | | | อื่นๆ (ระบุ) (๘) | | | | | | | รวม |
|---|---|---

| ที่ | หน่วยงาน | เครื่องจักรกลปฏิบัติการ (๑) | | | | | | | | | | | เครื่องจักรกลอำนวยการ (๒) | | | | ชุดเครื่องจักรกลสนับสนุน (ด้านการป้องกันและฟื้นฟู) (๓) | | | | | | | | | | |

ภาคผนวก จ โทรศัพท์ โทรสาร โทรศัพท์เคลื่อนที่

ภาคผนวก จ โทรศัพท์ โทรสาร โทรศัพท์เคลื่อนที่

ลำดับที่	หน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	คลื่นความถี่/นามเรียกขาน
๑.	กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง	๐ ๗๔๖๑ ๗๐๔๖	๐ ๗๔๖๑ ๑๖๕๒	๑๖๑.๔๗๕MHz ปภ.พัทลุง
๒.	**กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ จำนวน ๑๑ แห่ง ประกอบด้วย**			๑๖๒.๑๒๕MHz
	๒.๑ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอเมือง	๐ ๗๔๖๑ ๑๘๐๕	๐ ๗๔๖๑ ๑๘๐๕	กฤษณะ
	๒.๒ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอควนขนุน	๐ ๗๔๖๘ ๑๒๕๑	๐ ๗๔๖๘ ๑๒๕๑	กุมพล
	๒.๓ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอเขาชัยสน	๐ ๗๔๖๙ ๑๕๑๑	๐ ๗๔๖๙ ๑๕๑๑	นนทการ
	๒.๔ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอปากพะยูน	๐ ๗๔๖๙ ๙๑๓๐	๐ ๗๔๖๙ ๙๑๓๐	ภานุราช
	๒.๕ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอตะโหมด	๐ ๗๔๖๙ ๕๓๘๒	๐ ๗๔๖๙ ๕๓๘๒	สุครีพ
	๒.๖ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอกงหรา	๐ ๗๔๖๘ ๗๐๘๗	๐ ๗๔๖๘ ๗๐๘๗	พิเภก
	๒.๗ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอป่าบอน	๐ ๗๔๖๒ ๕๔๖๐	๐ ๗๔๖๒ ๕๔๖๐	ภีมะ
	๒.๘ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอบางแก้ว	๐ ๗๔๖๙ ๗๒๓๖	๐ ๗๔๖๙ ๗๒๓๖	วิทุร
	๒.๙ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอศรีบรรพต	๐ ๗๔๐๘ ๙๐๖๒	๐ ๗๔๐๘ ๙๐๖๒	สุรเสน
	๒.๘ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอป่าพะยอม	๐ ๗๔๖๒ ๔๒๙๑	๐ ๗๔๖๒ ๔๒๙๑	นิลพัท
	๒.๘ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอศรีนครินทร์	๐ ๗๔๖๐ ๕๗๕๑	๐ ๗๔๖๐ ๕๗๕๑	สินธู

ลำดับที่	หน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	คลื่นความถี่/นามเรียกขาน
๓.	**กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลเมือง จำนวน ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๔๗ แห่ง ประกอบด้วย**			๑๖๒.๕๕๐MHz
	๓.๑ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลเมืองพัทลุง	๐ ๗๔๖๑ ๓๒๙๑	๐ ๗๔๖๑ ๓๒๙๐	ตะลุง
	๓.๒ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลโคกชะงาย	๐ ๗๔๖๑ ๘๐๗๖	๐ ๗๔๖๑ ๘๐๗๖	-
	๓.๓ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลท่ามิหรำ	๐ ๗๔๖๗ ๑๕๔๔	๐ ๗๔๖๗ ๑๕๔๔	-
	๓.๔ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศตำบลเขาเจียก	๐ ๗๔๖๗ ๐๕๒๒	๐ ๗๔๖๗ ๐๕๒๒	-
	๓.๕ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลนาท่อม	๐ ๗๔๘๔ ๐๕๓๒	๐ ๗๔๘๔ ๐๕๓๒	-
	๓.๖ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลพญาขัน	๐ ๗๔๖๗ ๐๗๕๕	๐ ๗๔๖๗ ๐๗๕๕	-
	๓.๗ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลปรางหมู่	๐ ๗๔๖๐ ๑๓๓๕	๐ ๗๔๖๐ ๑๓๓๕	-
	๓.๘ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลร่มเมือง	๐ ๗๔๖๐ ๕๒๐๒	๐ ๗๔๖๐ ๕๒๐๒	-
	๓.๙ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลท่าแค	๐ ๗๔๖๐ ๓๓๘๔	๐ ๗๔๖๐ ๓๓๘๔	๑๖๒.๘๐๐MHz ศูนย์โนรา

ลำดับที่	หน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	คลื่นความถี่/นามเรียกขาน
	๓.๑๐ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลนาโหนด	๐ ๗๔๖๔ ๑๔๐๗	๐ ๗๔๖๔ ๑๔๐๗	๑๖๒.๘๐๐ MHzหาญบัว
	๓.๑๑ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลปากพะยูน	๐ ๗๔๖๙ ๙๐๗๕	๐ ๗๔๖๙ ๙๐๗๕	๑๖๒.๕๕๐ MHz ชลธี
	๓.๑๒ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลอ่าวพะยูน	๐ ๗๔๖๙ ๙๓๙๓	๐ ๗๔๖๙ ๙๓๙๓	-
	๓.๑๓ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลหารเทา	๐ ๗๔๖๗ ๖๐๙๘	๐ ๗๔๖๗ ๖๐๙๘	-
	๓.๑๔ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลดอนทราย	๐ ๗๔๖๑ ๔๖๒๕	๐ ๗๔๖๑ ๔๖๒๕	-
	๓.๑๕ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลเกาะนางคำ	๐ ๗๔๖๑ ๘๕๒๐	๐ ๗๔๖๑ ๘๕๒๐	-
	๓.๑๖ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลดอนประดู่	๐ ๗๔๖๑ ๘๗๑๐	๐ ๗๔๖๑ ๘๗๑๐	-
	๓.๑๗ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลท่ามะเดื่อ	๐ ๗๔๖๙ ๗๐๔๕	๐ ๗๔๖๙ ๗๖๓๐	๑๖๒.๕๕๐MHz ศูนย์เหรียญทอง
	๓.๑๘ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลบางแก้ว	๐ ๗๔๖๙ ๗๓๗๓	๐ ๗๔๖๙ ๗๓๗๓	-
	๓.๑๙ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลป่าบอน	๐ ๗๔๘๔ ๑๕๖๓	๐ ๗๔๘๔ ๑๕๖๓	-

ลำดับที่	หน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	คลื่นความถี่/นามเรียกขาน
	๓.๒๐ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลตะโหมด	๐ ๗๔๖๓ ๒๒๘๘	๐ ๗๔๖๓ ๒๒๘๘	๑๖๒.๕๕๐MHz ศูนย์หม่อมจุ้ย
	๓.๒๑ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลแม่ขรี	๐ ๗๔๖๙ ๕๓๒๖	๐ ๗๔๖๙ ๕๖๕๔	๑๖๒.๕๕๐MHz ศูนย์แม่ขรี
	๓.๒๒ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลเขาหัวช้าง	๐ ๗๔๖๓ ๒๑๕๓	๐ ๗๔๖๓ ๒๑๕๓	-
	๓.๒๓ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลควนเสาธง	๐ ๗๔๖๓ ๓๒๘๙	๐ ๗๔๖๓ ๓๒๘๙	-
	๓.๒๔ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองใหญ่	๐ ๗๔๖๑ ๔๖๔๕	๐ ๗๔๖๑ ๔๖๔๕	-
	๓.๒๕ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลควนขนุน	๐ ๗๔๖๘ ๑๕๒๕	๐ ๗๔๖๘ ๑๕๒๕	๑๖๒.๕๕๐MHz ศูนย์สินธุ ๒๐๑
	๓.๒๖ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลมะกอกเหนือ	๐ ๗๔๖๗ ๒๒๑๙	๐ ๗๔๖๗ ๒๒๑๙	๑๖๒.๕๕๐MHz ศูนย์ เขาทอง
	๓.๒๗ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลบ้านสวน	๐ ๗๔๖๘ ๒๕๔๘	๐ ๗๔๖๘ ๒๕๔๘	-
	๓.๒๘ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลพนางตุง	๐ ๗๔๖๘ ๕๒๔๐	๐ ๗๔๖๘ ๕๒๔๐	-
	๓.๒๙ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลหนองพ้อ	๐ ๗๔๖๙ ๓๓๑๓	๐ ๗๔๖๙ ๓๓๑๓	-

ลำดับที่	หน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	คลื่นความถี่/นามเรียกขาน
	๓.๓๐ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลนาขยาด	๐ ๗๔๖๓ ๑๕๐๘	๐ ๗๔๖๓ ๑๕๐๘	-
	๓.๓๑ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลโตนดด้วน	๐ ๗๔๖๘ ๒๑๘๙	๐ ๗๔๖๘ ๒๑๘๙	-
	๓.๓๒ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลทะเลน้อย	๐ ๗๔๖๘ ๕๒๓๒	๐ ๗๔๖๘ ๕๒๓๒	-
	๓.๓๓ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลดอนทราย	๐ ๗๔๘๔ ๒๑๙๐	๐ ๗๔๘๔ ๒๑๙๐	-
	๓.๓๔ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลแหลมโตนด	๐ ๗๔๖๗ ๒๖๘๓	๐ ๗๔๖๗ ๒๖๘๓	-
	๓.๓๕ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลแพรกหา	๐ ๗๔๖๔ ๓๒๗๖	๐ ๗๔๖๔ ๓๒๗๖	-
	๓.๓๖ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลเขาชัยสน	๐ ๗๔๖๙ ๑๑๘๑	๐ ๗๔๖๙ ๑๑๘๑	-
	๓.๓๗ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลโคกม่วง	๐ ๗๔๖๗ ๕๑๔๖	๐ ๗๔๖๗ ๕๑๔๖	-
	๓.๓๘ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลจองถนน	๐ ๗๔๖๑ ๗๕๕๙	๐ ๗๔๖๑ ๗๕๕๙	-
	๓.๓๙ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลชะรัด	๐ ๗๔๘๔ ๑๘๒๗	๐ ๗๔๘๔ ๑๘๒๗	-

ลำดับที่	หน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	คลื่นความถี่/นามเรียกขาน
	๓.๔๐ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลกงหรา	๐ ๗๔๖๗ ๑๑๗๕	๐ ๗๔๖๗ ๑๑๗๕	-
	๓.๔๑ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลคลองทรายขาว	๐ ๗๔๖๘ ๗๒๕๑	๐ ๗๔๖๘ ๗๒๕๑	-
	๓.๔๒ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลสมหวัง	๐ ๗๔๖๐ ๕๑๑๘	๐ ๗๔๖๐ ๕๑๑๘	-
	๓.๔๓ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลลานข่อย	๐ ๗๔๖๐ ๐๗๖๖	๐ ๗๔๖๐ ๐๗๖๖	-
	๓.๔๔ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลบ้านพร้าว	๐ ๗๔๖๒ ๔๑๗๖	๐ ๗๔๖๒ ๔๑๗๖	-
	๓.๔๕ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลชุมพล	๐ ๗๔๖๓ ๕๐๖๐	๐ ๗๔๖๓ ๕๐๖๐	๑๖๒.๑๒๕MHz ศูนย์ฟ้าลั่น
	๓.๔๖ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลบ้านนา	๐ ๗๔๖๐ ๖๐๕๑	๐ ๗๔๖๐ ๖๐๕๑	๑๖๒.๕๕๐MHz ศูนย์บ้านนา
	๓.๔๗ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลอ่างทอง	๐ ๗๔๖๐ ๕๑๒๒	๐ ๗๔๖๐ ๕๑๒๒	๑๖๒.๕๕๐MHz ศูนย์อ่างทอง
	๓.๔๘ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลลำสินธุ์	๐ ๗๔๘๔ ๓๑๙๑	๐ ๗๔๘๔ ๓๑๙๑	๑๖๒.๕๕๐MHz ศูนย์สายน้ำ

ลำดับที่	หน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	คลื่นความถี่/นามเรียกขาน
๔.	**กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน...๒๕..แห่ง ประกอบด้วย**			
	๔.๑ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.ลำปำ	๐ ๗๔๖๓ ๔๓๙๓	๐ ๗๔๖๓ ๔๓๙๓	-
	๔.๒ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.ควนมะพร้าว	๐ ๗๔๘๔ ๓๕๓๖	๐ ๗๔๘๔ ๓๕๓๖	-
	๔.๓ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.ชัยบุรี	๐ ๗๔๖๑ ๔๓๓๙	๐ ๗๔๖๑ ๔๓๓๙	-
	๔.๔ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.ตำนาน	๐ ๗๔๖๑ ๗๓๒๕	๐ ๗๔๖๑ ๗๓๒๕	-
	๔.๕ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.ชะมวง	๐ ๗๔๖๘ ๑๗๑๖	๐ ๗๔๖๘ ๑๗๑๖	-
	๔.๖ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.พนมวังก์	๐ ๗๔๖๗ ๔๕๙๕	๐ ๗๔๖๗ ๔๕๙๕	-
	๔.๗ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.ปันแต	๐ ๗๔๖๘ ๒๖๘๘	๐ ๗๔๖๘ ๒๖๘๘	-
	๔.๘ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.เขาชัยสน	๐ ๗๔๖๙ ๑๔๐๕	๐ ๗๔๖๙ ๑๔๐๕	-
	๔.๙ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.ควนขนุน	๐ ๗๔๖๙ ๑๔๗๖	๐ ๗๔๖๙ ๑๔๗๖	-
	๔.๑๐ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.หานโพธิ์	๐ ๗๔๖๑ ๘๕๔๖	๐ ๗๔๖๑ ๘๕๔๖	-
	๔.๑๑ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.ฝาละมี	๐ ๗๔๖๙ ๗๖๙๙	๐ ๗๔๖๙ ๗๖๙๙	-
	๔.๑๒ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอบต.เกาะหมาก	๐ ๗๔๖๐ ๘๐๑๖	๐ ๗๔๖๐ ๘๐๑๖	-

ลำดับที่	หน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	คลื่นความถี่/นามเรียกขาน
	๔.๑๓ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต. คลองเฉลิม	๐ ๗๔๖๐ ๓๕๘๘	๐ ๗๔๖๐ ๓๕๘๘	๑๖๒.๘๐๐MHz ศูนย์คลองเฉลิม
	๔.๑๔ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต. เขาย่า	๐ ๗๔๖๘ ๙๒๙๑	๐ ๗๔๖๘ ๙๒๙๑	๑๖๒.๘๐๐MHz ศูนย์เขาย่า
	๔.๑๕ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.เขาปู่	๐ ๗๔๖๘ ๙๒๙๒	๐ ๗๔๖๘ ๙๒๙๒	๑๖๒.๘๐๐MHz ศูนย์เขาปู่
	๔.๑๖ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.ตะแพน	๐ ๗๔๖๗ ๐๐๑๘	๐ ๗๔๖๗ ๐๐๑๘	๑๖๒.๘๐๐MHz ศูนย์ตะแพน
	๔.๑๗ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต. ป่าบอน	๐ ๗๔๖๒ ๕๓๒๖	๐ ๗๔๖๒ ๕๓๒๖	-
	๔.๑๘ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.โคกทราย	๐ ๗๔๖๗ ๖๕๓๘	๐ ๗๔๖๗ ๖๕๓๘	-
	๔.๑๙ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.หนองธง	๐ ๗๔๖๑ ๔๖๔๘	๐ ๗๔๖๑ ๔๖๔๘	-
	๔.๒๐ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.ทุ่งนารี	๐ ๗๔๖๑ ๘๘๑๘	๐ ๗๔๖๑ ๘๘๑๘	-
	๔.๒๑ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.วังใหม่	๐ ๗๔๖๒ ๕๔๓๗	๐ ๗๔๖๒ ๕๔๓๗	-
	๔.๒๒ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.เกาะเต่า	๐ ๗๔๖๐ ๐๑๐๐	๐ ๗๔๖๐ ๐๑๐๐	-
	๔.๒๓ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.ป่าพะยอม	๐ ๗๔๖๒ ๔๔๔๔	๐ ๗๔๖๒ ๔๔๔๔	-
	๔.๒๔ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต. นาปะขอ	๐ ๗๔๖๑ ๔๓๘๙	๐ ๗๔๖๑ ๔๓๘๙	-
	๔.๒๕ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อบต.โคกสัก	๐ ๗๔๖๙ ๗๑๘๘	๐ ๗๔๖๙ ๗๑๘๘	-

ลำดับที่	หน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	คลื่นความถี่/นามเรียกขาน
๕.	**โรงพยาบาลจังหวัด/อำเภอ/เอกชน**			๑๕๕.๔๗๕MHz
	๕.๑ โรงพยาบาลพัทลุง	๐ ๗๔๖๐ ๙๕๐๐	๐ ๗๔๖๑ ๒๔๑๒	กู้ชีพพัทลุง
	๕.๒ โรงพยาบาลควนขนุน	๐ ๗๔๖๘ ๑๑๙๘	๐ ๗๔๖๘ ๑๗๘๑	กู้ชีพควนขนุน
	๕.๓ โรงพยาบาลกงหรา	๐ ๗๔๖๘ ๗๐๗๖	๐ ๗๔๖๘ ๗๐๗๗	กู้ชีพกงหรา
	๕.๔ โรงพยาบาลบางแก้ว	๐ ๗๔๖๙ ๗๑๑๑	๐ ๗๔๖๙ ๗๑๘๔	กู้ชีพบางแก้ว
	๕.๕ โรงพยาบาลเขาชัยสน	๐ ๗๔๖๙ ๑๐๓๑	๐ ๗๔๖๙ ๑๒๔๒	กู้ชีพเขาชัยสน
	๕.๖ โรงพยาบาลป่าบอน			กู้ชีพป่าบอน
	๕.๗ โรงพยาบาลป่าพะยอม	๐ ๗๔๖๒ ๔๑๖๓	๐ ๗๔๖๒ ๔๔๔๙	กู้ชีพป่าพะยอม
	๕.๘ โรงพยาบาลศรีบรรพต	๐ ๗๔๖๘ ๙๑๐๖		กู้ชีพศรีบรรพต
	๕.๙ โรงพยาบาลปียะรักษ์	๐ ๗๔๖๒ ๗๑๔๖-๘		
	๕.๑๐ โรงพยาบาลรวมแพทย์พัทลุง	๐ ๗๔๖๑ ๓๑๖๖		
	๕.๑๑ โรงพยาบาลศรีนครินทร์	๐ ๗๔๖๐ ๕๖๐๐		
	๕.๑๒ โรงพยาบาลปากพะยูน	๐ ๗๔๖๙ ๙๐๒๓		
๖.	**ตำรวจภูธรจังหวัด/อำเภอ**			
	๖.๑ ตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง	๐ ๗๔๖๑ ๓๒๔๔	๐ ๗๔๖๑ ๑๖๑๓	๑๕๒.๙๐๐MHz พัทลุง
	๖.๒ สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุง	๐ ๗๔๖๑ ๓๓๒๓	๐ ๗๔๖๒ ๗๑๘๘	๑๕๓.๔๕๐MHz เมืองขัยวัฒน่
	๖.๓ สถานีตำรวจภูธรเขาชัยสน	๐ ๗๔๖๙ ๑๐๒๔		๑๕๒.๙๐๐MHz เขาชัยสน
	๖.๔ สถานีตำรวจภูธรควนขนุน	๐ ๗๔๖๘ ๑๒๐๐	๐ ๗๔๖๘ ๑๒๐๓	๑๕๒.๙๐๐MHz ควนขนุน
	๖.๕สถานีตำรวจภูธรปากพะยูน	๐ ๗๔๖๙ ๙๐๕๘		๑๕๒.๙๐๐MHz ปากพะยูน
	๖.๖ สถานีตำรวจภูธรกงหรา	๐ ๗๔๖๘ ๗๐๓๕		๑๕๒.๙๐๐MHz กงหรา
	๖.๗ สถานีตำรวจภูธรตะโหมด	๐ ๗๔๖๙ ๕๕๖๗		๑๕๒.๙๐๐MHz ตะโหมด

ลำดับที่	หน่วยงาน	โทรศัพท์	โทรสาร	คลื่นความถี่/นามเรียกขาน
	๖.๘ สถานีตำรวจภูธรศรีบรรพต	๐ ๗๔๖๘ ๙๑๑๓		๑๕๒.๙๐๐MHz ศรีบรรพต
	๖.๙ สถานีตำรวจภูธรป่าบอน	๐ ๗๔๖๒ ๕๑๕๐		๑๕๒.๙๐๐MHz ป่าบอน
	๖.๑๐ สถานีตำรวจภูธรบางแก้ว	๐ ๗๔๖๙ ๗๑๑๓		๑๕๒.๙๐๐MHz บางแก้ว
	๖.๑๑ สถานีตำรวจภูธรป่าพะยอม	๐ ๗๔๖๒ ๔๔๓๕		๑๕๒.๙๐๐MHz ป่าพะยอม
	๖.๑๒ สถานีตำรวจภูธรศรีนครินทร์	๐ ๗๔๖๐ ๕๖๕๑		๑๕๒.๙๐๐MHz ศรีนครินทร์
๗.	**องค์กรภาคเอกชน** ๗.๑ มูลนิธิพัทลุงการกุศลมูลนิธิ	๐ ๗๔๖๑ ๑๕๐๐	๐ ๗๔๖๑ ๑๕๐๐	๑๔๘.๔๗๕ MHz ศูนย์กู้ภัยพัทลุง

ภาคผนวก ฉ แผนผังการติดต่อสื่อสาร

แผนผังการติดต่อสื่อสาร (ภาคผนวก ฉ)

